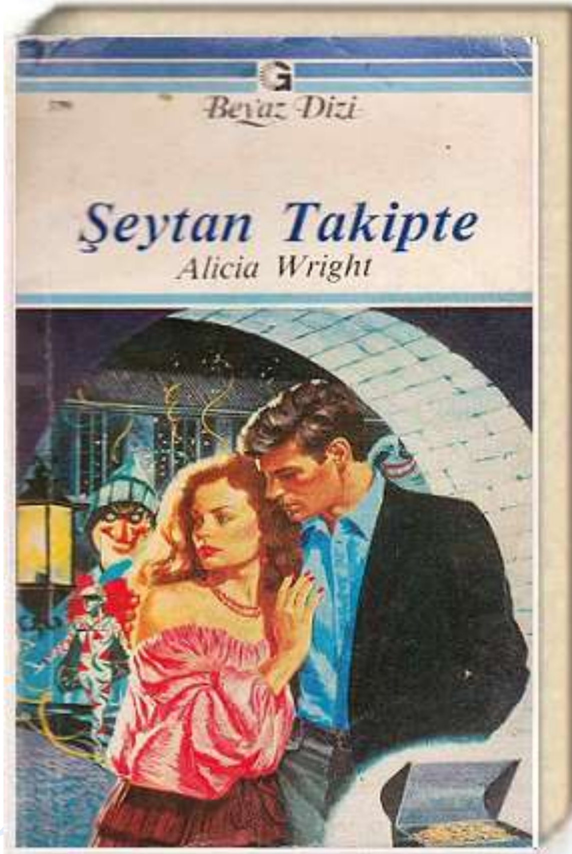
Alicia Wright - Şeytan Takipte



Nicole'ü Tehdit Eden Adam, Sıradan Bir Serseri Değil, Çok Tehlikeli Bir Manyaktı.
Şu Ana Kadar Nicole'ün Eşyalarına Zarar Vermekle Yetinmişti. Ama Bundan Sonraki Hedefinin Ne Olduğu Belirsizdi. Eşyaları Parçalayan Baltanın Hedefi Bundan Sonra Nicole'ün Kendisi Olabilir Miydi?

Giriş

Simsiyah giysiler içindeki adam villanın bahçesini çevreleyen kalın taş duvara tırmandı. Tam tepeye çıkmıştı ki, yan sokaktan geçen bir faytonu çeken atların dizginlerindeki küçük çanların şıngırtısını duyarak irkildi.

Şafağın sökmesine birkaç saat kala herkes yatağında mışıl mışıl uyurken hiç beklenmedik bir sesti bu.

Çevrenin yeniden derin bir sessizliğe gömülmesini beklerken etrafına göz. attı. Aşağıda ayın gümüş ışıklarıyla aydınlanan Marakeş kenti görünüyor, yukarıda Büyük Atlas Dağ-ları'nın karla kaplı tepeleri yükseliyordu. Yasemin çiçeklerinin bildik kokusu, hırsızın genzini yakıyordu.

Yavaşça ve sessizce villanın bahçesine atladı. En küçük ayrıntılara dikkat edilerek hazırlanmış bir planı uygulamanın rahatlığı içinde portakal ağaçlarının altında yürüyüp yüzme havuzunun yanındaki selvi ağaçlarını geçti. Bir an duraklayıp pembe taşlarla yapılmış eve baktı.

Hiçbir hareket olmadığını görünce kendinden emin adımlarla havuza bakan balkon kapısına yaklaştı. Cebinden ince uzun bir demir çıkartıp kapının kilidine soktu. Birkaç saniye sonra kilit açılmıştı. Alarmın çalmaya başlamasını engellemek için tam otuz saniyesi vardı.

Mermer döşeli koridordan hızlı adımlarla geçip son derece modern ve büyük mutfağa girdi. Evet, aynen kendisine söylendiği gibiydi. Alarm kutusu kilerin tam arkasıındaydı. Kutuya giren iki kalın kabloyu sıkıca tutup pantolununun arka cebinden çıkardığı pense ile kesti. Alarmın devreye girmesi artık imkânsızdı. Rahatlayarak derin bir nefes alıp alnında biriken ter damlacıklarını elinin tersiyle sildi.

Sessiz adımlarla mutfaktan çıkıp yemek odasına geçti. El fenerini çabucak duvarlarda dolaştırdıktan sonra karşı taraftaki duvarda asılı duran büyük, yuvarlak bakır tepsi üstünde durdu. İnce bir zevkin ürünü olarak işlenmiş olan tepsiyi duvardan indirdiğinde arkasındaki kasayı gördü. Eğitilmiş bir kulak ve hassas parmaklar için kasanın şifresinin çözülmesi birkaç dakikalık bir işti. Az sonra kasanın kapağı sessizce açıldı.

içerideki büyük metal kutuyu ve Fransız paralarını aldıktan sonra kapağı yine kapadı. Tepsiyi yerine asıp parmak izlerini yumuşak bir kumaş parçasıyla sildi. Görevini başarıyla yerine getirmişti. Paraları cebine sokup kutuyu kucağına aldı ve geldiği gibi sessizce evden çıktı. Yapacağı tek bir iş kalmıştı. Kutuyu patronuna teslim etmek.

Metal kutunun içindeki paraları görünce Fransız'ın gözleri neşeyle parladı. Kaşmir rupileri, düka altınları, İtalyan florinleri, İspanyol ve Bizans altınları... Antik paraların insanın gözünü alan altın sarısı ışıltısının yanı sıra parmaklarının arasından kayarken çıkardığı ses metalik bir senfoniyi andırıyordu. Kral Midas'm altın sarayında otururken neler hissettiğini daha iyi anlıyordu şimdi. 'Benim! Hepsi benim!' dedi içinden.

Az önce hâzineyi getirip ellerine teslim eden ve yanında dikilen adama döndü. Herhangi bir problem çıktı mı? diye sordu kusursuz Fransızcasıyla.

Hayır. Alarmı ve kasayı hiç güçlük çekmeden buldum. Aynı söylediğiniz gibiydi. İçeride kaldığım süre zarfında villa bir mezar kadar sessizdi, diye karşılık verdi hırsız.

Güzel, dedi Fransız. Karşısındaki adamın yüzündeki zalim ifade karşısında bir an titrememek için kendisini zor tuttu. İyi iş çıkardın Ahmed. Karşılığım fazlasıyla alacaksın.

Hırsızın gri gözlerinde bir an bir parıltı belirdi ama hiçbir şey söylemedi.

Bana yine ihtiyacınız olacak mı?

Şu anda değil. Amerika'da bir alıcı bu kutuyu bekliyor. Bundan sonra tek sorun kutuyu gümrükten geçirirken çıkabilir. O sırada ihtiyacım olursa seni ararım.

Başaracağınızdan hiç kuşkum yok. Hırsız gitmek üzere dönmüştü ki bir an durakladı. İnşallah, diye ekledikten sonra kapıdan çıktı ve şafak karanlığında gözden kayboldu.

İnşallah. Fransız, Arabın sözlerini tekrarladı.

Bölüm Bir

Nicole Reid taksiden inince bir an durakladı. Fas çelişkilerle dolu bir ülkeydi. Kaldığı otel, Tanca'nın yeni inşa edilen bölümünde modern, son derece büyük ve konforlu bir binaydı. Ama kentin Casbah adı verilen ve yerlilerin yaşadığı bu eski bölümü tamamen farklı bir hava taşıyordu. Genç kadın gözlerini Casbah'ı çevreleyen eski taş duvarda gezdirdi. Kuzey Afrika'mn kızgın güneşi, alnında biriken ter damlalarının şakaklarından aşağı süzülmesine yol açıyordu. Yanaklarına yapışan kızıl saçlarını geriye doğru savurduktan sonra çantasının sapını omzuna geçirdi ve modern kente sırtını döndü. Casbah'ın alışveriş merkezi olarak bilinen Soc-co'ya gitmek üzere dar sokaklardan birine girdiğinde birkaç yüzyıl öncesinin yaşandığı bir kente giriyormuş gibi bir duyguya kapıldı.

Serin ve loş dar sokakların iki yanındaki dükkânların önlerine tahta sergiler yerleştirilmişti. Dükkân sahipleri bu sergilerin üstünde mallarını teşhir ediyorlardı.

Havada keskin bir koku vardı. Sandal ağacı ve safranla çeşitli baharatların kokusu birbirine karışıyordu. Eşek üstünde su satan çocukların sesi, mallarını övmek ve müşteri çekmek için bağıran satıcılar, hediyelik bakır eşya yapan ustaların çekiçlerinin metal üstüne indikçe çıkardığı ses ve gerçek bir renk cümbüşü Socco'ya zaman ötesi bir atmosfer veriyordu.

Balek! Balek! Pazardaki kalabalığın uğultusunu bastıran bir hamalın uyaran sesini duyunca sırtını dükkânlardan birine yaslayıp mal yüklü iki eşeğin geçebilmesi için yol verdi.

Hayvanların rahatça geçebilmesi için beklerken ensesindeki tüylerin bir anda dikildiğini hissetti. İzleniyordu! Evet, üstüne dikilen bir çift gözü göremiyordu ama birisinin kendisini izlediğinden kesinlikle emindi.

Gözlerini yavaşça dar ve loş sokakta gezdirdi. Mallarını eşeklerle taşıyan dükkân sahipleri bağırarak birbirlerinden yol istiyorlar, batılı giysiler içindeki Amerikalı ve Avrupah turistlerle çarşaflı ve peçeli Fas kadınları canlı bir kontrast oluşturuyorlardı.

Yüz metre kadar ileride, sokağın öteki ucunda, gri maşlah giymiş uzun boylu bir adam hiç kıpırdamadan Nicole’e bakıyordu. Başına taktığı uzun beyaz örtü, yüzünü gölgelediği için gözlerindeki ifadeyi okumak imkânsızdı.

‘Saçmalıyorsun kızım,’ diye düşündü! ‘Belki de arkandaki dükkânın vitrininde gördüğü bir şey dikkatini çekmiştir. Oraya bakıyor olabilir.’ Yavaşça arkasına dönüp sırtını dayadığı dükkânın vitrinine baktı. Ama sadece elden düşme, kırık dökük mutfak eşyalarının satıldığı küçük bir dükkândı burası. Sokağın köşesine bakmak için tekrar yavaşça döndü. Ama adam ortalıkta görünmüyordu.

‘Gördün mü budala?’ dedi kendi kendine. ‘Buraya gelince çevrenin atmosferine kapılıp hemen hayal kurmaya başlıyorsun.’

Kendisini biraz daha iyi hissettiğini fark ederek insan selinin içine karıştı ve dar sokakta kararlı adımlarla yürüyerek kadın ayakkabılarının satıldığı bir dükkâna doğru yürüdü. Deri ve satenden elle işlenerek yapılmış çok güzel ayakkabı ve terlikler vardı tezgâhın üstünde. Üstüne gümüş iplikle işleme yapılmış türkuvaz rengi bir terlik aüp incelemeye başladı.

Saba el eheh, mademoiselle.

Nicole başını kaldırarak dükkân sahibine baktı. O da diğer Araplar gibi maşlah giyiyordu. Nicole’ü selamlarken hafifçe öne eğilmiş ve uzun elbisesinin etekleri yere sürünmüş-tü. Günaydın, diye karşılık verdi genç kadın. Bunlar ne kadar?

Matmazel çok zevkli, dedi dükkân sahibi gülümseyerek. En güzel terliklerimi seçtiniz.

Nicole gülümsememek için kendini zor tuttu. Hangi terliği alırsa alsın adamın aynı şeyi söyleyeceğini biliyordu. Ortadoğu’da alışveriş yapmanın geleneksel bir parçasıydı bu konuşmalar. Dükkân sahibi malını sürekli övecek, müşteri de pek memnun değilmiş gibi görünecekti. Sonunda uygun bir fiyatta anlaşana kadar bu konuşma sürüp gidecekti.

Evet, gerçekten güzel terlikler, dedi kayıtsız bir sesle. Ama daha güzellerini de bulabilirim diğer dükkânlarda. Bunlar içm ne istiyorsunuz?

Sadece yüz dirhem matmazel.

Yüz dirhem! diye bağırdı Nicole. Çok pahalı. Bunlar en fazla elli dirhem eder.

Hizmetkârınızla şaka yapıyorsunuz herhalde, dedi gururlu bir tavırla. Elli dirhem fiyat biçilmesini sanatıma ve emeğime hakaret sayarım. Doksandan aşağı olmaz.

Altmıştan fazla veremem.

Adam gözlerini havaya kaldırarak Allahım, hakaret bu! diye söylendi tiyatrovari bir sesle. Nicole bu abartılı tepkiye nasıl cevap vermesi gerektiğini düşünürken adam gözlerini ona çevirdi. Yetmiş beş. Size yapabileceğim en son kolaylık bu.

Anlaştık, diye karşılık verdi genç kadın. Paketini aldıktan sonra gülümseyerek arkasına dönmüştü ki, kalabalığın arasında birine çarpınca yüzündeki gülümseme dondu.

Düşmemesi için omuzlarından yakalayan adamın üstündeki gri maşlahın sert kumaşı yanağını daladı, özür dilerim, diye mırıldanarak adamın kollarından kurtuldu ve geriye doğru çekildi.

Başını yukarı doğru kaldırdığında ani bir korkuyla kalbi deli gibi çarpmaya başladı. Az önce sokağın öteki ucunda durup ona bakan adamdı bu. Bu mesafeden bütün hatları ortadaydı. Esmer tenli, kanca burunlu bir Araptı. Ama Nicole'ün korkuyla titremesine neden olan özelliği gri gözlerindeki ifadeydi.

Genç kadın kollarını göğüslerinin üstünde kavuşturup omuzlarını hafifçe dikleştirdi. Daha önce hiç kimsede böyle gözler görmemişti, ölü gözü gibiydi. Hiçbir ifade yoktu bakışlarında. Ne neşe, ne dostluk, ne öfke, ne şaşkınlık... Merak bile yoktu.

Adam gözlerini onun vücudunda dolaştırdıktan sonra yüzüne dikti. Nicole bir timsahı hatırlatan soğuk ve boş bakışlara daha fazla dayanamayacağını hissedince, birden arkasını döndü ve koşarak kaçmaya başladı..

Gri gözlü Arap! Tanrım! Şimdiye kadar hiç gri gözlü bir Arap görmemişti. Bütün Arapların gözleri kömür karası olurdu. Ama o adamın gözleri griydi! Bundan kesinlikle emindi.

Halı ve kilim satan dükkânlardan birinin önünde durup sergideki kilimlerin cıvıl cıvıl renklerine baktı. Ama baktığı yeri görmüyor, sadece gri gözlü Arabi ve kendisinden ne istediğini düşünüyordu.

'Nicole Marie Reid, her zamanki gibi hayal gücün fazla çalışıyor!' Büyükbabasının sesini duyar gibiydi. Tanca romantik, esrarengiz, efsanelerle dolu bir kenttir. Ama hayal gücünün gereğinden fazla çalışmasına izin verip bu egzotik güzelliğe gerçek olmayan anlamlar yüklememelisin!' Büyükbabası bu uyarıyı ilk kez Nicole on üç yaşındayken yapmıştı. Torunu onu ziyaret etmek için Tanca'ya ilk kez geldiğinde ve şaşkınlıktan kocaman açılmış gözlerle her köşe-başında bir casus aramaya başladığında söylemişti bu sözleri ilk kez.

Büyükbabasının öğütlerini hatırlamak genç kadının üstünde yatıştırıcı bir etki yaptı.

Arkasına kaçamak bir şekilde göz attığında gri gözlü Arabi görmediği için daha da rahatladı. Gümüş takılar satan bir dükkânın önünde durup sergideki kolyeleri, bilezikleri incelemeye başladı. Gerdanlıklardan birini alıp göğsüne doğru götürdü ve yeşil ipek bluzunun üstünde ne kadar güzel durduğunu görünce hayranlıkla baktı.

Hazreti Fatma'nın eli sizi kötülüklerden koruyacaktır. Dükkânın kapısında duran peçeli Arap kadının sözlerinin anlamını biliyordu. Gerdanlığın üstünde işlenmiş simgeye tekrar baktı. Fatma, Müslümanlar'ın peygamberi

Muhammed'in kızının adıydı. İslam inanışına göre, Fatma'nın eli insanları kötülüklerden ve nazardan koruyordu.

Nicole'ün cevap vermediğini görünce kadın ona yaklaştı. Şeytanın size hiçbir kötülük yapamayacağını düşünüyorsunuz matmazel. Ama şeytan her zaman etrafımızdadır. Her köşede saklanır. Sizi zayıf bir anınızda yakalamak üzere karanlık bir köşede hazır bekler. Şeytandan ve onun kötülüklerinden sakının matmazel. Ona karşı hazırlıklı olun. Hazreti Fatma'nın elinin sizi korumasına izin verin.

Nicole, yumuşak ve boğuk bir sesle söylenen bu sözler karşısında büyülenmiş gibiydi. Aslında bu tür sözlerin bütün satıcılar tarafından kullanıldığını ve insanların içlerindeki gizli korkuların ortaya çıkartılarak alışveriş yapılmasının sağlandığını biliyordu. Ama gri maşlahlı ve gri timsah gözlü adamı hatırladıkça şeytanla çoktan karşı karşıya geldiğini düşünmekten kendini alamıyordu. Gerdanlığı alıp almamak konusunda kararsızdı.

Ama sonunda mantığı hâkim geldi. İzlendiğini sanmakla yanılıyordu. O Arapla karşılaşmaları tamamen tesadüftü. Şeytandan korunmak için gerdanlık almak şeytana gereğinden fazla önem vermekti. Ayrıca yirminci yüzyılda yaşıyordu ve bir Amerikan yurttaşıydı. Hayali saldırganlardan korunmak için mistik inançlara sığınması anlamsızdı. Başını nazikçe iki yana salladıktan sonra dükkândan uzaklaştı.

Kalabalığın arasında dolaşıp dükkânları gezerken havanın iyice karardığını fark etti. Tipik bir ocak günüydü. Sabahleyin pırıl pırıl parlayan güneş bir anda kaybolmuş ve karanlık bulutların arkasına gizlenmişti. Casbah'ın kalın taş duvarları rüzgârı kesiyordu ama gri gökyüzü insanın içine kasvet veriyordu.

Nicole öğleye doğru türkuvaz terliklerin yanı sıra iki tane ipek kaftan, gümüş bir bilezik ve çeşit çeşit baharat almış olarak alışverişini tamamlamıştı. Arkasını dönüp Socco'nun giriş kapısına doğru yürümeye başladı.

Birden müzik aletleri satan bir dükkânın vitrini dikkatini çekti. Vitrinde berberilerin cilalanmış kaplumbağa kabuğundan yaptıkları 'gambis' adı verilen gitar duruyordu. Genç kadın dükkân sahibini bulmak için karanlık dükkânın içine baktı. Ama içeride hiç kimse yoktu. Sokaktaki kalabalığın da iyice azaldığını o zaman fark etti. Gözlerini çevresinde dolaştırınca diğer dükkânların da kapalı olduğunu gördü. Soc-co'daki dükkânların öğleyin kapandığını ve akşamüstü tekrar açıldığını unutmuştu.

Ağır adımlarla dükkândan uzaklaştı. Sabahleyin duyduğu o ani korku yine harekete geçmişti. Ama bu sefer çok daha kuvvetliydi. 'Keşke Fatma'nın elini alsaydım,' diye düşünmekten kendini alamadı.

Yirmi adım kadar gitmişti ki, gri maşlahlı adam birden köşeden çıkarak önüne dikildi. Yüzünde yine anlaşılmaz bir ifade vardı. Gözleri de sabahki gibi hiçbir insani duyguya yer vermeyen bomboş bir ifade taşıyordu.

Genç kadın vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti. Korkunun soğuk parmakları boğazını sıkıyordu sanki. Adamla yine karşılaşmaları tesadüf olamazdı. Onu izliyordu. Ama neden?

Benden ne istiyorsunuz? Titrek bir sesle sorusunu önce Fransızca, sonra Arapça tekrarladı. Ama adam onu duymuyordu sanki. Hiçbir şey söylemeden önünde dikiliyor, yolunu kesiyordu.

Bana bakın! Korkutmak için neden beni seçtiğinizi bilmiyorum ama sizi uyarıyorum. Ben bir Amerikan yurttaşıyım. Benim ülkemde erkekler tanımadıkları kadınların peşinde dolaşmazlar. Bunu yapanlar tutuklanır.

Saçmaladığının farkındaydı. Burası Amerika değil, Kuzey Afrika'ydı. Bu ülkede kadın özgürlüğü hareketi yoktu. Günün birinde olabileceğini de sanmıyordu.

Adamın konuşmaya niyeti olmadığını anlayınca Ayrıca Arap giysileriyle dolaşmanıza rağmen Arap olduğunuzu da sanmıyorum, dedi korkusunu gizlemeye çalışarak. Gözleriniz gri. Neden kendinizi Arap gibi göstermeye ve beni gündüz vakti korkutmaya çalışıyorsunuz?

Ashi hena, diye mırıldandı adam boğuk, gırtlaktan çı-kan bir Arapçayla.

'Buraya gel' mi demişti? Bu adam aklını mı kaçırmıştı?

Nicole durumun kötüye gittiğini ve başının belaya, hem de büyük bir belaya gireceğinin farkındaydı. Birden bütün kuvvetini ve cesaretini toplayıp arkasını döndü. Son hızla kaçmaya başladı. Koştukça sokağın gitgide daraldığının ve yerdeki kaldırım taşlarının kötüleştiğinin farkındaydı. Köşeyi döndükten sonra başka bir dar sokağa girdi. Bir süre daha koştuktan sonra yolun sonuna geldi. Burası bir çıkmaz sokaktı!

Kaçabileceği hiçbir yer yoktu. Kaim taş bir duvar önünü kapatmıştı. Arkasında da avının üstüne sessiz adımlarla yaklaşan o korkunç adam vardı.

Kaçabileceği bir yer bulmak umuduyla gözlerini çevresinde gezdirince iki evin arasına sıkışmış küçük dükkânı gördü. Sahibi olan Arap kadın öğle tatili nedeniyle kepenkleri kapatıyordu.

Nicole telaşla omzunun üstünden geriye baktı. Gri gözlü adam görünürlerde yoktu. Sokak boştu. Ama her an köşeden çıkabilirdi. Genç kadın tek umudunun o küçük dükkân olduğunu anladı.

Bir dakika! Lütfen kapatmayın! Sizinle konuşmak isti-vorum! Bağırararak kadına doğru koştu.

Peçenin üstünden görünen siyah gözler Nicole'ü kuşkuyla inceledi. Kusursuz bir Arapçayla konuşan Amerikalı kadınlara alışık olmadığı belliydi.

Ne istiyorsunuz?

Dükkânı bir iki dakika geç kapatmanızın bir sakıncası yoktur sanırım. Burayı daha yeni buldum. Satın almak istediğim bazı şeyler vardı. Nicole nefes nefese konuşuyordu.

Ne satın almak istiyorsunuz? diye sordu kadın sert bir sesle. Benim dükkânımda Hıristiyanların satın alabileceği şeyler yok.

Nicole dükkânın içine göz atınca kadının ne demek istediğini anladı. İçerideki raflarda rengârenk ipek topları duruyordu. Kapının yanında el işlemesi peçeler sıralanmıştı. Fas' taki Müslüman kadınların yüzlerini örtmek için taktıkları örtülerdi bunlar.

Nicole başını yine arkaya çevirip sokağa baktı. Gri gözlü adam köşede hiç kıpırdamadan duruyor, onun gelmesini bekliyordu.

Dükkân sahibinin kepenkleri kapatmaya hazırlandığım görünce Hayır... diye haykırdı. Sonra daha sakin görünmeye, korkusunu gizlemeye çalışarak konuştu. Anlamadınız. Ben bir kostüm istiyorum. Dansözüm.

Kadın onu yukarıdan aşağıya kadar dikkatle inceledi. Siz mi dansözsünüz? dedi inanmayan bir ifadeyle. Dansöz olamayacak kadar zayıfsınız.

Gerçekten... ben dansözüm. Benim ülkemdeki erkekler zayıf kadınlardan hoşlanır.

Böyle bir açıklama kadının gözlerinde aşağılayan bir ifadenin belirmesine neden olmuştu ama kepenkleri kapatma konusunda da eskisi kadar kararlı değildi. Nicole onun tered-dütünü anlayınca tekrar konuşmaya başladı.

Üst üste peçelerin takıldığı dansöz kostümlerinden istiyorum. Ayrıca bileziklere, parmaklara takılan zillere ve diğer aksesuara da ihtiyacım var. Anlıyorsunuz değil mi? Epey siparişim olacak. Yani epey para kazanacaksınız.

Yani peçelerle birlikte bütün aksesurları tamamlanmış bir dansöz kostümü mü istiyorsunuz?

Evet. Ayrıca kostümü hazırlarken dükkânınızdaki en iyi, en pahalı ipekleri kullanmanızı istiyorum. Kostümüm kusur suz olmalı. Genç kadın bütün bunları söylerken çok heyecanlanmış gibi davranmayı da ihmal etmiyordu.

Pekâlâ. Kadın nihayet gülümsedi ve içeri girmesi için Nicole'e işaret etti. Birlikte kumaşı seçelim öyleyse.

Daha sonraki bir saat boyunca rengârenk ipek toplarının arasında kendilerini kaybettiler. Nicole sonunda, üstünde altın sarısı işlemeler olan mavi bir ipek kumaş seçti. Kumaşın güzelliği ve dükkân sahibinin heyecanı karşısında buraya gelişinin gerçek nedenini unutmuştu neredeyse.

Aslında dansöz kıyafetini ne yapacağını bilmiyordu. Oryantal dans dersleri almasının üstünden üç yıl geçmiş ve öğrendiği figürleri günlük jimnastik programında kullanmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ama dükkân sahibesi kıyafetin eteğini altın paralarla nasıl süsleyeceğini, göğüslerini tüllerin arkasında nasıl gizleyeceğini anlatmaya başlayınca kostüm gözlerinin önünde canlandı. Gerçekten çok güzel olacaktı.

Belki de Mardi Gras Festivali'nde giyebilirdi. Doğup büyüdüğü kent olan New Orleans'a 011 yıl sonra ilk kez gidecekti ve festivale yetişmeyi planlıyordu. Bunu hatırlayınca bütün neşesi yerine geldi ve kadını daha dikkatle dinlemeye başladı.

Bütün ayrıntılar üzerinde anlaşıp kostümün ücretini de ödedikten sonra Nicole kadından son bir ricada bulundu. Dükkândan yandaki eve geçilen bir kapı vardı. O kapıdan çıkarak Socco'dan uzaklaştı. Aradan bu kadar zaman geçtikten sonra gri gözlü adamın hâlâ sokakta onu bekleyeceğini sanmıyordu ama tehlikeyi göze almaya da niyeti yoktu.

Bölüm İki

Nicole Reid otelin yemek salonunda iki kişilik bir masada tek başına oturmuş, keyifle çevresine bakıyordu. Casbah'ta geçirdiği heyecan ve korku dolu dakikalardan sonra otelin seçkin havası rahatlamasını sağlamıştı.

Dükkânın yanındaki evin arka kapısından çıkarak Socco' dan uzaklaştıktan sonra hemen otele dönüp odasına çıkmıştı. Üstünü değiştirirken Casbah'ta olanları tekrar düşünmüştü. Gri gözlü adamla karşılaşmalarını ve adamın tavrındaki garipliği abarttığından emindi artık. Bu ülkede sık sık olabilecek şeylerdi bunlar. Daha fazla düşünmenin ve olaya olduğundan farklı anlamlar vermenin gereği yoktu.

Dünya gerçekten çok küçük, değil mi ? Fransız aksa-nıyla konuşan boğuk sesi duyunca Nicole'ün düşünceleri yarıda kaldı.

Gözlerini yavaşça kaldırıp masanın yanında dikilen Damien Ravenel'e baktı. Üstünde gri takım elbise, beyaz ipek gömlek ve elbisesiyle aynı tonda bir kravat vardı. Açık sarı saçlarının usta bir berberin kesiminden çıktığı belliydi. Geniş elmacık kemikleri, düzgün burnu ve sivri çenesiyle Avrupa aristokrasisinin seçkin bir temsilcisi görünümündeydi genç adam.

Damien, diye mırıldandı şaşkınla. Anlaşılan tatsız sürprizlerle dolu bir gündü bugün.

Damien'i hemen hemen bir yıldır görmüyordu ama hiç değişmediğini anlamak için kâhin olmaya gerek yoktu. Her zaman bakımlı ve çekici görünen bu adamın aslında nasıl biri olduğunu dokuz yıllık evliliği boyunca gayet iyi öğrenmişti.

Nicole, hatırladığımdan daha güzelsin, dedi Damien. Gözleri genç kadının yeşil gözlerinde, küçük ve kalkık burnunda, dolgun dudaklarında dolaştı. Yavaşça elini tutup dudaklarına götürdü. Bir zamanlar Damien'e âşık olmasına neden olan ince, zarif hareketlerden biriydi bu da. Ama artık çok şey değişmişti. Genç kadın onun soğuk dudaklarını teninde hissedince birden irkildi ve hemen elini çekti.

Sen de her zamanki boş sözlerle zaman kaybetmekten vazgeçmemişsin, diye söylendi öfkeyle.

Damien'in yüzünde bir an hoşnutsuz bir ifade belirdi. Ama çok kısa sürdü. Her zamanki nazik gülümsemelerinden birini derhal dudaklarına yerleştirdi. Bir gecelik de olsa tatsız anıları unutabiliriz diye düşünmüştüm Nicole, dedi genizden gelen boğuk sesiyle. Birbirimizin gırtlağına sarılmadan karşılıklı yemek yiyebiliriz değil mi? Üstelik ikimiz de bu kentte yabancıyız.

Unuttuğun bir şey var. Ben çocukluğumdan beri her yıl bir ayımı Tanca'da geçirdim. Yabancı sayılmam.
Ama buranın yerlisi de değilsin... Yemeği birlikte yememize izin verecek misin?
Nicole bir an tereddüt etti. Kendisine yepyeni bir hayat kurmuşken bu adamı sadece yemek yiyerek de olsa hayatına sokması akıllıca bir davranış mıydı?
Ama öte yandan kendisine ispatlamak istediği bir şey de vardı. Damien'in hayalinden artık tamamen kurtulduğunu, özgür ve bağımsız bir kadın olarak kendi ayakları üstünde durduğunu ve dokuz yıllık evliliğinin tatsız bir anı olarak hatırlanmaktan başka bir etkisi olmadığım kendisine ispatlamak zorundaydı. Evet, bunu anlamanın ve emin olmanın tek yolu onunla yemek yemekti.
Pekâlâ Damien, dedi kendinden emin bir zerafetle. Yemek teklifini kabul ediyorum.
Teşekkürler Nicole. Pişman olmayacaksın. Damien onun karşısındaki iskemleye oturdu.
'Göreceğiz bakalım,' diye düşündü genç kadın.
Daha sonraki bir saat boyunca yemeklerini yiyip şaraplarını içtiler ve havadan sudan konuştular. Nicole, Damien ile yemek yemenin sandığı kadar tatsız olmadığını görerek biraz rahatladı. İkisi de ilgi duydukları konulardan söz ediyorlar ve hassas konulara değinmemeye dikkat ediyorlardı.
Tatlılarını bitirmişlerdi ki, sohbet konusu daha kişisel bir meseleye geldi.
Büyükbabanın öldüğünü öğrenince çok üzüldüm, dedi Damictı yumuşak bir sesle. Nicole bu adamı iyi tanımasa gerçekten üzüldüğüne inanabilirdi.
Büyükbabamın ölümünü duymana şaşırdım, diye karşılık verdi boğuk bir sesle.
Şaşırmaman gerekir. Victor Herbert.Tanca'nm tanınan işadamlarından biriydi. Ayrıca sahip olduğu kulüp en az Cas-bah kadar turistlerin ilgisini çekiyordu.
Nicole kederle gülümsedi. Evet, 'Vic'in Yeri' turistlerin uğrak yeriydi gerçekten. Büyükbabası 'Casablanca' filmindeki Rick'in Yeri'nden esinlenerek kulübünü dekore etmişti. Turistlerin ilgisini çekmesinin nedenini buydu kuşkusuz. Ama belki de büyükbabasının geveze papağanı Bogie'nin sürekli kulüple bulunması ilginç geliyordu turistlere.
Genç kadın içini çekti. Evet, Tanca kenti o tatlı, yaşlı Fransız'ı en az benim kadar özleyecek sanırım.
Kulüple ilgili herhangi bir sorun çıktı mı? diye sordu Damien.
Hayır. Yaşayan tek akrabası benim. Büyükbabamın vasiyeti çok açıktı. Kulüp satılacak ve vergiler ödendikten sonra kalan bana verilecekti... Tabii Bogie'yi de bana bıraktı. O çenesi düşük papağanı ne yapmayı düşünüyorsun? Nicole dikkatle ona baktı. Damien, Bogie'deıı hiçbir zaman

hoşlanmamıştı. Aslında haksız da sayılmazdı. İnsanlarla her zaman iyi geçinen Bogie onu gördüğünde birdenbire sinirlenmeyi alışkanlık haline getirmişti. Hatta bir defasında Damien'in parmağını ısırmıştı. 'Belki de Bogie insanları tanıma ve değerlendirme konusunda benden çok daha akıllı,' diye düşündü Nicole.

Gelecekle ilgili planlarım seni neden ilgilendiriyor Damien? diye sordu birden.

Nicole, ne kadar kuşkucu bir yaratıksın sevgilim. Sana hâlâ ilgi duyabileceğim aklına gelmiyor mu? Eğer hatırlarsan, boşanmamıza sonuna kadar karşı çıkmıştım ben. Ama sen inat ettin.

Boşanmak istememin nedenlerini yeniden tartışmamız yararsız Damien. üstelik kuşkucu davranmamı da anlayışla kar-şılamalısm. Belki de çevirdiğin karanlık işler neden olmuştur güvensizliğime.

Nicole, ben bir işadamıyım. Uluslararası ithalat ve ihracatla uğraşıyorum. Eğer her ülkenin gümrük kanunlarına harfiyen uysaydım, şu anda üstümdeki giysileri alacak param bile olmazdı.

Daha sade giyinmekle yetinebilirdin belki.'' Evliliğimin ilk yıllarını hatırlıyorum da, kürkler, ipekler ve elmaslar içinde dolaşmanın seni pek rahatsız etmediği geliyor aklıma.''

O zamanlar çok genç ve saftım. Kürkleri, elmasları alabilmek için gerekli olan parayı nasıl kazandığını anlayamamıştım, diye karşılık verdi Nicole öfkeyle.

Haklısın. Eski anlaşmazlıkları yeniden hatırlamanın yararı yok. Damien içini çekerek altın tabakasından bir Türk sigarası çıkarıp dudaklarının arasına yerleştirdi. Eğer gelecekle ilgili planlarını anlatmak istemiyorsan, sen bilirsin tabii.

Onun bu kadar çabuk teslim olmasını beklemeyen Nicole şaşırdı. Yaptığım planların seni ilgilendirmediğini biliyorum, dedi tedirgin bir sesle. Ama şu kadarını söyleyebilirim. Büyükbabamdan kalan parayla New Orleans'ta bir iş kurmayı düşünüyorum. Büyük davetler ve ziyafetler için yemek hazırlayıp her türlü servisi yerine getirmeyi taahhüt eden bir şirket kuracağım.

Epey cesursun bakıyorum, dedi Damien kayıtsız bir sesle. Benim bildiğim o kentte bu tür servis veren yeterince işyeri var.

Evet, New Orleans lokantaları ve yemek fabrikalarıyla ünlüdür, dedi Nicole. Ama ben yine de başarılı olacağımı sanıyorum. Benim şirketimin bir özelliği olacak. Dünya mutfaklarından mönüler yer alacak listemde. Paris'te bir yıl boyunca yemek dersleri almamın yararını göreceğimi sanıyorum. Ayrıca bütün dünyayı gezmem de bir avantaj. Hemen hemen her ülkenin özel yemeğini biliyorum.

Damien'in yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. Yani benimle birlikte dünyayı dolaşma fırsatı bulduğun ve Paris'teki okula gitme şansı elde ettiğin için bana teşekkür mü ediyorsun?

Seyahat etmekten hoşlandığımı biliyorsun Damien. Özgürlüğümü kısıtlamana dayanamıyordum ben.

Ama canının istediği her şeyi yapmana, bütün hobilerini değerlendirmene izin verdim sanırım. Pariste yemek dersleri, Japonya'da karate, Cezayir'de oryantal dans kursları, Ispanya'da flamenko... Bu liste uzayıp gidiyor.

Ama onlar sadece hobiydi Damien. Ayağının altında dolaşmamı engellemek ve bütün dikkatini işlerine verebilmek için o kurslara gitmeye teşvik ettin beni. Sözünü ettiğin kursların hiçbiri kişiliğimi geliştirmeme ve tatmin duygusunu yaşamama yaramadı.

Yanlış hatırlamıyorsam, ihtiyacın olan tatmin duygusunu yatağımda fazlasıyla tadıyordun.

İşte senin tipik, erkek şövenizmi mantığının bir ispatı daha! Kadın milletini yatakta tatmin edersen başka şeye ihtiyacı yoktur. Sana kul köle olur. Senden boşanmamın nedeni de böyle düşünmendi zaten Damien! Nicole tükürür gibi konuşmaktan kendini alamadı.

Yatakta tatmin olamamaktan yakındığını hiç hatırlamıyorum. Damien sigarasından derin bir nefes çekip dumanı havaya savurdu.

Mesele o değil. Yatak odasının dışında da bir hayata ihtiyacım vardı. Mrs. Damien Ravenel olmanın dışında bir kimliğim olmasını istiyordum. Kendimi ispatlamak, yeteneklerimi geliştirmek istiyordum. New Orleans'ta kuracağım işin ve yepyeni hayatın bunu sağlayacağını sanıyorum.

Gerçekten o kente gidip böyle bir iş kurabileceğine inanıyor musun Nicole? Bence yine saflık ediyorsun. Böyle bir işte başarı sağlayabilmek için insanın ya mükemmel bir şöhreti ya da çok önemli ilişkileri olması gerekir. Sen işe yeni başlayacağına göre şöhretinden yararlanmayı düşünemeyeceksin. Geriye önemli ilişkiler kalıyor. Bunu da sahip olduğunu sanmıyorum.

New Orleans'ta birçok arkadaşım, var, diye karşılık verdi genç kadın. Ben orada doğup büyüdüm, unuttun mu? Evet ama seni on yıldır görmeyen arkadaşlarının böyle bir konuda yardım etmek için istekli davranacaklarını sanmıyorum.

Ne söylemeye çalışıyorsun Damien? Neşemi kaçırmaktan özel bir zevk mi alıyorsun yoksa bu sözlerin ardında henüz keşfedemediğim bir anlam mı gizli?

Ne\v Orleans'ta bazı ilişkilerim var, diye cevap verdi Damien kayıtsız bir sesle. Sana yardımcı olabilirim. Damien ile herhangi bir iş ilişkisine girmek bile Nicole'ün kanını dondurmaya yetiyordu. Ona hiçbir konuda borçlu kalmak istemiyordu. Asla!

Teşekkür ederim ama gerek yok. Senin bütün karamsar tahminlerine rağmen ben kendi ayaklarımın üstünde durarak bu işi başaracağıma inanıyorum. Evet, adımı duyuruıı-caya ve belli bir müşteri kesimi kazanmeaya kadar güçlükler çekeceğimin farkındayım ama bunu da göze aldım. Evet, göze aldığın anlaşılıyor. Ama yerleşmek için New York yerine

New Orleans’ı seçmen beni şaşırttı doğrusu. Hayatımın büyük bir kısmı Ne\v Orleans’ta geçti. O kenti • ne kadar çok sevdiğimi ayrılıncaya kadar anlamamıştım. Şimdi yeniden oraya dönmek ve yeni hayatımı orada kurmak istiyorum.

Seni anlıyorum. Ayrıca Ncw Orleans’ın inanı çeken, farklı bir havası vardır. Sanırım karnaval başlamadan önce oraya dönmeyi düşünüyorsun.

Evet. Mardi Gras başlamadan işimi de kurmak istiyordum ama yetiştirebileceğimi sanmıyorum. Ama yine de bir an önce oraya dönmek için sabırsızlanıyorum. Hatta karnavalda giyeceğim kostümü bile ayarladım.

Damien hayretle kaşlarını kaldırdı. Öyle mi? Nasıl bir şey giymeyi düşünüyorsun?

Ne kadar çok şey soruyorsun? diye karşılık verdi Nicole. Damien’in sorularından duyduğu tedirginlik artıyordu. Ortadoğu’nun havasını yansıtacak bir şey diyelim yeter herhalde.

Damien güldü. Anladım, kırmızı bir fesle yere kadar uzanan bir entari giyeceksin.

Nasıl tahmin ettin? Nicole onun şakacı tavrını görünce biraz rahatladı. Birlikte geçirdikleri yıllar boyunca kocasının neşeli ve şakacı yönünü pek görme fırsatı bulamamıştı.

Söylesene, gelecekle ilgili planların arasında Bogie nasıl bir yer alıyor?

Onu da New Orleans’a götüreceğim tabii ki. Damien’in aşırı merakı yine Nicole’ün canını sıkmaya başlamıştı. Gümrükten nasıl geçirmeyi düşünüyorsun?

Yoksa bana bir iyilik yaparak Bogie’yi gavet iyi bildiğin yasadışı yolları kullanarak ülkeden kaçırmayı mı düşünüyorsun? dedi genç kadın alaycı bir sesle. Ama inan bana, buna hiç gerek vok. Bogie’yi buradaki veterinerlerden birine götürerek muayene ettirdim. Sağlığının yerinde olduğunu gösteren bir rapor verecek. Ayrıca Afrika papağanları ülke dışına çıkarılmasında sakınca bulunan hayvanlar listesinde yer almıyor. O yüzden Amerika’ya götürmemde bir sorun çıkacağını sanmıyorum. Her şeyi hallettim. Doğrusunu istersen, Bogie şu anda Pasteur Bulvarı’ndaki hayvan hastanesinde gözetim altında tutuluyor. Buradan ayrılacağım gün onu da oradan alacağım.

Ne zaman gitmeyi düşünüyorsun?

Birkaç güne kadar. Halletmem gereken birkaç işim kaldı. Ama hafta sonunda Fas’tan uçağa bineceğimi sanıyorum.

Burada kaldığın süre içinde bana da biraz zaman ayırmayı düşünür müsün?

Bu soru Nicole’ü şaşırtmıştı. Onunla tesadüfen karşılaşıp bir yemek yemeleri farklı bir şeydi, daha önceden randevulaşarak buluşmaları çok farklı bir şey. Hayır Damien. Burada vedalaşmamızın çok daha iyi olacağını düşünüyorum, diye cevap verdi.

Pekâlâ Nicole. Seninle tekrar karşılaşmak benim için çok hoş bir süpriz olmasına rağmen seni zorlamayacağım. Kendine iyi bak tatlım. Belki New

Orleans'ta tekrar karşılaşırız. Cümlesini tamamlar tamamlamaz yerinden kalktı ve masadan uzaklaştı.

Nicole o gece oteldeki yumuşak yatağında rahatça uyuya-madı. Bir süre uyuyor, sonra uyanıp Damien'le yediği yemeği ve genç adamın davranışındaki garipliği düşünüyordu. Daha fazla yatamayacağını anlayıp öğleye doğru yataktan çıktığında geçirdiği huzursuz ve uykusuz saatlerin etkisiyle başı kazan gibiydi.

Eğer Damien'i iyi tanımasa, boşanmalarından sonra değiştiğine inanabilirdi. Çok daha sakin, yumuşak ve olgun bir adam olmuş gibiydi. Ama Nicole onu iyi tanıyordu. Canı istediği zaman mükemmel bir oyuncu olduğunu biliyordu. Ama rol yapması için mutlaka bir nedeni olması gerekirdi. Attığı her adımı daha önceden hesaplayan bir adamdı. Nicole'ün karşısında rol yapması için ondan bir şey istemesi, bir çıkar beklemesi gerekirdi.

Ama Damien'in bir konuda haklı olduğu da kesindi. New Orleans'ta kurmak istediği işte karşılaşacağı güçlükleri o söylemeden önce de düşünmüştü Nicole. Ama yeni bir işe başlama heyecanı, sıkı çalışma ve yatıracağı parayla bu güçlükleri aşabileceğini düşünmüştü. Oysa saflık ettiğini ancak Damien söyledikten sonra kavrayabilmişti. Evet, önemli ilişkilere ihtiyacı vardı. On yıl öncesinde kalan ilişkilerle bunu başaramazdı. New Orleans'ta lokanta işleten, bu işte başarılı olmuş ve saygı kazanmış birinin onu desteklemesi şarttı. Büyük davetler veren önemli kişilerle onu tanıştıracak ve referans verebilecek birine ihtiyacı vardı. Ancak böyle bir başlangıç yaptıktan sonra zamanla müşterilerinin güvenini kazanabilir ve haklı bir şöhret sağlayabilirdi.

Duş yaptıktan sonra giyinirken bu meseleyi daha ciddi bir şekilde düşünmeye başladı. New Orleans'ta büyümesine rağmen seçkin kişilerle dostluğu kalmamıştı hiç. Babası ticaretle uğraşan bir adamdı. Annesi ise yıllarca bir barda garson olarak çalışmıştı. Ama annesinin eski patronları Nicole'e bu konuda yardımcı olmayı düşünmezlerdi herhalde. Üstelik annesinin ölümünün üstünden bu kadar yıl geçmişken. Yine de yardım edecek biri olmalıydı.

Çoraplarını giymek üzere yere eğilmişti ki birden dikildi. Miclıael! diye bağırdı heyecanla. Neden aklıma gelmedi sanki?

Çorapları bir kenara fırlatıp heyecanla yatağın yanında duran çantasını kaptı ve adres defterini çıkardı. Telaşla sayfaları çevirip F harfini buldu. Aradaki zaman farkını aklına bile getirmeden ahizeyi kaldırdı ve otelin santralım aradı.

Alo? Kıtalararası bir görüşme yapmak istiyorum lütfen. New Orleans, Louisiana.

Michael Flynn sırtını kocaman yatağının başucundaki saten kaplı yastığa dayamış, yüzünde keyifli bir gülümsemeyle bekliyordu. Saten yatak örtüsünü

beline kadar çekmişti. Bu kumaşın serin temasını çıplak teninde hissetmek hoşuna gidiyordu. Açık pencereden içeri giren serin gece rüzgârı göğsündeki siyah tüyleri okşuyor ama o bunu fark etmiyordu bile. Ellerini ensesinde kenetleyip avını kolayca tuzağa düşürmenin rahatlığını yaşayan çevik bir kaplan gibi bekledi.

Hazır mısın sevgilim? Banyodan gelen yumuşak ve baştan çıkarıcı kadın sesi bekleyişinin sona erdiğini haber veriyordu.

Senin için her zaman hazır olduğumu biliyorsun Char-maine, diye karşılık verdi.

Aynı anda banyonun kapısında beliren kadın içeriden gelen yumuşak, sarı ışığın çemberinde durdu. Genç adamın üstündeki kıyafete göstereceği tepkiyi bekledi.

Michael'in gece mavisi gözleri sarışın kadının vücudunda dolaştı. Siyah ipek gecelik düzgün vücudunun büyük bölümünü açıkta bırakıyordu. Her nefes alışında iri göğüsleri inip kalkıyor, incecik kumaş yırtılacakmış gibi geriliyordu.

Gel buraya, dedi genç adam boğuk bir sesle. Saten yatak örtüsünü açtı.

Kadın bu isteği tekrarlatmadı. Hemen yatağa girip parmaklarını genç adamın göğsündeki tüylerin üstünde gezdirmeye başladı. İşığı neden söndürmüyorsun sevgilim?

Michael komodinin üstündeki lambanın düğmesine tam uzanmak üzereyken eli havada kaldı. Telefonun acı acı çalan zili gecenin sessizliğini yırtıyordu.

Kim olabilir gecenin bu saatinde? diye homurdandı.Yanındaki masa saatine baktı. Sabahın üçüydü. Kulüp bir saat önce kapanmıştı. Çok acil bir durum olmadıkça hiç kimse bu saatte onu aramazdı. Merakla ahizeyi kaldırıp kulağına götürdü.

Flynn, dedi kaba bir sesle.

Michael, sen misin? Hattın öteki ucundan gelen kadın sesi derin bir kuyudan duyulurmuşçasına boğuktu.

Ben Michael Flynn, dedi sabırsız bir sesle.

Michael, ben Nicole Reid. Seni bu saatte rahatsız ettiğim için üzgünüm ama mutlaka aramam gerekiyordu.

Nicole? Genç adam hafızasını zorlayarak bu ismi hatırlamaya çalıştı. Ama beyni bu isme karşı tamamen tepkisizdi. Nicole? Michael, karşısındaki kadına onu hatırlayamadığını itiraf etmekten eskiden beri nefret ederdi. Bir kadına bundan daha büyük hakaret yapılamayacağını düşünürdü.

Nasılsın? diye sordu. Belki biraz konuşurlarsa kim olduğunu hatırlayabilirdi.

İyiyim Michael. Daha doğrusu, bomba gibiyim. Hafta sonunda New Orleans'a dönüyorum.

Demek New Orleans'a dönecekti. Peki, şimdi neredeydi? Genç adam kaşlarını çatarak İşte bu harika, dedi. Seni tekrar göreceğime çok sevindim.

Doğrusunu istersen, beni hatırlayacağını tahmin etmemiştim, dedi karşı taraftaki kadın, utangaç bir küçük kız sesiyle. Aradan neredeyse on yıl geçti.

On yıl mı? Demek hatırlamamakta haklıydı. On yıl içinde hayatından yüzlerce kadın geçmişti. Seni unutabileceğimi nasıl düşünürsün? dedi. Sesi, böyle bir şeyin düşünülemeyeceğini bile belirtmek istermiş gibi alıngan çıkmıştı.

Bu süre içerisinde birbirimizden hiç haber alamadık. Unutmuş olman son derece doğaldı.

Ama sen beni unutmadın, değil mi? diye geveledi Michael. Bu konuşmayı daha nasıl idare edebileceğini bilmiyordu.

Oh, Michael! Seni nasıl unutabilirim? Benim en çok güvendiğim insan, hayalimdeki kahramandın sen! Kahramanın mı? diye tekrarladı genç adam. Otuz altı yıllık yaşamı boyunca birçok insan için birçok anlam ifade ettiğini biliyordu ama onu kahraman olarak gören birini hatırlamıyordu.

Elbette. Her zaman o kadar akıllı, o kadar olgun ve zekiydin ki... Megan senin mükemmel bir ağabey olduğunu söylerdi. Ben de onunla aynı fikirdeydim.

Genç adamın hafızasında bazı kıpırdanmalar başladı. Kız kardeşi Megan on yıl önce on sekiz yaşındaydı ve liseyi yeni bitirmişti. Yanından hiç ayrılmayan bir arkadaşı vardı. Kızıl saçlı, zayıf, pırıl pırıl yeşil gözlü bir kız. Adı Nicole Reid'di. Michael'i her zaman putlaştırmış ve bir ilah gibi görmüştü. Ama aşağılık bir adamla evlenmeye karar vermeden önceydi bunlar.

Bütün uyarılarına rağmen Nicole adamla evlenmekte diretmiş ve kocası da onu alıp New Orleans'tan götürmüştü.

Bak Nicole, eğer Megan'ı bulabilmek için beni arıyorsan talihsiz bir zamanda telefon ettiğini söyleyeceğim sana. Şu anda Oklahoma'da bir Kızılderili bölgesinde öğretmenlik yapıyor. Orada telefon yok. Ama istersen sana adresini verebilirim.

Hayır Michael. Konuşmak istediğim sensin.

Genç kadının sesinde çekingen bir ifade vardı. Michael'in bu isteği reddetmesinden korkuyor gibiydi.

Genç adam tırnaklarını baştan çıkarıcı bir hareketle omzuna batıran Charmaine'e yan gözle baktı. Onunla baş başa kalabilmek için sabırsızlanıyordu ama Nicole'ün kafasından geçenleri öğrenmeden de bu telefon konuşmasını kesmeye niyeti yoktu.

Konuş, seni dinliyorum, dedi. Charmaine'den biraz uzaklaşarak doğruldu. Nereden arıyorsun beni?

Şu anda Tanca'dayım. Büyükbabamın bıraktığı mirasla ilgili işleri tamamlamak için buraya geldim. New Orleans'a dönmemin tek nedeni

kendime yepyeni bir hayat kurmak Michael. Boşandım. Büyükbabam da öldükten sonra New Orle-ans dışında bir yerde yaşayamayacağımı anladım.
Üzüldüm, diye mırıldandı Michael. On yıl önce söyledikleri doğru çıkmış, o evlilik nihayet sona ermişti demek.

Üzülecek bir şey yok. Boşanmakla hayatımın en akıllıca işini yaptım sanırım. Büyükbabam da çok mutlu, upuzun bir hayat yaşadı. Üstelik hiç acı çekmeden öldü. Her neyse, bıraktığı miras sayesinde kendime bir iş kurmayı düşünüyorum.

Ne tür bir iş?

Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum Michael. Cumartesi günü New Orleans'ta olacağım. Seninle konuşmak için kulübe gelebilir miyim diye soracaktım. Sana bir iş teklifinde bulunmak ve bunu tartışmak istiyorum.
Elbette, her türlü teklifi dinlemeye hazırım. Ama seni önceden uyarayım.
Duygularımın işlerimde etkili olmasına asla izin vermem.

Ben de başka türlüsünü istemezdim, diye cevap verdi Nicole. Akşamüstü kulüpte olacak mısın?

Sen geleceğine göre olurum.

Teşekkürler Michael. Gösterdiğin nezaket için gerçekten minnettarım.
Aradan geçen bu kadar yıldan sonra bana nasıl davranacağını bilemiyordum doğrusu.

Nicole'ün açıksözlülüiğü genç adamın suçluluk duymasına neden oldu.
Aradan geçen zamanın tek sorumlusu kendisiymiş gibi suçluluk duymaya başlamıştı. Nasıl davranacağımı sanıyordun? dedi şakacı bir sesle. Unutma, bir erkek kendisini kahraman olarak gören bir kadınla pek sık karşılaşmıyor.

''Doğru, haklısın. Nicole bir kahkaha attı. Ama sesinde acılı, kederli bir ifade gizliydi. Bu çağda, gerçek kahramanlar bulmak epey zorlaştı. Belki de senin sayende yeniden insanlara güvenmeyi öğrenirim.

Böyle bir sorumluluk altında ezileceğimi hissediyorum ama elimden geleni yapacağım.

Öyleyse bu hafta sonu görüşüyoruz.

Bu hafta sonu.

Hoşça kal Michael. Tekrar teşekkürler.

Hoşça kal Nicki. Kendine iyi bak.

Genç adam yavaşça ahizeyi yerine bıraktı. Ne kadar garip ve beklenmedik bir konuşmaydı! Nicole'ün ondan ne istediğini hâlâ bilmiyordu. Ama sesindeki kederi ve acıyı hissetmemek mümkün değildi.

Bir zamanlar onu hayallerinin kahramanı olarak ilahlaştı-ran bir kadınla yüz yüze gelince ne olacağını bilemiyordu. Nicole onu görünce, bir zamanlar böyle bir adamı yücelttiği için hayal kırıklığına uğrayacak mıydı acaba? Yine eskisi gibi utangaç ve tatlı bir kız mıydı? Kafasındaki yüzlerce soruya onu görmeden cevap bulması imkânsızdı. Ayrıca şu anda bu cevapları düşünebilecek zamanı da yoktu.

Michael, sevgilim, beni unuttun mu? Charmaine ateş gibi yanan dudaklarını genç adamın göğsünde gezdirmeye başladı.
Unuısam bile, hafıza kaybına karşı çok etkili bir tedavi yöntemi bulduğundan kuşkum yok, diye karşılık verdi genç adam. Baş ucundaki lambayı söndürüp yanındaki kadına döndü.

Bölüm Üç

Merhaba Bogie. Beni özledin mi? Nicole gülümseyerek papağanın kafesine yaklaştı.
Kuş bütün dikkatiyle tüylerini temizlemeyi sürdürerek onu fark etmemiş gibi davrandı.
Veterinerin genç yardımcısı, Ne yazık ki, son günlerde pek konuşmuyor Matmazel Reid, dedi.
Onu bu kadar uzun süre yalnız bıraktığım için bana gü-ccnmişiir herhalde, diye karşılık verdi Nicole.
Evet, haklı olabilirsiniz. Ama Bogie’nin bu suskunluğunun geçen geceki olayla da ilgisi olabileceğini düşünüyorum.
Nicole doğrularak gözlerini genç asistana çevirdi. Geçen geceki olay mı? Ne oldu?
Aslında pek önemli bir şey değil. Birkaç gece önce hastaneye davetsiz bir konuk girmiş. Polisin yaptığı araştırmaya göre içeride pek fazla kalmamış. Herhalde bir şeyden korkmuş olmalı çünkü hiçbir şey almadan kaçmış. O geceden beri bütün hayvanlar huzursuz görünüyor. Özellikle de Bogie.
Neden özellikle Bogie?
Çünkü Bogie’nin kafesiyle oynanmıştı. Doğrusunu isterseniz, kafesi onarmak zorunda kaldık. Üst kısmı tamamen kırılmıştı.
Ama bir insan neden hayvanın kafesini kırmak istesin? Eğer papağanı çalmaya niyetleniyorsa, kafesten çıkararak götüremeyeceğine göre kafesle birlikte alması gerekirdi, değil mi?
Biz de aynı şeyi düşündük. Gerçekten garip bir durum.
Nicole papağana döndü. O akşamdan beri hiç konuşmadı mı?
Evet, konuşmuyor sayılır. Arada bir hep aynı cümleyi tekrarlıyor. Eski bir filmden alınmış bir cümleye benziyor.
Nicole gülümsedi. Mümkündür. Asistanın şaşkınlığını gö-rünceaçıkladı. Büyükbabam sinema âşığıydı. Bogie’ye filmlerde geçen bazı konuşmaları öğretmişti. Ayrıca hayvanın kafesi bardaki büyük ekranlı televizyonun tam karşısındaydı. Son birkaç yıldır büyükbabam çok sevdiği bazı filmleri videodan tekrar tekrar izlemeye bayılırdı. Bogie de bu sayede epey şey ezberledi. O geceden beri tekrarladığı cümle hangisi? diye sordu Nicole merakla.
Tam olarak hatırlayamıyorum. Ruslarla ilgili bir şeydi sanırım.

Ruslar geliyor. Ruslar geliyor. Awk. Bogie'nin kulak tırmalayan sesi bir anda odayı doldurdu. Nicole genç asistanın yüzündeki şaşkınlığı görünce gülmeye başladı.

Diksiyonu çok iyi ama ses tonu ve ayarı konusunda aynı şeyi söylemek ne yazık ki mümkün değil. Bardaki gürültüyü bastırabilmek için yüksek sesle konuşmaya alıştı.

Anlıyorum, diye karşılık verdi genç veteriner. Eğer o gece hırsız buradayken de bu sesle konuşmaya başladıysa adamın hiçbir şey çalamadan kaçmasına şaşırmamak gerek. Bogie'nin sesi bir ölüyü bile canlandırıp kaçırmaya yeter. Nicole gümrük yetkililerine göstermesi gereken kâğıtları alıp borcunu ödedikten sonra Bogie ile birlikte hastaneden ayrıldı.

Yarım saat kadar sonra Casbah'ın dış duvarlarının önünde durmuş, tereddütle bakıyordu. Casbah'ın Arapça karşılığı kale olmasına rağmen o duvarların içinde kendisini asla güvenlikte hissetmiyor, içeri girdiği anda tehlike kokusunu duymaya başlıyordu. Özellikle buraya son gelişinde yaşadığı korkulu dakikalardan sonra tekrar dönmeyi hiç istememişti. O yüzden de bütün işlerini bitirmiş, bu ziyareti en son dakikaya ertelemişti. Ama ısmarladığı dansöz kostümünü alması gerekiyordu.

Casbah'ı görmek mi istiyorsunuz? Yanıbaşında tiz bir ses yükseldi. Gelin. Size içeriyi gezdireyim.

Nicole gözlerini yanında duran çocuğa çevirdi. Tanca sokaklarında sık sık rastlanan, eli yüzü kir içinde, birkaç kuruş kazanabilmek için turistlere rehberlik etmeye çalışan çocuklardan biriydi. En fazla on iki yaşında olmasına rağmen boyu neredeyse Nicole'e yakındı.

Genç kadın gülümsedi. Senin adın ne?

Yusuf. Size Casbah'ı gezdirmeme izin verecek misiniz? Çocuk heyecanla sorusunun cevabını bekledi.

Cusbah! Benimle Casbah'a gel! Bogie'nin cırtlak sesi bir anda yükselince Nicole bile şaşkınlıkla yerinde sıçradı. Yusuf bir iki adım geri çekilmiş, genç kadının elindeki kafese kuşkuyla bakıyordu.

Korkma Yusuf. Sadece bir papağan. Sana bir şey yapamaz.

Papağan mı? diye tekrarladı çocuk. Ne olduğunu tam anlamamışa benziyordu. Papağan güzel İngilizce konuşuyor.

Nicole güldü. Evet, iyi İngilizce konuşuyor. Ama yapabildiği tek şey bu. Kimseye zararı dokunmaz.

Casbah'ı biliyor mu?

Nicole bir an durakladı. Bogie'nin bu sözleri eski bir Holl-ywood filminde duyarak ezberlediğini nasıl açıklayacağını bilemiyordu.

Kolay yolu seçerek Evet Yusuf, dedi. Casbah'ı biliyor. Sen bizi Aisha'ya götürebilir misin? Hani ipek kumaş ve peçe satan dükkân sahibine?

Arap çocuğun gözleri heyecanla parladı. Yusuf sizi oraya sadece beş dirheme götürecek.

Eğer beni oraya götürüp sonra tekrar buraya getirirsen, on dirhem vereceğim. Nicole o karanlık ve dar sokaklarda tek başına yürümek istemiyordu.

Çocuk teklif edilen ücretin yüksekliği karşısında bir an şaşırdı. Sonra dar omuzlarını silkerek yürümeye başladı. Gelin, dedi. Casbah'a giriyoruz.

Küçük ve loş dükkân Nicole'ün hatırladığı gibiydi. Raflar birbirinden güzel ve canlı renklere boyanmış kumaş toplarıyla doluydu. Bogic'nin kafesini kapının önüne koyup Yusuf'u da başında bıraktı.

Aisha dükkânın arka tarafından atölye olarak kullanılan odadan çıktığında onu başıyla hafifçe selamladı.

Ismarladığım dansöz kostümünü almaya geldim, dedi Nicole.

Kadın dükkânın arka tarafında tekrar gözden kayboldu. Birkaç dakika sonra göründüğünde kolları pırıl pırıl parlayan mavi ipekler ve tüllerle doluydu.

Nicole heyecanla giysiye uzandı. Kalçalarını örtecek bol büzgülü ipek kıvrımlarının üstüne yüzlerce altın para dikilmişti. Tabii bunlar gerçek altın değildi ama sarı ışıltıları insanın gözünü alıyordu. Göğüslerini örtecek küçük kumaş parçasının üstüne de yine altın paralar dikilmişti. Genç kadın müziğin ritmine uyarak dans ederken bu paraların nasıl göz alacağını ve çıkaracakları sesin seyredenlere nasıl değişik bir müzik gibi geleceğini hayal etti.

Harika! diye bağırdı heyecanla.

Teşekkür ederim matmazel, diye karşılık verdi Aisha resmi bir sesle.

Nicole bir an şaşırdı. Birkaç gün önce kostümün kumaşını birlikte seçerlerken Aisha ne kadar heyecanlı ve sevinçliydi. O günkü dostluğunun yerinde bugün yeller esiyordu.

Aralarındaki soğuk havayı kırabileceğini düşünerek, Harika bir iş çıkarmışsın, dedi. Bu yüzden sana fazladan bahşiş vereceğim.

Hiç gerekmez. Anlaştığımız fiyat yeterliydi, dedi Aisha yine soğuk bir sesle.

Nicole'ün şaşkınlığı arttı. Şimdiye kadar fiyatın yüksek olduğunu söyleyerek çok pazarlık yapmıştı ama daha fazla para vermek istediğinde bunu reddeden bir satıcıyla ilk kez karşılaşıyordu.

Kabul edersen beni gerçekten sevindirirsin, diye ısrar etti.

Kadının gözlerinde bir an garip, hatta kederli bir ifade belirdi. Pekâlâ, dedi. Ama karşılığında siz de benden küçük bir armağan kabul ederseniz.

Durum gitgide garipleşiyordu. Ama Nicole pek üstünde durmadı. Alacağını aldıktan sonra Casbah'dan bir an önce uzaklaşmaktan başka bir isteği yoktu.

Aisha boynundaki gümüş zinciri çıkartıp Nicole'ün boynuna geçirdi. Zincirin ucundaki garip şekilli gümüş nazarlık bir an ışıldadı.

Hazreti Fatma'nın eli sizi bütün kötülüklerden koruyacak, dedi Aisha ciddi bir sesle.

Nicole o kadar şaşırmıştı ki söyleyecek bir şey bulamıyordu. Geçen defa Casbah'a geldiğinde yüzü peçeli başka bir Arap kadın da bu sözleri

söylemişti ama o zaman bunun sadece bir satıcı taktiği olduğunu düşünmüştü. Oysa şimdi bundan emin değildi. Korkudan boğazının kuruduğunu hissetti.

Zinciri çıkarmak için ellerini boynuna götürürken Lütfen, bunu kabul edemem... diye mırıldandı.

Aynı anda Aisha onun ellerini tuttu. Benimle tartışmayın.
Sizi kötülüklerden koruyacak bu. Şeytan her zaman çevremizde.

Kadının sesinde öyle bir ifade vardı ki, Nicole daha fazla itiraz edemeyeceğini anladı. Aisha neden onun kötülüklerden korunmaya ihtiyacı olduğunu düşünüyordu acaba? Çantasını açıp borcunu ödedi. Elbisesini ve diğer aksesuarlarını alıp dükkândan çıktı. Casbah'ın çıkış kapısına geldiklerinde Yusuf'a gülümseyerek teşekkür ederken bile korkusundan sıyrılamamıştı.

Fransız, Casablanca Havaalanı'nın uzak bir köşesinde durup güzel ve genç Amerikalı kadının valizlerini son bir kez kontrol ettikten sonra New York uçağına binmeye hazırlanı-şını izledi. Planlarında en küçük bir aksilik çıkmamıştı. Birkaç saat sonra bu iş bitecekti.

Memnun bir şekilde kendi kendine güldü. Nicole Reid bu başarıdaki rolünü bilse ne düşünürdü acaba? Ama onun düşüncelerinin ve isteklerinin Fransız için hiçbir önemi yoktu. O, amacına ulaşmak için her şeyi göze alabilen bir adamdı. Hiçbir şey başarısını engelleyemezdi. Ne yasalar ne insan hayatı ne de bir kadının kaprisleri...

Sırtını duvara dayayarak gülümsemeye devam etti. Nicole Reid yine de şanslı sayılırdı. Yaptığı plan zekice olduğu kadar kusursuzdu da. Ne yazık ki, bunu Nicole Reid'e söyleyemeyecekti. Başarısının şerefine sessizce kadeh kaldırmak zorundaydı.

Nicole terminalden çıkıp uçağa doğru yürürken kızgın Afrika güneşi altında yandığını hissetti. Yerine geçip oturduğunda bu ülkede duyduğu korkuyu ve huzursuzluğu geride bıraktığına inanıyordu. Belki de Casbah'da başına gelenler basit bir tesadüften başka bir şey değildi. Olayları abartarak yersiz bir korkuya kapılmıştı belki. Yine de bu esrar dolu ülkeden ayrıldığı ve yirminci yüzyılın tam anlamıyla yaşandığı Amerika'ya döndüğü için mutluydu.

Küçük seyahat çantasını yanındaki boş koltuğa koyarak yerleşti, içine sadece dansöz giysisiyle Michael Flynn'e göstereceği kâğıtları koymuştu. Uçaktan iner inmez doğruca onun kulübüne gidecek ve iş anlaşmasının ayrıntıları üzerinde tartışacaktı. Michael telefonda duygalarını işine karıştırmadığını hatırlatmıştı. O yüzden onu etkilemek ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşündüğünü, profesyonel bir iş kadını olduğunu göstermek istiyordu.

Ama Michael'ın bu teklife göstereceği tepkiyi düşünerek endişelenmenin sırası değildi artık. Uçak havalanmış, New York'a doğru yola koyulmuştu.

Artık geriye dönemezdi. Gazetesini alıp kafasındaki düşünceleri unutmaya çalıştı.

Nicole birkaç saat sonra bardakların tıngırdayan sesiyle gözlerini açtı. İçki servisi başlamıştı. Gazetesi kucağında açık bir şekilde duruyordu. Uyumak istememişti ama anlaşılan okuduğu yazıların yatıştırıcı bir etkisi olmuş ve uyuyakalmıştı.

Yerinden kalkıp uçağın arka tarafındaki lavaboya doğru yürüdü. Yüzünü soğuk suyla yıkarsa kendine gelmesi kolaylaşacaktı. Elindeki tepsiyle içki servisi yapan hostesin yanından geçerken nazikçe gülümsedi. Ama aynı anda uçak bir hava boşluğuna girmiş ve sarsılmıştı. Genç kadın bir an dengesini kaybederek sendeledi. Yer düşeceğini anlayarak tutunacak bir yer aradı. Parmakları yanındaki koltuğun deri döşemesine sıkıca yapıştı.

Bu tür sarsıntılara alışık olan hostes elindeki içkileri bile dökmeden ayakta durmayı başarmıştı. Nicole kısa bir şaşkınlıktan sonra kendini toplayarak doğruldu. Koltuğuna tutunmak zorunda kaldığı yolcudan özür dilemek için gözlerini ona çevirdi.

Aynı anda korkudan ve şaşkınlıktan damarlarındaki kanın donduğunu hisseti. Casbah'daki gri gözlü adam tam karşısındaydı! Başındaki beyaz örtü olmadığı için yüzündeki ifadenin sertliği çok daha belirgindi. Gri gözlerinde daha önceki donuk ve soğuk bakış vardı. Koyu renk saçları ve teni damarlarında Faslı kanı dolaştığını göstermesine rağmen açık renk gözleri onun İngiliz olabileceğini de söylüyordu.

Nicole kısa bir tereddütten sonra onu tanımamış gibi davranmaya karar verdi. İçinden bir ses, Casbah'da peşinden gelen Arapla bu adamın aynı kişi olduğunu anladığını belli ederse çok kötü şeyler olacağını fısıldıyordu. Bacaklarının bütün gücüyle oradan kaçmak istemesine rağmen nazik bir şekilde gülümsemeyi başardı.

Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Bir an boşlukta sallanınca tutunacak yer aradım, diyebildi.

Önemli değil. Adamın sesi soğuk ve ilgisizdi.

Nicole bir kere daha gülümsemeyi başardıktan sonra titrek adımlarla lavaboya ilerledi. İçeri girip kapıyı kapadığında daha fazla dayanamayacağını anlayarak sırtını kapıya yasladı. Dizleri titriyor, ayakta zor duruyordu.

Bu seferki korkusu Casbah'dakinden çok farklıydı. Oradayken yalnız bir kadının peşine düşen sıradan bir erkekle karşı karşıya olduğunu düşünmüş ve her şeye rağmen onunla başa çıkabileceğine inanmıştı. Oysa aynı uçakta olmaları basil bir tesadüf değildi. Hiçbir erkek beğendiği bir kadının izini yitirmemek için New York uçağına binmeye kalkmazdı. Bu adam onu çok daha ciddi bir nedenle izliyordu.

Ama neden?

Lavaboya eğilip yüzüne bol bol soğuk su çarptı. Aslında artık uyanmak için soğuk suya ihtiyacı yoktu. Tam tersine, o adamla karşılaşmaları bir anda

uyanmasını ve vücudundaki bütün sinir uçlarının ayaklanmasını sağlamıştı. Kendisini saatlerdir koşmuş gibi yorgun ve ter içinde hissediyordu. Biraz serinlemek için ihtiyacı vardı soğuk suya.

Gözlerini lavabonun üstündeki aymaya çevirip korkuyla irileşen gözlerini seyretti. Şimdi ne yapacaktı? Sakin bir şekilde yerine dönüp hiçbir şey olmamış gibi nasıl davranacaktı?

Cesaretini toplamak için gözlerini aynaya dikip yüksek sesle konuşmaya başladı. Pekâlâ Nicki, yıllardır bağımsız bir kadın olabilmek ve bütün zorluklarla tek başına mücadele edebileceğini dünyaya ispatlamak istiyordun! İşte önüne bir fırsat çıktı. Hepsi bu kadar basit ufaklık!

Söylediklerinin eski bir gangster filminden alınmış sözlere benzediğinin farkındaydı. James Cagney'yi bu sözleri söylerken görür gibi oldu ve dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi. Geçici de olsa kazandığı cesareti kaybetmeden önce hemen kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

Gri gözlü adam elinde tuttuğu dergiye dalmış görünüyordu. Ama Nicole onun yanından geçer geçmez buz gibi bakışları sırımda hissetti.

Yerine oturduğunda bu güç görevi falsosuz tamamladığını düşünerek rahat bir nefes aldı. Yolculuğun geri kalan kısmını, son günlerdeki olayları hafızasında tazeleyip neden izlendiğini anlamaya çalışmakla geçirdi.

Eğer bu adam büyükbabasından kalan ve pek de önemli bir miktar sayılmayacak mirasın peşinde olsaydı, Fas'tayken harekete geçebilirdi. Bu yüzden Amerika'ya kadar onu izlemesine gerek yoktu.

Öyleyse neyin peşindeydi? Damien'in aldığı mücevherleri ve kürkleri boşanırken geri vermişti. Bir hırsızın iştahını kabartabilecek hiçbir şeye sahip değildi. Şantaj veya fidye için kaçırılması da imkânsızdı. Yaşayan bir tek akrabası kalmamıştı. Damien'den boşandığı için saklayacak bir şeyi de yoktu.

Birden kafasında bir ışık yandı. Belki de mesele Damien' den kaynaklanıyordu. Gri gözlü adam Damien'in yasadışı işleriyle ilgili bazı belgeler elde etmiş ve bunları polise anlatmamak için şantaj yolunu seçmiş olabilirdi. Eğer bu ihtimal doğruysa, büyük bir yanlışlık yapuğmr anlaması uzun sürmeyecekti. Damien'in yasadışı işlerine birisi tarafından dur denmesi Nicole'ü ancak mutlu ederdi. Eğer kendisi yeterince delil elde edebilseydi onu polise ihbar edecekti zaten.

Biraz daha düşününce kafasındaki soruların cevabını bulduğuna inandı. Evet, adamın amacı buydu. Onu izlemesi için başka bir neden olamazdı. Birden rahatladığını hissetti. Bundan sonra yapacağı tek bir şey vardı. Adamı atlatabilmek.

Uçak Kennedy Havaalam'nın üstünde daireler çizerek alçalmaya başladığında Nicole bu sorunu da çözmenin yolunu bulmuştu.

Bölüm Dört

Michael Flynn, Nicole Reid ile yaptığı beklenmedik telefon konuşmasından sonra sık sık 'kahraman' kavramı üstünde düşünmeye başlamıştı. Geçmişte

Roy Rogers ve Gene Autrv gibi kovboy kahramanlar vardı. Daha sonra uzayla ilgili kurgubilim türü filmlerde veya çizgi romanlarda daha değişik kahramanlar tanınır olmuştu. Buck Rogers ve Flash Gor-don çocuklar kadar kadınların da gönlüne taht kurmuştu. Ama NASA astronotları ayın ve uzayın sırlarını çözmeye başladığından beri bu kahramanların eski süksesi kalmamıştı. Bütün dünyada, özellikle de Amerika'da kahramanlara duyulan ihtiyaç gitgide kayboluyordu. Belki dc bunun nedeni toplumdaki değişikliklerdi. Kahramanlık ve şövalyelik her zaman eşanlamda kullanılan sözcüklerdi. Şövalyelik zaten devrini çoktan kapamış ve ölmüştü.

Michael zaman zaman gülümseyerek bunları düşünmesine rağmen yine de bir zamanlar Nicole Reid'in gönlündeki kahraman olmaktan gurur duyduğunu hissedebiliyordu. Keyifli bir duyguydu bu. Kulüpteki çalışma odasında oturup Nicole Reid'in gelmesini beklerken kafasında yeni bir soru oluştu. Nicole onu görünce hayranlığının arttığını mı hissedecekti yoksa büyük bir hayal kırıklığına mı uğrayacaktı?

Nicole, New Orleans Havaalanı'ndan taksiye binip şoföre Fransız Bölgesi'ndeki kulübün adresini verdikten sonra memnun bir tavırla arkasına yaslanıp gülümsedi. Planı başarıya ulaşmıştı işte. New York'a inmek üzereyken hostesi yanma çağırıp çok hasta olduğuna inandırmak pek zor olmamıştı. Zaten duyduğu korku nedeniyle yüzü öylesine beyazdı ki, kendisini çok iyi hissettiğini söylese bile kimse inanmazdı.

Uçaktaki görevliler son derece anlayışlı davranmışlar ve bütün yolculardan önce onun inmesine yardım etmişlerdi. Ayrıca gümrük yetkililerini de uyarmışlar ve yardımcı olunmasını istemişlerdi. Böylece Nicole'ün işlemleri çabucak bitmişti. Daha sonra havaalanının revirine götürülmüş ve bir süre orada yatarak dinlenmesi sağlanmıştı.

Genç kadın bir saat kadar sonra terminal binasına girdiğinde gri gözlü Arap etrafta görünmüyordu. Yine de işi şansa bırakmak istememiş ve Ne\v Orleans uçağının biletini değiştirerek bir saat sonraki uçakla gitmeye karar vermişti.

Uçak kalkıncaya kadar etrafta dolaşıp adamla yeniden karşılaşma riskini göze almak istemediği için bütün yorgunluğuna rağmen valizlerini bir taksiye koyup Damien'in boşandıktan sonra eşyalarım bıraktığı deponun yolunu tutmuştu. New York'taki depo yetkilileri diğer eşyalarla birlikte valizlerini de iki hafta sonra Louisiana'ya göndereceklerdi. Nicole o zamana kadar New Orleans'ta yerleşebileceği bir ev bulacağını umut ediyordu.

Yaşadığı olaylar ve Fas ile Amerika arasındaki altı saatlik saat farkından sonra kendisini bitkin hissediyordu. Michael Flynn'e telefon edip randevularını ertelemek için dayanılmaz bir istek duymasına rağmen bu düşünceyi kafasından hemen kovmuştu. Onun üzerinde daha ilk baştan olumsuz bir etki bırakmaktan çekiniyordu. Eğer profesyonel bir iş kadını gibi davranarak onu etkilemek istiyorsa, randevusunu iptal ederek sağlayamazdı bunu.

Taksi Fransız bölgesine yaklaşınca genç kadın parmaklarını sinirli bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. Keşke Michael ile karşılaşmadan önce kendisine çeki düzen verebilecek zamanı olsaydı! Üstündeki mor ipek elbise buruş buruştu. Ayrıca duyduğu yorgunluğun yüzüne de yansıdığının farkındaydı. Oysa şık ve bakımlı bir kadın gibi görünmek istiyordu. Aradan geçen on yıldan sonra Michael onu görünce neler düşünecekti acaba? Peki ya kendisi onu görünce neler hissedecekti?

Birbirlerini son gördüklerinde Michael yirmi altı yaşındaydı. Daha o zaman bile New Orleans'ın harika çocuğuydu. Bo-urbon Caddcsi'nde bir yer satın almış ve çok kısa sürede kentin en seçkin kulüplerinden biri durumuna getirmeyi başarmıştı. Ama kazandığı başarıdan hiçbir zaman başı dönmemiş ve şımarık bir insan olmamıştı. Kendisi için önemli insanlara zaman ayırmayı hep bilmişti.

Nicole, Michael'ın önem verdiği insanlardan biri oluşunu o zamanlar hem büyük bir şaşkınlık hem de sevinçle kabullenmişti. Michael kendi kız kardeşine gösterdiği sevgivi ve ilgiyi ona da göstermişti hep. Belki de Nicole'ün kardeşi olmaması etkiliydi bunda. Nicole daha on yaşındayken babasını kaybetmiş ve güçlü bir erkeğe duyduğu ihtiyacı yılda bir kez bir aylığına büyükbabasının yanına giderek gidermeye çalışmıştı. Yılın diğer on bir ayında yanından ayrılmayan ve buluğ çağının zor dönemlerinde yardımını esirgemeyen tek erkek olarak Michael'ı bulmuştu.

Sadece bir kere, ihtiyaç duyduğu desteği vermemişti Michael. Nicole, Damien Ravenel ile tanıştığında annesi yeni ölmüştü ve büyük bir bunalıma girmişti. Kendisini koskoca dünyada yapayalnız hissediyordu. Michael onun Damien'e duyduğu ilgiyi fark edince uyarmaya çalışmış ve ilgisinin geçici olduğunu, içinde bulunduğu yalnızlık duygusundan kaynaklandığını söylemişti. Ayrıca Damien'in karanlık bir adam olduğunu ima eden şeyler de söylemişti.

Ama Nicole bütün bu uyarılara kulaklarını tıkamıştı. Damien Ravenel gibi yakışıklı, çekici ve olgun bir erkeğin ilgisini çekebilmek başım döndürmüştü. Michael'a, Damien'le evleneceğini söylediğinde genç adamın verdiği cevabı gayet iyi hatırlıyordu.

Seni vazgeçiremeyceğim anlaşılıyor Nicki. Sen kararını çoktan vermişsin. Ayrıca istediğin zaman ne kadar inatçı bir insan olduğunu da iyi biliyorum. Ama o adamın sana acı çektireceğini bile bile bir şey yapamamak beni kahrediyor.

Michael'! o zaman dinlese ve Damien'i onun gördüğü gözlerle görmeyi başarabilse, her şey ne kadar farklı olacaktı! Tam on yıl kazanacaktı. Ama Michael'ın uyarılarını dinlememiş ve Damien ile evlenmişti. Bir hayale âşık olduğunu anlaması uzun sürmemişti. Damien'in çekiciliği ne kadar yüzeyseldi! Bunu neden daha önce anlayamamıştı?

Ama bunları hatırlamak Michael ile karşılaşmasını da güçleştiriyordu. Onu gördüğünde bunlardan söz edecek miydi acaba? ‘Ben sana söylemiştim’ diyecek miydi? Söylediklerinin doğru çıkmış olması küçük de olsa bir tatmin duygusu yaşatacak mıydı genç adama? Hepsinden önemlisi, N’icole’ü hâlâ eskisi gibi görmeyi başarabilecek miydi?

Genç kadın kafasındaki sorulann cevabını bulamadan taksi kulübün önünde durdu. Şoföre parayı verdikten sonra arabadan indi. Sevalıat çantasının sapını omzuna geçirip cesaretini toplamak için bir an durdu.

Bourbon Caddesi’ndeki diğer kulüplerin arasında Tlynn’m Yeri’ kaldırım taşlan arasında parlayan bir mücevhere benziyordu. Beyaz taş duvarda açılmış kemerli büyük pencerelerin üstünde ikinci katın balkonu uzanıyordu. Balkonun beyaza boyanmış demir korkulukları ince bir işçiliğin ürünü olarak dantel gibi işlenmişti. Balkona destek veren ince demir kirişlerden sallanan antik fenerler kulübün kapısını aydınlatıyordu. Burası gerçekten diğer kulüplerden farklı bir havadaydı. Güzel bir akşam yemeği yemek isteyen seçkin müşteriler büyük salonda ağırlanırlarken, bir kadeh içki içip piyanistin müziği eşliğinde neşeli bir iki saat geçirmek isteyenler de bara geçiyorlardı. Michael Flynn bütün müşterilerin isteklerini ve ihtiyaçlarını düşünmüş ve bunları tatmin etmenin çözümünü bulmştu.

Nicole omuzlarını hafifçe dikleştirip kapıdan içeri girerken Michael’ın kendisine karşı da aynı anlayışla davranmasını dileyebildi yalnızca.

Nicole Reid on yıl içinde bambaşka bir insan olmuştu sanki. Michael masasının üstündeki kâğıtları bir kenara ilip gözlerini kapıya çevirdiğinde aklından ilk geçen bu oldu. On yıl önceki kızıl bukleli, utangaç kız gitmiş, o.ıun yerine çok güzel, çekici bir kadın gelmişti. Michael Flynn normal olarak , böyle kadınlarla iş tartışmak yerine çok daha başka şeyler yapmayı tercih ederdi.

Merhaba Michael. Umarım çok geç kalmamışımdır.

Genç adam şaşkınlığından sıyrılmaya çalışarak yerinden kalktı. Hayır, geç kalmadın. Geldiğine sevindim. Önemli olan gelinendi.

Nicole güldü. Evet, geldim. Pek kolay bir yolculuk değildi ama gelmeyi başardım işte.

Michael bu sözlerin ve ses tonunun gizli bir anlam taşıdığını hissetti ama şu anda ne olduğunu anlayabilecek durumda değildi.

Lütfen otur. Sana bir brendi koyayım. Genç adam çalışma masasının arkasındaki içki dolabını açıp brendi şişesiyle kristal bir bardak çıkardı.

İçkiyi doldurduktan sonra arkasına döndüğünde Nicole’ün oturduğunu görünce memnun oldu. Masanın tam karşısındaki koltuğa oturmuştu. Parmak uçlarıyla şakaklarını ovuyordu. Michael*in uzattığı kadehi fark edince yorgun bir tavırla uzandı ve içkisinden kocaman bir yudum aldı.

Teşekkür ederim. Buna gerçekten ihtiyacım vardı. Uçak yolculuklarına genellikle alışkınımdır ama bugünkü çok yorucuydu.

Genç adam içeri girdiğinden beri ilk kez dikkatle onun yüzüne baktı. Gerçekten çok yorgun görünüyordu. Ayrıca gözlerinde ne olduğunu tam olarak çıkaramadığı belli belirsiz bir ifade vardı. Acı, öfke veya korku... Bu üçünün birleşimi de olabilirdi bu ifade. Michael bu ifadeye neyin neden olduğunu bilmiyordu ama hiç hoşlanmamıştı. Bu kadar güzel bir kadın bu üç duyguyu birden tatmamalıydı.

Nicole, Michael'm onu dikkatle incelediğinin farkındaydı. Ama kendisi de aynı şeyi yapmıyor muydu zaten?

On yıl önce ayrıldıklarında Michael Flynn atletik yapılı, yakışıklı bir gençti. Ama yıllar onu da değiştirmişti. Yılların getirdiği olgunluk, yakışıklılığın yanı sıra müthiş erkeksi bir çekicilik kazandırmıştı genç adama. Giydiği kısa kollu gömlek geniş omuzlarını, dar blucini uzun bacaklarım ve dar kalçalarını gözler önüne seriyordu.

Yüzü de değişmişi. Gözlerinin ve ağzının kenarlarında hafif çizgiler belirmişti. Ama bu, hatları zaten son derece düzgün olan yüzünün kişilik kazanmasına yol açmıştı.

Michael Flynn, her kadının başını döndürebilecek bir erkek olup çıkmıştı sonunda. Nicole kafasından geçenleri fark edince, bunların bir iş görüşmesine gelmiş bir kadının düşünceleri olmaması gerektiğini anladı. Ama geç kalmıştı.

Bardağını koltuğun yanındaki küçük masaya bırakırken Aradan bu kadar yıl geçtikten sonra benimle konuşmayı kabul ettiğin için teşekkür ederim, dedi.

Bunu kabul etmeyeceğimi gerçekten düşündün mü? Michael kalçasını masanın kenarına dayayarak gülümsedi.

Nicole 'Keşke yerine geçip otursa,4 diye düşündü. Birbirlerine bu kadar yakın dururlarken, aklını başına toplaması güçleşiyordu. Aralarında masa olursa kendini daha rahat hissedecek, buraya bir iş görüşmesi için geldiğini hatırlayabile-cekti.

Doğrusunu istersen nasıl düşüneceğimi bilemiyordum, diye cevap verdi. Bedeninin beklenmedik tepkilerini umursamamaya çalıştı. Birbirimizi son gördüğümüzde pek dostça vedalaşmamıştık.

Michael o tartışmayı çok iyi hatırlıyordu. Nicole'ü kararından vazgeçiremeyeceğini ve o adamla evleneceğini anlayınca çok öfkelenmişti. Aradan on yıl geçtikten sonra o günkü öfkesinin ne kadar haklı olduğu ortaya çıkmıştı ama şimdi karşısına geçip 'Ben dememiş miydim?' demek istemiyordu. Nicole'ün de böyle bir sözü duymaya hazırlıklı olduğunu sanmıyordu. Yeterince acı çekmiş olmalıydı.

Aramızda görüş farkı vardı ve ben de senin kararına biraz fazla tepki göstermiştim sanırım. Ama seni her zaman dostum olarak gördüm Nicki. Senin dostluğun benim için çok önemliydi. Arkadaşlığını gerçekten özledim.

Michael cümlesini tamamladığı anda söylediklerinin gerçek olduğunu fark etti. Ravenel ile evlendikten sonra Nicole’ü düşütımemeye çalışmıştı. Ama dostluklarının canlı anıları her zaman bilinç altında taze kalmıştı. Onu hiçbir zaman unutmadığını şaşkınlıkla fark etti. Sadece hatırlamamayı tercih etmişti.

Hiç beklemediği bu sıcak ilgi Nicole’ün gözlerinin yaşarmasına neden oldu. Yaşların akmasını engellemek için hemen gözlerini kırpıştırdı. Ben de özledim, dedi yumuşak bir sesle. Seni dinlemem gerekirdi. Ama gerçekleri anlayamayacak kadar saf ve gençtim.

Sana çektirdiği acılar için çok üzgünüm Nicki. Tek isteğim seni o acılardan korumaktı.

Biliyorum, diye mırıldandı genç kadın. Bilinçsiz bir hareketle yine şakaklarını ovuşturmaya başladı. Sanırım bazı şeyler ancak yaşayarak öğreniliyor.

Öyleyse bu konuyu artık kapatalım. Michael elini onun başının üstüne koyarak ipek gibi kızıl bukleleri okşadı. Yapmayı düşündüğün iş teklifinden söz et bana. Masanın arka tarafına geçip yerine oturdu.

Pekâlâ. Nicole seyahat çantasına uzandı. Ayrıntıları rahatça tartışabilmemiz için her şeyi yazdım.

Çantanın fermuarını açıp kâğıtları çıkarmak için elini soktu. Ama parmakları ipek kumaşa dokununca şaşkınlıkla bağırdı. Tanrım! Bunu unutmuştum!

Michael yerinden kalkıp öne doğru eğildi ve merakla çantanın içine baktı. Nedir o?

Nicole dansöz giysisini çekip çıkartırken gülmeye başladı. Fas’tan bir anı diyebilirsin.

Neymiş o anı? Genç adam sayısız kıvrımlar halindeki kumaşa baktı.

Bir dansöz kostümü. Nicole ayağa kalkıp etek kısmını kalçalarının üstüne doğru tuttu. Kumaşın üstüne süs için dikilmiş paraların şıngırtısını gülümseyerek dinledi.

Michael tül kadar ince ipeğin altından Nicole’ün elbisesini görebiliyor, elbise olmadan giydiğinde çıplak bacaklarının nasıl görünebileceğini hayalinde canlandırabiliyordu. Boğazının birdenbire kuruduğunu hissedince zorlukla yutkundu. Giysi dediğin şeyin hepsi bu kadar mı? diyebildi zayıf bir sesle.

Hayır. Nicole gülmeye devam ederek çantadan küçük bir parça daha çıkardı. Bu da üst kısmı.

Michael o kadar küçük bir kumaş parçasının genç kadının göğüslerinin büyük bir kısmını açıkta bırakacağım düşündü. Bunu sadece düşünmek bile ağzının kurumasına neden olduğu için hemen arkasını dönüp kendisine bir kadeh içki doldurdu.

Nicole bu davranışı hayal kırıklığıyla karşıladı. Beğenmedin mi?

Bunu nerede giymeyi düşünüyorsun?
Mardi Gras festivalinde tabii ki.
Mardi Gras mı? Michael o kadar şaşırmıştı ki, boğazına kaçan içki yüzünden öksürmeye başladı. Bunu giyersen ya soğuktan donarsın ya da sokakta erkeklerin saldırısına uğrarsın.
Michael! Festival sırasında ne giyerlerse giysinler kadınların rahatlıkla dolaşabildiği sokaklar da olduğunu biliyorsun. Ayrıca festival boyunca bütün insanlar neşeli ve iyi yüreklidir. Hiç kimse bir başkasına kötülük etmeyi düşünmez böyle kutsal günlerde.
Elbette, diye homurdandı genç adam, özellikle içkiyi fazla kaçıranlar!
Nicole bu sözleri duvmamazlıktan geldi. Ayrıca, eğer hava çok soğuk olursa üstüme bir pelerin alabilirim. Hem o kadar soğuk olacağını da sanmıyorum. Murphy'nin sadece bir havluya sarınarak dolaştığı festivali hatırlıyor musun? Michael o festivali çok iyi hatırlıyordu. Yüz elli kiloluk .Murphy'nin kocaman bir havluyu beline sararak sokaklarda dolaşmasını nasıl unuturdu? Murphy hâlâ kulüpte barmen olarak çalışıyordu. Genç adam kendini tutamayıp gülümsedi. Evet, festival havasına girince insanlar olmadık çılgınlıklar yapabiliyorlar ve bu asla garip karşılanmıyordu.
‘‘Festivalde giymek için neden böyle bir kostüm seçtin? diye sordu. ‘‘Sen oryantal dans bilmezsin ki. On yıl öncesinin utangaç kızı böyle bir şeye asla cesaret edemezdi.
Yanılıyorsun, biliyorum. Ayrıca bu işi oldukça becerdiğimi de söyleyebilirim. Cezayir'de yaşarken profesyonel bir dansözden ders almıştım.
On yıldır orada mı yaşıyordun? diye sordu Michael yumuşak bir sesle. On yıldır Cezayir'de miydin?
Cezayir, Rio, Tokyo, Hong Kong, Paris, İstanbul, Mad-rit, Melbourne ve Ncw York... Saydığım yerlerde en fazla birkaç ay kalıyorduk. Hatta bazılarında daha da az. Çok heyecan verici bir yaşam tarzı olmalı. Michael tekrar yerine oturdu.
İlk başlarda öyleydi. Ama bir süre sonra sıkılmaya başladım. Yuvam diyebileceğim bir evim olmasını istiyordum. Nicole'ün gözlerinde kederli bir bakış belirdi.
Ama tatsız anılardan kurtulmak ister gibi birden başını iki yana sallayıp silkindi. Esas konuyu unuttuk galiba, dedi çantasındaki kâğıtları çıkarmak için uzanırken. Ama önüne yine kostüm çıkmıştı. İş konuşurken şunu kaldırabileceğimiz bir yer var mı? diye sordu umutla.
Elbette. Şuradaki dolaba koyabiliriz. Michael o kostümü göz önünden kaldırmak konusunda en az onun kadar istekliydi. Ne zaman gözü takılsa, Nicole'ün onu giyince nasıl görüneceğini hayalinde canlandırmaktan kendini alamıyordu.

Yan taraftaki duvarlardan birinin yanındaki etajerin üstünde duran Jean Laffite büstünün yanına gitti. Büstü kırk beş derecelik bir açıyla çevirdiğinde duvar yavaşça kayarak açılmış ve arkasından gizli bir dolap görünmüştü.

Aman Tanrım! J3u da ne? diye haykırdı Nicole.

Bu bina içki yasağı döneminde inşa edilmiş. O eski, saygıdeğer Fransız ailelerinden birinin eviymiş burası. Fransızların şarap konusundaki hassasiyetlerini bilirsin. Anladığım kadarıyla, kaçakçılardan elde ettikleri şarap şişelerini gizlemek için bu dolabı yaptırmışlar.

Nicole dolaptaki askılardan birini alarak elbisesini astı. Ayakkabılarıyla diğer aksesuarlarının durduğu küçük çantayı da dolaba koyması için Michael'a uzattı. Anladığım kadarıyla, bu dolabı yaptıran Fransız epey espritüel biriymiş, dedi gülümseyerek. Kaçak mallarını Jean Laffite'in büstünün arkasında saklaması çok anlamlı bir hareket değil mi? Michael'ın gözleri neşeyle parladı. Evet, hem anlamlı hem de çok uygun bir hareket.

Sesinde hafif bir hayranlık seziliyor mu yoksa bana mı öyle geldi? dedi Nicole gülümseyerek.

Mümkündür.

Bu hayranlık ünlü korsan Laffite'e mi yoksa içki yasağına rağmen şaraplarından vazgeçmeyen Fransız'a mı? Cevap olarak Michael'ın yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

Her ikisine de değil mi? Nicole gülmeye başladı. Gördüğüm kadarıyla bir konuda hiç değişmemişsin Michael Flynn. Yüreğinin bir köşesinde kurallara başkaldıranlara duyduğun sevgi ve hayranlık duruyor.

İkisi de gülmeye başlayınca odadaki gergin ve çekingen hava bir anda kaybolmuş, yeniden kurulan eski bir dostluğun sevincini yaşamaya başlamışlardı. Daha sonraki bir saat boyunca yapmayı düşündüğü işi anlattı Nicole. Sonunda sözlerini tamamlayıp getirdiği kâğıtları çantasına yerleştirdi.

Yani seni desteklememin karşılığı olarak bana kârdan yüzde yirmi pay vermeyi teklif ediyorsun? dedi Michael.

Kısaca böyle özetleyebiliriz. Kentte belli bir isim edinene kadar senin ilişkilerinden yararlanmaya ihtiyacım var. Bunun karşılığı olarak da kârdan pay verebilirim.

Her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünmüşsün, dedi Michael. Evet bu kentte yemek servisi yapan birçok işletme var ama sen kendi başına da onlarla rekabet edebilecek kadar zekisin.

İltifatın için teşekkürler ama sadece zekâma güvenmeyi göze alamam Michael. Tanca'dayken Damien ile karşılaştım. Böyle bir işe giriştiğim takdirde karşıma çıkabilecek güçlükleri o hatırlattı bana.

Genç adam kaşlarını çattı. Sırf iyilik olsun diye sana bunları anlatacağını düşünemiyorum bile. Danışmanlık ücreti istemedi mi?

Nicole güldü. Hayır, istemedi. Daha büyük kârlar peşindeydi sanırım. Bana yardımcı olabileceğini ve ilişlerinden yararlanmama izin vereceğini söyledi.

öyleyse, yüzde yirmiden daha fazla pay istemeyi düşünüyordu.

Ben de aynı şeyi düşündüm. Ama ona fiyatını sormak gereğini bile duymadım. Bundan sonra onunla hiçbir şekilde ilişkim olmasını istemiyorum.

Bunu duyduğuma sevindim. Ayrıca olgunlaştığını ve aklını kullanmaya başladığını görmek de beni sevindirdi. Çok başarılı bir iş kadını olacağını sanıyorum Nicki.

Yani teklifimi kabul ettiğin anlamına mı geliyor bu sözler?

Sadece teklifini ciddi bir şekilde düşüneceğim anlamına geliyor, tş söz konusu olduğunda anlık kararlar vermem hiç. Karar vermeden önce iyi bir uyku çekmenin yararına inanırım.

Genç kadının hayal kırıklığıyla içini çektiğini görünce sözlerini sürdürdü. Kararımı sana yarın akşam bildirebilir miyim? Buraya gelirsin. Birlikte yemek yeriz. Sonra da konuşuruz.

Nicole onunla birlikte yemek yemekten duyacağı zevki düşününce heyecanla ayağa kalktı. Peki Michael. Yarın akşam yemekte görüşürüz öyleyse.

Bir dakika! Nerede kalıyorsun?

Maison Royale'deki bir konuk evinde yer ayırtmıştım. Ama henüz gidip görmedim.

Yani havaalanından doğruca buraya mı geldin? Evet. Sana beş civarında geleceğimi söylemiştim. Uçaktan indiğimde saat beş olmak üzereydi.

Michael, onun telefon ederek randevuyu neden ertelemediğini merak etti ama sözünde durduğunu gördüğü için de sevinmişti. Eşyaların nerede? diye sordu.

Yanıma pek fazla eşya almadım. Çok gerekli şeyleri koyduğum iki valizin fişini de otelin şoförüne bıraktım. Onları havaalanından alıp Maison Royale'e götürecekti.

Sana bir taksi çağırayım mı yoksa yürümek mi istiyorsun?

Buradan pek uzak değil. O yüzden yürümeyi tercih ederim, diye karşılık verdi Nicole. MichaePm soru yağmuru karşısında biraz şaşırmıştı.

Güzel. Öyleyse ben de seninle birlikte yürürüm. Genç adam onun omzundaki seyahat çantasını aldı.

Benimle gelmen gerekmez, diye itiraz etmeye çalıştı Nicole.

Belki gerekmez ama kalacağın odaya seni kendi elimle yerleştirirsem daha rahat edeceğim.

Nicole omuzlarını silkerek bu teklifi kabul etti. Tartışamayacak kadar yorgundu. Bir an önce otele gidip sıcak bir banyo yaptıktan sonra uyumak istiyordu.

Hava iyice kararmış, New Orleans'a gece inmişti. Kış ortasında olmalarına rağmen hava ılıktı. Karanlık ve dar sokaklarda ağır ağır yürürlerken Nicole, Michael'ın da onunla birlikte yürümesine memnun olmuştu. Bu sokaklarda

garip tiplerle karşılaşmanın hayatın olağan bir parçası olduğunu unutmuştu anlaşılan. Her köşe başında uzun saçlı hippilere, koyu bir makyaj yaparak müşteri bekleyen kadınlara, sarhoşluktan yalpalayarak yürüyen ayyaşlara rastlıyorlardı.

Kentin bu bölümü hiç değişmemiş, dedi. Her şey on yıl önce bıraktığım gibi. Sanki buradan hiç ayrılmamışım gibi bir duyguya kapıldım.

Ben de o yüzden burayı seviyorum zaten, diye cevap verdi Michael. Bence Amerikalılarda gelişme takıntısı var. Tanrıya şükürler olsun ki, bu kentin eski sahipleri bu bölgeyi değiştirmeyecek kadar sağduyu sahibiymişler. Burada yapılan değişiklikler sadece koruma amacıyla yapılıyor, her şeyi yıkıp yeni baştan yapmak için değil.

Yürümeye devam ettiler. Michael arada sırada duruyor ve Nicole'ün yokluğu sırasında restore edilen binaları göstererek bilgi veriyordu.

Bu konuda gerçek bir uzmansın Michael, dedi genç kadın gülümseyerek. Bence belediye başkanlığına adaylığını koymalısın.

Oh, kazanacağımdan hiç kuşkum yok! Buradaki Fransız asıllıların belediye başkanı olarak İrlanda asıllı bir kulüp sahibini seçeceklerini düşünüyor musun gerçekten?

Bu kentte sadece Fransız asıllılar yaşamıyor, dedi Nicole gülerek. Otele yaklaşmışlardı.

Şşş... Michael gizli bir sır verecekmiş gibi onun kulağına eğildi. Bunu sakın bir daha yüksek sesle söyleme. Fransız asıllılar bu bölgenin kendi hâkimiyetleri altında olduğuna yürekten inanıyorlar ve başkalarının da yaşadığını duymak istemiyorlar. Üstelik kalacağın otel ellerindeki son kalelerden biri.

Konuk evinin bahçesine girip ağaçların altından yürüyerek binaya geldiklerinde Nicole hâlâ gülüyordu. Lobideki görevliye adını bildirdiğinde kahkahaları yavaşça son buldu.

Miss Reid, nihayet geldiniz, dedi genç görevli ciddi bir yüzle.

Evet, geldim, diye cevap verdi Nicole. Adamın yüzündeki ifade çok garip olmasına rağmen henüz bunun farkında değildi. Uzun zamandır böylesine içten kahkahalar atamadığını düşünüyordu.

Nihayet yuvama döndüğüm için çok mutluyum. Bu sözleri masanın arkasındaki görevliye bakarak söylemişti ama yüzündeki mutlu gülümseme yanında duran mavi gözlü erkek içindi.

Umarını size vereceğim haberden sonra da aynı şekilde düşünmeye devam edersiniz. Resepsiyon görevlisinin asık bir yüz ve ciddi bir sesle söylediği bu sözler Nicole'ün kendisini toplamasına yetti. Michael'a bakmaktan vazgeçip gözlerini karşısındaki adama çevirdi.

Anlayamadım?

Size kötü bir haberim var Miss Reid. Anladığımız kadarıyla eşyalarınız çalınmış.

Bölüm Beş

İnan bana hayatım, umurumda bile değil!

Resepsiyon görevlisinin verdiği haberin hemen arkasından cırlak bir sesle bağırdan bu cümle gergin havanın bir anda yumuşamasını sağlamıştı.

Neydi o öyle? Michael gözlerini çevresinde gezdirerek sesin sahibini bulmaya çalıştı.

Gözleri birden resepsiyon masasının gerisindeki kafese takıldı. Kocaman bir papağan sakin bir şekilde etrafına bakıyordu.

Nicole kahkahalarla gülmeye başladı. Bogie, budala kuşum! Seni gördüğüme sevindim.

Michael genç kadının sesindeki sevgiyi fark edince şaşırdı. Böylesine içten bir sevgiyi kazanabilmenin nasıl bir şey olabileceğini düşünmekten kendini alamadı. Yani o senin mi? diye sordu.

Nicole gülümseyerek ona döndü. Adı Bogie. Konuşurken nezakete pek önem vermediğini göreceksin. Uçak yolculuğu onu da epey sarstı sanırım.

Yani onu Tanca'dan mı getirdin?

Evet. Ayrıca burada gördüğüm için de gerçeklen sevindim. Anlaşılan her şeyim çalınmamış.

Gözlerini resepsiyon görevlisine çevirdi. Neler olduğunu anlatır mısınız lütfen?

Aslında şu anda pek fazla bir şey bilmiyoruz. Havaala-nındaki güvenlik görevlileri araştırmaya devam ediyorlar. Valizleri uçaktan terminale taşıyan bagaj görevlisi, bir adamın saldırısına uğramış. O arada başka bir havaalanı görevlisi de olayı görmüş ama bu arada hırsızla birlikte sizin valizleriniz de ortadan kaybolmuş.

Yani sadece Miss Reid'in valizlerinin çalındığını mı söylemek istiyorsunuz? dedi Michael.

Evet efendim, öyle görünüyor. Polisin yaptığı araştırmaya göre başka çalınan eşya yok. Papağanın kafesine bile dokunulmamış.

Michael. resepsiyon görevlisinin cevabını duyan Nicole'ün birden gerginleştiğini hissetti. Gözlerini ona çevirdiğinde genç kadının yüzünün solduğunu gördü. Nicki, iyi misin? Kolunu genç kadının omuzlarına dolayarak kendine çekti. Nicole'ün bedeninin nasıl titrediğini fark edince omzunu hafifçe sıktı. Hey, önemli bir şey yok bebeğim. Bu kadar sarsılman gereksiz, dedi yumuşak bir sesle.

Nicole korku dolu yeşil gözlerini ona çevirdi. Ama bir an sonra kendini toplamış ve gülümsemeyi başarmıştı, özür dilerim. Genellikle bebek gibi davranmam böyle. Herhalde uçak yolculuğu sadece Bogie'yi sarsmadı.

Tamam canım, diye mırıldandı Michael. Kolunu artık geri çekmesi gerektiğini biliyor ama bunu bir türlü yapamıyordu. Sakın unutma, artık yalnız değilsin. Bu kentte bir dostun var. Bu meseleyi halletmen için elimden geleni yapacağım.

Genç kadının yüzünde şaşkınlık, minnet ve neşe karışımı bir ifade belirdi. Dudaklarının kenarında beliren endişe çizgileri kayboldu. İşte Nicole Reid her zaman böyle görünmeliydi. Neşeli, mutlu ve kaygısız. Michael o andan itibaren Nicole'ün yüzündeki bu ifadenin hiç değişmemesi için elinden geleni yapmaya hazır olduğunu hissetti.

Özür dilerim Miss Reid, diyerek söze karıştı resepsiyon görevlisi. Eşyalarınızın çalındığını öğrenince ihtiyacınız olabileceğini düşünerek size bir gecelik ve bazı tuvalet malzemeleri aldırıp odanıza bıraktık. Umarım bir sakıncası yoktur?

Çok naziksiniz, diye karşılık verdi Nicole. Bu saatte alışverişe çıkamayacak kadar yorgundum zaten. Bütün istediğim sıcak bir banyo ve rahat bir yatak.

Otelin kayıt formunu imzalamak için kaleme uzanırken, Eşyalarımla ilgili yeni bir haber alırsanız bana bildirirsiniz değil mi? diye sordu.

Elbette ama pazartesiden önce resmi bir cevap alacağımızı sanmıyorum. Konuştuğum görevli sizi de sorguya çekebileceklerini söyledi.

Nicole'ün elindeki kalem birden düştü. Beni sorguya mı çekecekler? Neden?

Bu gibi durumlarda olağan bir uygulamadır, diye karşılık verdi Michael. Nicole'ün neden bu kadar gergin olduğunu anlayamıyordu. Valizlerinde bir hırsızın ilgisini çekebilecek değerli bir eşya olup olmadığını öğrenmek isteyeceklerdir.

Sadece elbiselerim ve Fas'tan aldığım birkaç parça hediyelik eşya vardı. Benden başka hiç kimsenin işine yarayacağını sanmıyorum.

öyleyse endişelenecek bir şey yok. Hadi anahtarını al, seni odana kadar götüreyim.

Buna hiç gerek yok Michael. Benimle yeterince zaman kaybettin zaten. Cumartesi geceleri işlerin sıkışık olduğunu ve kulüpte bulunman gerektiğini biliyorum.

Evet ama ben olmadan da işleri idare edebileceklerinden eminim. Genç adam gülümseyerek onun elindeki anahtarı aldı ve arka kapıya yürüdüler.

Otelin ana binasının arka tarafında ev şeklinde döşenmiş küçük binaya doğru yürürlerken Nicole kafasındaki karanlık düşüncelerden kurtulmaya çalıştı. 'Ne kadar korktuğumu ona göstermemeliyim,' diye düşündü.

Michael anahtarı kilide sokarak çevirdi ve kapıyı açtıktan sonra önce onun girmesi için kenara çekildi.

Nicole içeri girdiğinde topuklarının kalın, uzun tüylü mavi halıya gömüldüğünü hissetti. Oturma ve yatak odasıyla banyo olarak döşenmiş dairede krem ve mavi renk hâkimdi. Parlak cilalı antika mobilyalar içeriye sıcak bir hava veriyordu. Kendini toplayabilmek ve rahatça düşünebilmek için böyle bir yere ihtiyacı vardı işte.

Ne kadar güzel, diye mırıldandı. Birdenbire rahatlayı-şının Michael'm gözünden kaçmadığının farkında değildi.

Michael kapıyı yavaşça kapadıktan sonra onu kolundan tuttu ve Victoria döneminden kalma uzun arkalıklı kanepeye doğru sürükledi. Yan yana oturduklarında Nicole'ün korkuyla beklediği soruyu sordu. Pekâlâ Nicki, canını sıkan şeyi bana anlatmanın zamanı gelmedi mi sence?

'Yoo, hayır!' diye haykırdı genç kadın içinden. 'Neler olup bittiğini anlamadan hiçbir şey anlatamam. Önce korkularımın nedenini öğrenmem gerekiyor.'

Bütün gücünü toplayıp sakin bir şekilde Michael'a baktı. Canımın sıkıldığını da nereden çıkardın? Yanındaydım, unuttun mu? Yüzün bembeyaz kesildi birden. Vücudun korkuyla titriyordu.

Tanrı aşkına Michael! Nasıl davranmamı bekliyordun? Nicole onun dikkatli bakışlarından kaçabilmek için yerinden kalktı.

Şaşırmam, hatta öfkelenmeni doğal karşılardım ama sen korktun. Hem de çok korktun. Oysa olay buradan kilometrelerce ötede olmuştu. Korkman için hiçbir neden yoktu. Neden korktun Nicki?

Lanet olsun! Ne bileyim ben? diye bağırdı Nicole öfkeyle. Gösterdiği tepki Michael'ı olduğu kadar kendisini de şaşırtmıştı.

Genç adamın yüzünde kederli bir ifade belirdiğini görünce yaptığına pişman oldu. Onu kırmak istemiyordu. Tek dostuydu Michael ve onun dostluğuna her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardı.

Michael kanepeden kalkıp onun önünde durdu. Bu kadar kızmana gerek yok Nicki. Seni zorlamak ve istemediğin şeyleri anlattırmak istememiştim. Sadece konuşursan biraz rahatlayacağım düşündüm.

Anlatacak hiçbir şey yok. Valizlerimin çalındığını duyunca birden korktum ve sanırım biraz abartılı bir tepki gösterdim. Michael'ın bu açıklamaya pek inanmadığı belliydi ama itiraz etmedi, öyleyse mesele yok. Yapacak bir şey olmadığına göre gidebilirim artık.

Nicole onun daha fazla soru sormaya niyeti olmadığını anlayınca rahatladı ama birkaç dakika önceki kabalığına pişmandı. Michael, çok üzgünüm... diye söze başlamıştı ki kapının hafifçe vurulmasıyla cümlesi yarıda kaldı.

Sinirli bir şekilde gözlerini kapıya çevirdi ama içeri giren otel görevlisinin elinde Bogie'ıin kafesini görünce rahatladı.

Kafesi elinden alıp oturma odasındaki masalardan birinin üstüne dikkatle yerleştirirken Getirdiğiniz için çok teşekkür ederim, dedi. Bahşiş vermek için çantasına uzanmıştı ki, Michael'ın bu işi üstlendiğini gördü. Özür dilemek için genç adamın kapıyı kapatmasını bekledi.

Ama Michael kapıyı kapatacağına gözlerini ona çevirdi. Eğer senin için yapabileceğim başka bir şey olmadığından eminsen gidiyorum.

Nicole ani bir hareketle onun yanına gidip yanağından sevgiyle öptü. Benim için o kadar çok şey yaptın ki zaten... Çok teşekkür ederim. Bir adım geri çekilip onun gözlerinin içine baktı. Beklediğimden çok fazlasını yaptın Michael.

Genç adam elini uzatıp onun yanağını okşadı. Daha önce söylediğimi sakın unutma Nicki. Artık yalnız değilsin.

Unutmayacağım, diye fısıldadı Nicole titrek bir gülümsemeyle. Michael gözden kaybolana kadar arkasından baktı. Sonra kapıyı kapatıp banyoya yürüdü.

Birkaç dakika sonra duşun altındaydı. Gözlerini kapatarak yaşadığı garip günü düşündü.

Fas'a gitmeden önce ne kadar sakin ve basit bir hayatı vardı. O günleri özlediğini hissetti birden. New Yörk'ta bir lokantalar zincirinin müdürünün yardımcısı olarak çalışıyordu. Günün birinde kendi işini kurmanın hayaliyle yaşamasına rağmen hayatından memnundu. Oturduğu apartman dairesi küçük ama sevimli bir yerdi. Renkli bir sosyal hayatı olduğu söylenemezdi. Yine de sakin ve huzurlu bir hayatı vardı.

Ama o huzuru birdenbire kaybetmişti işte. Taıca'daki pazarda alışveriş yaparken izlendiği ilk günden beri tehlike de hayatının bir parçası olmuştu. Fas'taki olaylarla valizlerinin çalmışı arasında bir ilgi olmadığını düşünmek saflık olurdu. New York Havaalanı'nda oyalanarak gri gözlü Araba izini kaybettirdiğini sanmakla yeterince saflık etmişti zaten. Tam tersine, böyle davranmakla adamın öfkesini artırmış ve ondan kuşkulandığını belli etmişti.

Peki ama neden izleniyordu? Neden valizlerini çalmışlardı? İçinde birkaç parça giysiden başka bir şey olmayan valizler kimin işine yarayabilirdi?

Her şey Casbah'a alışveriş için gittiği gün başladığına göre, sorularının cevabı da orada olmalıydı. O günkü olayları yeni baştan hatırlamaya çalışarak bu korkunç takibin*nedenini anlamaya çalıştı.

Ne\v Orlcans'ın başka bir köşesindeki bir otel odasında, Fransız öfkesini kontrol etmeye çalışıyor, kafese kapatılmış vahşi bir hayvan gibi odayı adımlıyordu.

Valizlerde hiçbir şey yok da ne demek? diye bağırdı kötü haberi getiren adamına.

İyice aradık. Valizin astarlarını bile yırtıp arasına baktık. Yoktu.

Fransız dişlerinin arasından bir küfür savurdu. Orada olmalı. Tanca'daki otelinden çıktıktan sonra Casbah'a, oradan da havaalanına gitti. Adamını bir an bile gözden kaçırmadı. Mutlaka valizinde olmalı. Başka türlüsü imkânsızdı. Peki ya Ncvv York'ta? Havaalanında birkaç saat izini kaybettirmeyi başarmış. O sırada bir başkasına vermiş olamaz mı?

Mümkün ama hiç sanmıyorum. Hiçbir şeyden haberi yok. Ayrıca kuşkulanması için de neden yok. Neden böyle bir şey yapsın? Fransız sinirli bir hareketle parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Yoo, hayır. Buraya getirdiğine eminim. Burada ne yaptığını öğrenmemiz gerekiyor. Odayı arşınlamaktan vazgeçip adamın önünde durdu. Yirmi dört saat boyunca gözünüzü üstünden ayırmayın. Yaptığı her hareketi, attığı her adımı, gördüğü herkesi öğrenmek istiyorum. Peki efendim. Hiç merak etmeyin.

Ayrıca Michael Flynn'ın peşine de birini takın. Havaalanından ayrılır ayrılmaz doğruca onu görmeye gitti. Flynıı bir şeyler biliyor olabilir.
Peki efendim. Siz hiç merak etmeyin.
Odada yalnız kalınca pencerenin önüne gidip Fransız bölgesinin bulunduğu tarafa doğru baktı. Hâzinesi orada bir yerde gizliydi. Bundan kesinlikle emindi. Mutlaka bulacaktı.
Kafasında birden bir soru belirdi Fransızm. Nicole Reid her şeyi anlamış olabilir miydi? Onunla oyun oynaması mümkün müydü? Ama böyle davrandığı takdirde başına gelecekleri düşünemeyecek kadar budala mıydı bu kadın?
Belki de onunla görüşmenin zamanı gelmişti. Kimliğini açıklamaya niyeti yoktu ama işine karışıldığı takdirde neler olabileceğini bildirmesi iyi olurdu belki.
Nicole Reid tesadüfen sırrını öğrenmişse, onunla nasıl başa çıkacağını iyi biliyordu. Şimdiye kadar yoluna çıkan, başarısını engellemeye çalışanlara yaptığını hiç düşünmeden ona da yapar, sesini kesmeyi bilirdi.
Kararlı adımlarla telefona uzandı.
Nicole duştan tam çıkmıştı ki telefon çalmaya başladı. Telaşla havlusuna sarınıp oturma odasına geçti ve ahizeyi kulağına götürdü.
Alo?
Karşı taraftan hiçbir ses çıkmadı.
Genç kadın birden korkuyla titredi. Parmaklarını sinirli bir şekilde telefonun kordonuna doladı. Alo? Kimsiniz? Kısa bir sessizlikten sonra hatlın öteki ucundan tanıdık bir ses duyuldu. Merhaba. Umarım seni uyandırmamışımdır. Genç kadın birden rahatlayarak derin bir nefes aldı. Hayır uyandırmadın Michael. Duştan daha yeni çıkıyordum. Mmmm... Seni şu anda gözümün önünde canlandırabi-liyordum, dedi genç adam sıcak bir sesle.
Nicole kalbinin heyecanla çarpmaya başlamasının nedeninin az önceki korkusundan sonra aniden rahatlamasından mı yoksa sadece MichaeFın sesini duymaktan mı kaynaklandığını bilemiyordu. Ama bildiği bir tek şey vardı. Onun sesini duyduğuna sevinmişti.
Michael, buradan gittiğinde cümlemi tamamlayamamıştım. öyle davrandığım için gerçekten çok üzgünüm.
O olay unutuldu bebeğim. Artık sen de düşünme. Çok nazik davranıyorsun Michael.
Ben nazik bir insanım canım. Ayrıca nezaketin olağan bir davranış şekli olarak benimsendiği bir kente döndüğünü unutmuşa benziyorsun.
Gösterdiğin dostluk için sana ne kadar minnettar olduğumu bilemezin Michael.
Nicki, tatlım, dostluk bir armağandır. Bu yüzden minnet duyulmaz. Sadece aynı dostluğu göstererek karşılık verebilirsin.

Çok zekisiniz Mr. Flynn, dedi Nicole şakacı bir sesle. Bu sözlerden aslında ne kadar etkilendiğini belli etmek istemiyordu. Hayallerimin kahramanı olmayı sürdürüyorsunuz. Oysa aradan geçen bunca yıl zarfında şövalyemin zırhının cilasının az da olsa kararacağını sanmıştım.

Oh, inan bana biraz kararmıştı, diye karşılık verdi Michael şakacı bir sesle. Ama dolaptan çıkarıp senin için yeniden parlattım. Seni karşılamak için de o ağır zırhı yeniden giydim.

Kısa bir sessizlik oldu. Ama Nicole kafasındaki soruyu sormadan duramayacağını anladı. Peki, birkaç saat giydikten sonra pişman oldun mu?

Hayır,dcdi genç adam boğuk bir sesle. Senin yanaldayken ağırlığını hissetmedim bile.

Bu sefer uzun bir sessizlik oldu. Her ikisi de duygularını tartmaya çalışıyor gibiydiler. Aradığına gerçekten çok sevindim Michael Flynn, dedi Nicole sonunda. Kendimi şu anda çok daha iyi hissediyorum.

Buna sevindim. Şimdi uyumaya çalış artık. Yarın akşamki randevumuzu da unutma.

Unutmam mümkün değil. Koşarak geleceğim.

Genç adam güldü. Sabırsızlıkla bekleyeceğim. İyi uykular, güzel rüyalar.

İyi geceler Michael.

Ahizeyi yerine bıraktıktan sonra Nicole birkaç dakika hiç kıpırdamadan durdu. Michael'm sesini duymak bir anda içini ısıtmış, damarlarındaki kanın akışını hızlandırmıştı. Hiç beklenmedik bu duygular genç kadını hem rahatlatıyor hem de rahatsız ediyordu.

New Orleans'a yeni bir erkek bulmak için dönmemişti. Özgürlüğünü ve bağımsızlığını kazanmak istiyordu. Oysa pek az erkeğin bir kadında bulunmasına izin verdiği özelliklerdi bunlar. Michael bile bütün tatlılığına rağmen tahakküm edici nitelikleri olan bir erkekti. Az önce telefon etmesi de bunun ispatıydı. Nicole'ün güçlü bir desteğe ihtiyacı olduğunu düşünerek onu aramıştı.

Ama Nicole onun bu fikrini değiştirecekti. Michael onu za-yıf bir atımda görmüştü. Günlerdir yaşadığı gerginliğin sonucuydu bu. Ama kısa bir sürede kendini toplayacaktı. O zamana kadar da Michael'da bıraktığı zayıf, bir erkeğe ihtiyaç duyan kadın imajını güçlendirecek hiçbir şeye izin vermeyecekti.

Kurulandıktan sonra geceliğini giydi. Standart beden olarak dikilen, bol geceliklerden biriydi otel yöneticilerinin aldırdığı. İncecik vücudu içinde neredeyse kayboluyordu. Ama umursamadı bile. Bir an önce yatıp uzun bir uyku çekmekten başka bir isteği yoktu.

Banyodaki aynanın karşısında saçlarını kurularken telefonun yeniden çaldığını duydu. Michael'ın yine aradığını düşünerek heyecanla koşup ahizeyi kaldırdı.

Senin de artık yatıp uyuman gerekmiyor mu? dedi gülerek.

Ama karşı taraftan hiçbir ses gelmediğini anlayınca arayanın Michael Flynn olmayabileceğini düşünmek zorunda kaldı.
Bu seferki sessizlik çok daha uzundu. Genç kadın ensesindeki tüylerin ürperdiğini hissetti.
Sonunda karşı taraftan boğuk bir ses duyuldu. Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun.
Ne istiyorsunuz? diyebildi titrek bir sesle.
Ne istediğimi çok iyi biliyorsun. Umarım tuttuğun yolun ne kadar hatalı olduğunu anlar ve onu bir an önce bana verecek kadar akıllı davranırsın.
Hayır! diye haykırdı genç kadın korkuyla. Yanılıyorsunuz. Ne istediğinizi bilmiyorum. Kim olduğunuz ve benden ne istediğinizi söyleyin lütfen!
Karşı taraftan insanın kanını donduran bir kahkaha duyuldu. Oyun oynamaya meraklı olanlar karşılaşabilecekleri tehlikeleri de göze almak zorundadırlar.
Nicole daha fazla ayakta duramayacağını anlayınca yatağın üstüne çöktü. Ama anlamıyorsnuz...
Asıl anlamayan sensin, diyerek sözünü kesti karşı taraftaki soğuk ses. İstediğim şey sende. Onu almama asla engel olamazsın. Daha sonra yine arayacağım.
Ahizeden sinyal sesi gelmeye başladığında Nicole'ün bütün bedeni ve duyguları uyuşmuş gibiydi. Tanca'nın dar ve karanlık sokaklarında yaşadığı dehşeti orada bırakarak Amerika'ya geldiğini sanmıştı. Oysa telefondaki ses, nereye giderse gitsin ondan asla kaçamayacağını bildiriyordu.

Bölüm Altı

Michael Flynn kulüpteki masaların arasında dolaşıyor ve duyduğu tedirginliği belli etmemeye özen göstererek müşterileriyle ilgilenmeye çalışıyordu.
Nicole tam on beş dakika geç kalmıştı.
Çevredeki hastaneleri aramaya başlamasını gerektirecek kadar uzun bir gecikme değildi ama Michael'm aklına her türlü kötü ihtimali getirecek kadar uzundu.
Michael böyle basit bir gecikmeyi çok büyüttüğü ve endişelendiği için kendisine de kızıyordu. Sıradan bir iş yemeği için verilmiş bir randevuydu bu, iki sevgilinin romantik bir buluşması için verilen söz değil. Verdiği randevuya geciken bir başkası olsaydı sadece biraz sinirlenirdi ama endişelen-mezdi. Yine de bir gece önce eşyalarının çalındığını öğrenince Nicole'ün yeşil gözlerinde beliren korkuyu aklından çıkar-tamıyordu. Daha önce bürosundan içeri girdiğinde de o gözlerdeki korkuyu hissetmişti ama bu kadar belirgin değildi.
Nicole bu hırsızlığın sıradan bir olay olmadığını, işin içinde daha başka şeyler olduğunu biliyor olabilir miydi? Michael onun son on yılı nasıl geçirdiğini bilmiyordu. Ama evlendiği adamın nasıl biri olduğunu iyi

biliyordu. Nicole bilerek veya bilmeyerek Damien Ravenel'in karanlık işlerine bulaşmış olabilir miydi? Hayatı gerçekten tehlikede olabilir miydi?

Genç adam daha fazla dayanamayacağım hissederek hızla yemek salonundan çıktı. Koridordan geçip kulübün kapısına ulaştı. İki kanatlı meşe kapıyı kendine doğru çekip dışarı fırladığında meraktan aklını kaçıracak kadar endişelenmesine neden olan kadınla çarpıştı.

Nicole kulübün kapısına geldiğinde bir kere daha arkasına bakmış ve kendisini izleyen adamı görmeye çalışmıştı, öğleden sonra çalınan eşyalarının yerini tutacak birkaç parça giysi almak üzere alışverişe çıktığından beri izlendiğini hissediyordu. Peşindeki adamı bir türlü görememesine rağmen attığı her adımda buz gibi bakışları sırtında duyuyordu.

Korkusundan sıyrılmaya çalışarak kulüpten girmek üzere adımını attığında ayakkabısının topuğu iki taşın arasına girdi ve sendeledi. Aynı anda iki güçlü kol omuzlarından tutarak düşmesini engelledi. Nicole başını kaldırıp bakmadan önce bile kurtarıcısının kim olduğunu anlamıştı. Ama başını kaldırıp karşısındaki mavi gözlerin derinliklerine baktığında orada gördüğü şaşkınlık, merak ve sevinç karşısında heyecandan nefesi kesildi.

Michael onu kollarının arasına alıp göğsünde sıkmamak için kendisiyle mücadele etti. Ama sağ salim karşısında gördüğü için duyduğu rahatlık ve sevinci daha önce hiç tatma-mıştı.

Kapının üstündeki fenerlerden yayılan yumuşak ışıkta ona dikkatle baktı. Nicole, MeksikalIların köylü kıyafetlerinden modernize edilerek hazırlanmış bir elbise giymişti. Bol büzgülü eteği üç kattı. Lastikli yakasını omuzlarının üstüne indirmiş ve kuğu gibi zarif boynunu açıkta bırakmıştı. Elbisenin rengiyle nefis bir uyum sağlayan mercan bir gerdanlıkla mercan küpeler takmıştı. Michael onu kendisine doğru çekip sarılma isteğiyle yeniden mücadele etmek zorunda kaldı. Bedeninin isteklerini beyniyle kontrol etme konusunda genellikle zorluk çekmezdi. Ama Nicole'ün yanında aynı başarıyı sağlayamaması öfkelenmesine neden oldu.

Ne cehennemdeydin? diye bağırdı.

Sen sesi gecenin sessizliğini yırtınca Nicole bir an şaşaladı. Ama Michael'm gözlerindeki endişeyi fark edince ona kı-zamayacağını anladı.

''Geç kaldığım için özür dilerim. Öğleden sonra alışverişe çıkmıştım. Zamanın nasıl geçtiğini anlayamamışım.

Söylediğinin pek de doğru olmadığım biliyordu. Alışveriş yaptıktan sonra otele döndüğünde randevusuna rahatça yetişebilecek kadar zamanı vardı. Ama sürekli izlendiğini hissetmek sinirlerini öylesine germişti ki, dizlerinin titremesinin geçmesi için en az yarım saat uzanıp dinlenmek zorunda kalmıştı. Telefondaki sesi hatırladıkça Tanca'da karşılaştığı garip olayların hayal gücünün ürünü olmadığını anlıyor, korkusu iyice artıyordu.

Ama Michael'ın ellerini omuzlarında hissettiği anda korkusunun bir anda uçup gittiğini, vücudunun çok farklı bir nedenle titremeye başladığını hissetti.

Gri pantolonu, lacivert ceketi ve beyaz ipek gömleğiyle her zamankinden daha yakışıklı ve çekici görünüyordu genç adam.
Ama özür dilemesine karşılık alamadığını fark edince başını bir kere daha kaldırıp mavi gözlerin derinliklerine baktı. Nereye gidiyordun?
Seni aramaya, diye cevap verdi Michael biraz daha sakin bir sesle. Sıcak nefesi genç kadının yüzünü okşadı.
Bir süre hiç konuşmadan, birbirlerinin kollarının arasında büyülenmiş gibi durdular. Kendini ilk toplayan Michael oldu. Onu elinden tutup içeri çekti.
Büyük yemek salonuna girdiklerinde Nicole hiçbir şey söylemeden çevresine baktı. Burası İrlandalı bir balıkçı gemisi havası verilerek dekore edilmişti. Pırıl pırıl cilalı masaların etrafındaki duvarlarda pirinçten yapılmış barometreler, pergeller ve gemici fenerleri asılıydı. Kalın pirinç bir korkuluk yemek salonunu bardan ayırıyordu. Her köşeye yerleştirilmiş büyük, yeşil bitkiler içeriye sıcak bir hava vermişti.
Michael gözlerini çevresinde dolaştırarak, Nasıl buldun? diye sordu.
Çok güzel, diye fısıldadı Nicole heyecanla. Pirinç ve cilalı ahşap karışımı Londra'daki eski kulüpleri hatırlattı bana. Ama İspanyol tarzı mimarisi ile birlikte kullanılan büyük bitkiler daha da farklı bir hava vermiş. Evet, çok farklı üsluplar kullanılmasına rağmen harika bir bütünlük sağlanmış Michael. Kulüp de aynı sahibi gibi seçkin bir hava taşıyor.
Yemeğimizi burada mı yiyelim yoksa dışarıda avluda mı yemek istersin?
Dışarıda, dedi Nicole hemen. Ocak ayının ortasında dışarıda da servis yapacağınızı düşünememiştim.
Sadece havanın çok soğuk olduğu günlerde kapatıyorum dışarıyı. Bu mevsimde bahçede yemek yiyen insanların sayısı pek fazla değildir ama yine de hoşlanacağını sanıyorum. Rüzgârdan iyi korunmuştur.
Az sonra sarmaşıklarla kaplı iki duvarın birleştiği köşedeki masalarına oturduklarında Nicole bu sözlerin doğruluğunu anladı. Hava serin olmasına rağmen bu köşe hiç rüzgâr almıyordu. Az ileride, avlunun tam ortasındaki fıskiyeden havuza dökülen suların sesi, hiçbir bestecinin yazamayacağı mükemmellikteki bir müzik parçası gibi kulağı okşuyor, tropik bitkilerin değişik kokusu insanın burun deliklerini dolduruyordu.
Michael gümüş buz kovası içindeki soğutulmuş beyaz şarap şişesini açarken Nicole de gözlerini çevresinde gezdirdi. Dışarıda yemek yiyen iki çift vardı. Onlar da avlunun öteki tarafında oturmayı seçtiklerinden, bu romantik atmosferde Michael ile tamamen yalnız sayılabilirlerdi.
Genç kadın günlerdir ilk kez kendisini rahatlamış ve gevşemiş hissetti. En az birkaç saat korkularını bir kenara iterek bu keyfi yaşamaya karar verdi. Ne ınaşlahlı Arapları ne de telefondaki tehditleri düşünecekti. Hatta Michacl'ın yanında neden bu kadar heyecanlandığını düşünerek bile kendine işkence etmeyecekti.

Nicole'ün kafasından geçenlerden habersiz olan Michael da kendi çelişkileriyle boğuşuyordu. Kapının önünde onu omuzlarından tuttuğu andan itibaren duyduğu heyecan ve sevincin karşılığı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Ama Nicole'ün yüzüne yansıyan sevinç ve mutluluk konusunda yanıldığını sanmıyordu. Eğer birbirlerinden bu kadar etkilenmeye devam ederlerse, ilişkilerini sadece iş temeli üzerinde nasıl sürdürebileceklerdi? Bu imkânsız görünüyordu.

Michael şarap kadehini uzatırken başparmağı Nicole'ün bileğinin iç kısmını hafifçe okşadı. Parmağının altındaki nabız atışlarının birdenbire hızlandığını hissedince biraz rahatlar gibi oldu. Demek yanılmıyordu. Nicole de en az onun kadar etkileniyordu beraberliklerinden.

Küçük masada karşılıklı oturup birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Kadehimizi neyin şerefine kaldıracağız? dedi Michael.

Nicole gözlerini çevresinde gezdirdi. Bu kadar güzel bir yerde neyin şerefine içelim?

Sen söyle. Genç adamın gözlerinde meydan okuyan bir pırıltı belirdi.

Gecenin güzelliğine içebiliriz... Belki de ortaklığımızın şerefine? Ama bu konudaki kararını öğrenmeden önce böyle bir teklifte bulunmam kabalık sayılabilir öyle değil mi?

Michael gülmeye başladı. Kararımı bir an önce öğrenmek için bu gecenin güzelliğini kullanmaya çalışıyorsun değil mi? Ama seni hayal kırıklığına uğratacağım. Boş bir mideyle asla iş tartışmam. Ayrıca şerefine kadeh kaldırılamayacak kadar sıradan bir konu bu. Daha heyecan verici bir şeyin şerefine kaldıralım kadehlerimizi.

Birkaç saniyelik sessizlikten sonra Michael üsteledi. Hadi söyle, bekliyorum.

ŞŞŞŞŞ, düşünürken beni rahatsız etme. Bu kadar ciddi bir meseleyi sakin bir şekilde düşünmeliyim.

özür dilerim, dedi Michael. Kaşlarını şakacı bir şekilde çattı.

Eğer bana gülmeye devam edersen, neyin şerefine kadeh kaldıracağımıza sen karar verirsin!

Michael gülmeye devam etti. Sonra birden ciddileşerek kadehini eline aldı.

Aşka ve neşeye, hayatı yaşanmaya değer kılan bütün güzelliklere, diye fısıldadı.

Kristal kadehleri dudaklarına götürürlerken hiç konuşmadan birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Bunun sıradan bir kadeh kaldırma olmadığını, henüz adını koyamadıkları duygular içinde olduklarını ikisi de biliyorlardı.

Yemek boyunca havadan sudan konuşup bol bol güldüler. İki eski dost gibi davranmalarına rağmen, bu dostluğun çabucak aşka dönüşebileceğinin farkındaydılar.

MichaeFm gözlerindeki pırıltı ve sesindeki yumuşaklık Nicole'ün aklını başından almaya yetiyordu. Eğer o pırıltıyı söndürecek bir şeyler yapmazsa,

durum daha da güçleşecekti. Gerçi böyle bir güçlüğün çok hoşuna gideceğini de biliyordu ama buna izin veremezdi.

İş konusunu tartışma zamanı gelmedi mi daha? dedi durumu kontrol altına alabilmek için.

İş mi? Michael onun neden söz ettiğini anlamıyormuş gibi baktı. Bu konuyu tamamen unuttuğu belliydi.

Evet, iş. Hayatımı kazanmak için kurmayı düşündüğüm iş. Hattrladın mı?

Bu sözler Michael'ın birden kendini toplamasını sağladı. Bu yemek davetinin esas amacını tamamen unutmuş ve bu kadar güzel bir kadınla birlikle olmanın büyüsüne kapılmıştı. Nicole Reid'in karşısına çıkan herhangi bir erkeğin yatağına atlayacak kadınlardan olmadığını biliyordu. Aslında birçok bakımdan on yıl önceki utangaç kızdan farkı yoktu. Bütün bunları unuttuğu için kendisine öfkelendi. Ama unutması için her türlü nedenin var olduğunu da inkâr edemezdi.

Pekâlâ ufaklık, dedi Nicole'e on yıl önceki gibi hitap ederek. Seni yeterince merakta bıraktım sanırım. Yaptığın teklifin olumlu ve olumsuz bütün yönlerini düşündükten sonra kabul etmeye karar verdim.

Genç kadının gözleri heyecanla parladı. Teşekkür ederim Michael. Söz veriyorum, bu kararından asla pişmanlık duymayacaksın. İkimize de çok para kazandıracağım. Nicole'ün heyecanı genç adamı sevindirdi. Az da olsa kazanmaya başlaman yeterli. Ama ilk başlarda bunun kolay olacağım sanma. Ben bile bu kulüpten belli bir kazanç sağla-yıncaya kadar aradan üç yıl geçmesi gerekti.

Kolay olmayacağını biliyorum. Ama tecrübesizliğimi sıkı çalışma ve heyecanla kapatmayı düşünüyorum. Böyle bir fırsatın önüme çıkması için o kadar çok bekledim ki, başarısızlığa uğrarsam dayanamayacağımı hissediyorum. Michael uzanıp onun elini tuttu. Başarısızlık suç değildir Nicki. Hepimiz hayatımızın bir döneminde bunu yaşarız. Nicole gözlerini birbirine kenetlenmiş ellerine çevirdi. Parmakları güç almak istercesine Michael'm parmaklarına dolanmıştı. Bu basit temas ilişkilerinin de simgesiydi sanki. Ama böyle olmasını istemiyordu. Kendini ispatlayabilmek için Mic-hael'm desteğine ihtiyaç hissetmemeliydi. Hayatı boyunca hep başkalarına dayanmıştı zaten. Hatta evlenmeden önce de Mic-hael'a çok gereksinim duymuştu. Ama bundan sonra ilişkilerinin karşılıklı sorumluluk ve dayanışma temelinde gelişmesini istiyordu.

Benim daha önce başarısızlığa uğradığımı biliyorsun, dedi yumuşak bir sesle.

Eğer evliliğinden söz ediyorsan, bunun senin başarısızlığın olduğunu sanmıyorum. Damien ile o kadar uzun süre birlikte kaldığına göre, ilişkinizi kurtarmak için elinden gelen her şeyi yaptığına eminim.

Nasıl bu kadar emin olabilirsin? Beni on yıldır görmedin. Birlikte yaşanılması imkânsız, şımarık bir kadın olabilirim.

Seni tanıyorum Nicole Reid. Ne kadar yakından tanıdığımı unuttun mu? Senin cesaretini, azmini ve inatçılığını çok iyi biliyorum. Nehrin yanında yaralı bir ördek yavrusu bulup eve getirdiğin günleri hatırlıyor musun? Onu hayata dön-dürebilmek için nasıl da inatla savaşmıştın? Bir hal ta boyunca her iki saatte bir karnını doyurmak için yatağından fırlıyordun. Herkes bunun umutsuz bir çaba olduğunu söylemişti sana. Ama sen inatla direndin. O küçük ördeği yaşatabilmek için sonuna kadar mücadele ettin. Evliliğini kurtarmak için de aynı inatla savaştığından eminim.

Ama inatçılığım ve azmim evliliğimi kurtarmaya yetmedi, diye karşılık verdi Nicole yumuşak bir sesle, Eğer Damien ile o evliliği sürdürmenin hiçbir mücadeye değmeyeceğini anlamasaydım başarısızlığım yüzünden büyük bir çöküntüye uğrayabilirdim. Damien ile kurduğumu sandığım ilişki sadece hayalimin ürünüydü. Bir hayal peşinde koşarak harcadığım zamanı ve enerjiyi boş yere tükettiğimi anladığımda çok acı çektim.

Michael onun çektiği acıları yüzünden okuyabiliyordu. Damien Ravenel'i bulup Nicole'e çektirdiği acılar yüzünden ağzını burnunu dağıtmak istedi birden. Ama öfkesini bastırıp yatıştırıcı bir sesle konuşmayı başardı.

Daha önce de söylediğim gibi, hepimiz hata yaparız. Bazı hatalar diğerlerinden daha önemlidir, önemli olan hatalarımızın hayatımızı gölgelemesine izin vermeden yaşamayı öğrenmek. Senin tek hatan o adamı yanlış tanımandı. Ama o zaman öyle genç ve tecrübesizdin ki, doğru bir seçim yapabilmen zordu.

Seni dinlemem gerekirdi Michael. Sen Damien'in nasıl bir adam olduğunu anlamış ve beni uyarmıştın. Eğer birazcık aklım olsaydı seni dinlerdim.

Eğer ortak olacaksak bilmeni istediğim bir şey var. Kendine acımana asla izin veremem. Yitip giden şeylerin ardından ağlamak gereksiz. Sen de ya hatalarınla yaşamayı öğreneceksin ya da bu hataların ağırlığı altında ezilip gitmeye mahkûm olacaksın. Birinci yolu seçecek kadar cesaretin olduğuna inanıyorum. Ama eğer yanılıyorsam, kuracağımız ortaklığı yeni baştan düşünmemiz gerekir sanıyorum.

Nicole bu sözlerin sertliği karşısında bir an şaşaladı. .Ama yavaş yavaş anlamaya başladı. Michael haklıydı. Geçmişteki hataları düşünerek acı çekmenin hiçbir anlamı yoktu. Hayatında yeni bir sayfa açılıyordu ve gelecek onundu. Önemli olan bundan sonra ciddi hatalar vapmamasıydı. Hayatında ilk kez kaderini kendi ellerinde tuttuğunu hissetti. Son gün-lerdeyaşadığt korkunç olaylar bile bir anda eski önemini kaybetmişti gözünde.

Evet Mr. Flynn, bütün kartlarınızı masaya açtınız bakıyorum, dedi gülümseyerek.

Öyleyse ortak mıyız? Michael anlaşmalarını imzalamak ister gibi elini uzattı. Evet, ortağız, dedi Nicole onun elini heyecanla sıkarak. Ortağınızı oteline bırakmayı düşünür müydünüz acaba? O yolu tek başına yürümeye cesareti yoktu.

Büyük bir zevkle, diye karşılık verdi Michael. Yerinden kalkıp onun iskemlesini tuttu ve şalını çıplak omuzlarının üstüne koydu.
Kulüpten ağır adımlarla uzaklaşırlarken Nicole'ün her şeyden önce yapması gereken işleri konuşuyorlardı. Önce uygun bir yer bulmak gerekiyordu. Fransız bölgesinde böyle bir işe elverişli birçok eski bina vardı ama hemen hemen hepsinin esaslı bir onarımdan geçirilmesi gerekiyordu. Nicole ise restore edilmiş bir bina bulmaktan yanaydı. İşe bir an önce başlamak istediği için restorasyonla birkaç ay kaybetmek istemiyordu.
Otelde ne kadar kalmayı düşünüyorsun? diye sordu Michael.
Oturabileceğim bir yer bulana kadar. İş için yer bakarken kendime de bir apartman dairesi arayabilirim diye düşünmüştüm.
Eğer bu bölgede oturmayı düşünürsen, üst katını ev olarak da kullanabileceğin bir bina bulma ihtimalin var. Ben de işe ilk başladığımda aynı şeyi yapmıştım. Kulübün üstünde oturuyordum. Daha sonra üst katı özel olarak ayrılmış yemek odaları haline getirdim.
Evet, öyle bir yer bulabilirsem çok iyi olur, dedi Nicole heyecanla. Şimdi nerede oturuyorsun Michael?
Jackson Alanı'ndaki Pontalba Sitesi'nde.
Nicole kaşlarını kaldırdı. İşte şimdi çok etkilendim. Kentin en havalı apartmanları onlar.
Benim daha aşağı bir yerde oturabileceğimi düşünebiliyor musun? dedi genç adam şakacı bir tavırla. Doğrusunu istersen orayı seçmemin tek nedeni yeri. Hem kulübe yakın hem de nehre. Nehri seyretmekten her zaman büyük bir zevk almışımdır. Bu sevgi belki de İrlanda asıllı oluşumdan kaynaklanıyor.
Mümkündür. Ama eskiden oturduğun mahalleyi düşünürsek Pontalba Sitesi'ne geçmekle büyük bir sıçrama yaptığını söyleyebiliriz. O beton yığınları arasında nasıl yaşadığım bir türlü anlayamazdım Michael.
Çevremdeki insanlardan çok daha haşin ve sert bir insan olarak. Ya da herkesi buna inandırarak.
Rol yapma konusunda oldukça başarılı olduğunuz anlaşılıyor Mr. Flynn. Eğer seni benim kadar iyi tanısalardı, onları asla kandıramazdın.
Ne demek bu? Michael sokak lambasının altında durarak dikkatle onun yüzüne baktı.
O haşin görünüşün altında nasıl sevgi dolu bir kalp gizlendiğini iyi biliyorum ben, dedi Nicole yumuşak bir sesle. Ben rahatça uyuyabileyim diye o yaralı ördek yavrusunu birkaç gece kendi evine götürdüğünü çok iyi hatırlıyorum. Senin en çok sevdiğim tarafın da bu galiba... Şefkatin, yumuşaklığın.
Michael bir süre konuşmadı. Kendisini hiçbir zaman yumuşak bir insan olarak görmemişti. Elde ettiği her şeyi sonuna kadar mücadele ederek

kazanabilen İrlandalı bir sokak çocuğuydu gençlik yıllarında. Ama Nicki ile ilişkilerinde yüreğinin bir köşesinde gizlenen yumuşaklığı hissetmişti hep.

İçimdeki şefkati ortaya çıkarabilen tek insan sensin, dedi uzun bir sessizlikten sonra. Senden başka hiç kimse bunu başaramadı.

Bu sözler genç kadının kalbinin heyecanla titremesine neden oldu. Ama otelin önüne geldiklerini görünce içindeki sıcaklığın yerini korkunun soğukluğu aldı birden.

Resepsiyona girdiklerinde çalınan valizlerinden bir haber çıkıp çıkmadığını sormayı düşündü. Ama masanın arkasında bir gece önceki görevli yoktu. O tatsız olayı bir yabancıya anlatıp her şeyi yeni baştan hatırlamak istemediği için fikrinden vazgeçti.

Arka kapıdan bahçeye çıktıklarında, Odama kadar benimle gelmene hiç gerek yok Michael, dedi. Yolu biliyorum.

Genç adamın yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. Benimle alay edebilirsin belki ama bir kadını kapısına kadar bırakmadan kendimi rahat hissetmiyorum. Çağdışı bir düşünce olabilir ama ne de olsa erkek ideolojisinin hâkiın olduğu bir dünyadayız hâlâ.

Haklısın. Erkek ideolojisinin tipik bir göstergesi bu düşünce, dedi Nicole gülerek. Ama madem açıksözlü davrandın seninle alay etmeyeceğim.

Kapının önüne geldiklerinde Michael içgüdüsel bir hareketle onun elindeki anahtarı almaya uzandı. Nicole bu defa biraz daha ciddi bir sesle konuştu. Bu kadar yeter Michael Flynn. Kapımı kendim açabilirim.

Genç adam omuzlarını silkerek kenara çekildi. Pekâlâ, nasıl istersen.

Nicole kilidi açtıktan sonra tokmağı çevirdi ve kapıyı ardına kadar açtı. Aynı anda dondu kaldı. Pencereden içeri sızan ay ışığı korkunç bir manzarayı aydınlatıyordu.

Onun içeri girmek yerine eşikte duracağını hesaplayamayan Michael attığı ilk adımla genç kadına çarptı. Dengesini sağlayabilmek için ellerini onun omuzlarına koydu.

Ne oluyor Tanrı aşkına? diye sordu.

Nicole'ün cevap vermediğini ve yerinden kıpırdamadığını görünce birden gerginleşti. Nicki, neden durdun? Ne oldu? Ama onun hâlâ hareketsiz kaldığını görünce nazik bir tavırla omuzlarından tutup kenara çekti ve içeri girip ışığı yaktı.

Nicole ay ışığında da içerideki hasarı görmüştü ama parlak elektrik ışığında her şey çok daha korkunç görünüyordu.

Daha yirmi dört saat önce bu odanın kapısında durmuş ve içeriyi hayranlıkla seyretmişti. Oysa şu anda baktığı odanın aynı oda olduğuna bile inanmak zordu. Kanepenin üstündeki yastıklar yere fırlatılmış, bütün koltuklar çılgın bıçak darbeleriyle delik deşik edilmişti. Antika mobilyalar

parçalanmış, çekmeceler altüst edilmiş, perdeler bile raylarından koparılıp yere atılmıştı.

Tanrım! Burada ne olmuş böyle? diyebildi Michael şaşkın bir halde. Ama Nicole şaşkın değildi. Kim olduğunu, neden yaptığını bilmemesine rağmen bunu yapanı biliyordu. Telefondaki boğuk sesi ve savurduğu tehditleri asla unutamayacaktı.

'Oyun oynamaya meraklı olanlar karşılaşabilecekleri tehlikeleri de göze almak zorundadırlar... İstediğim şey sende. Onu almama asla engel olamazsın,' demişti.

Evet, ne kadar tehlikeli bir adam olduğunu ispatlamıştı işte. Nicole'de olduğunu sandığı şeyi ele geçirmek için her şeyi yapmaya kararlıydı.

Michael onun donmuş gibi kıpırdamadan durduğunu görünce iki adımda yanma gelip ellerini omuzlarının üstüne koydu. Bunu yapanın kim olabileceği konusunda herhangi bir fikrin var mı Nicki? Bu konuda bildiğin bir şey var mı?

Nicole başını şiddetle iki yana salladı. Telefondaki sesi hatırlamak, ondan Michael'a söz etmek istemiyordu. Su, diyebildi titrek bir sesle. Su içmek istiyorum.

Titreyen dizlerini zorlayarak banyoya yürüdü. Lavabonun musluğunu açıp bileklerini soğuk suyun altına tuttu. Bardak arayabilecek durumda olmadığı için iki elini birleştirip suyun altına götürdü ve küçük bir çocuk gibi içti.

Sonra soğuk suyu bol bol yüzüne çarptı. Tanca'dan gelirken uçakta gri gözlü adamı gördüğünde de aynı şeyi yapmak ihtiyacını hissetmişti. O olay gerçekten bir gün önce mi olmuştu?

Havluyla yüzünü kuruladıktan sonra başını kaldırıp aynaya baktı. Banyonun ışığını açmadığı için içerideki odadan gelen zayıf ışıkta kendini görmeye çalıştı. Ama aynadaki görüntüyü kıran bir şey vardı. Korkuyla elektrik düğmesine uzandı.

Aynı anda dudaklarının arasından korkunç bir çığlık koptu.

Bölüm Yedi

Michael telefonun fişinin de koparıldığını görünce polise olayı bildirmek için kapıya yürüyordu ki korkunç bir çığlıkla donakaldı.

Tanrım! Ne büyük budalalık etmişti! Banyoyu kontrol etmeden önce Nicole'ün oraya girmesine nasıl izin vermişti? Eğer adam içeride saklanmışsa ne olacaktı?

Banyoya koştuğu iki saniyelik süre içinde bu soruların hepsi beynini deldi sanki. Nicole'ü duvarlardan birine yaslanmış bir şekilde korkuyla hıçkırırken bulunca müthiş bir sevinç ve rahatlamayla gevşedi. Hiçbir şeyi yoktu! Yaralı değildi!

Özür dilerim. Nicole yüzünü onun göğsüne gömerek hıçkırdı. öyle korktum ki, kendimi tutamadım. Öyle bağırmamam gerekirdi.

Michael hafifçe geri çekilip onun yüzüne baktı. Özür dileme. îyi olduğunu görünce çok sevindim. Kafamda çok daha kötü düşünceler oluşmuştu. Her neyse neden bağırdın? Nicole yine korkuyla titredi. Ayna... aynanın üstündeki mesaja bak.

Michael onu kollarının arasında tutmaya devam ederek başını çevirdi ve lavabonun üstündeki aynaya baktı. Aynanın üstüne kırmızı rujla bir not bırakılmıştı.

‘Ne yazık ki bu kez seni bulamadım. Gelecek sefere!..’ Genç adam dişlerinin arasından bir küfür savurdu. Bunu kim yapmış olabilirdi?

Tamam bebeğim, dedi yumuşak bir sesle. Hiçbir şey olmayacak, merak etme. O canavarın sana yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Söz veriyorum.

Sesinde öylesine kesin bir ifade vardı ki, Nicole bir an ona inanabileceğim hissetti. Ama gri gözlü Arabi da telefondaki sesi de unutması pek kolay değildi. Michael Flynn gibi güçlü birinin bile onu böylesinc tehlikeli düşmanlardan koruyabileceğine inanamıyordu.

Tekrar gelirse? diye fısıldadı korkulu bir sesle.

Gelse bile Önemli değil, dedi Michael kesin bir tavırla. Seni bulamayacak. Benimle birlikte evime gelip orada kalacaksın. Yanımda olduğunu bilmek beni dc rahatlatacak.

Michael’m bunu yapabilmesi için aradan saatler geçmesi gerekti. Eve girdiklerinde Nicole hemen salondaki kanepelerden birine uzanıp yüzünde hafif bir gülümsemeyle Michael’m Bogie’nin kafesini koyabileceği uygun bir yer arayışını seyretti.

özel bir yer gerekmez. Herhangi bir yere bırak, dedi esnemesini gizlemeye çalışarak.

Bonzo 'mm yatma zamanı, diye bağırdı Bogie cırtlak sesiyle.

Michael kafesi salonun öteki ucundaki küçük masanın üstüne bıraktıktan sonra Nicole’ün yanına oturdu. Evet, Bogie meselesini de böylece hallettikten sonra senin için ne yapabilirim?

Nicole gözlerinin nemlendiğini hissetti. Michael’ın yakınlığı ve ilgisi içini ısıtıyor, korkularının azalmasına yardımcı oluyordu. Banyoda korkuyla bağırdıktan sonra yanına koşup kollarının arasına aldığı an ve onu koruyacağına dair verdiği söz aklından çıkmıyordu.

Olayı önce otel müdüriyetine, sonra da polise haber vermişler ve polisin saatlerce süren sorgulaması sırasında Michael bir aıı bile yanından ayrılmamıştı.

Polisin gelmesini beklerlerken, telefonla tehdit edildiğini onlara söylememeye karar vermişti Nicole. Bir de bununla ilgili olarak sorguya çekilmek istemiyordu. Ayrıca bunu söylemekle kazanacağı bir şey olduğuna da inanmıyordu. Onu tehdit eden adamı tanımıyor, kendisinden ne istediğini bile bilmiyordu. Polisin odasına giren saldırganı bulacağına inansa belki

fikrini değiştirebilirdi. Ama peşindeki adamların polise en ufak bir ip ucu vermeyecek kadar zeki ve profesyonel olduklarını hissediyordu.
Polis sorgulaması bittiğinde saat gece yarısını geçmişti. Ni-colo yorgunluktan bitkin hale gelmiş, bir an önce Michael' ın evine gidebilmek, onun yanında güvenlikte olduğunu hissedebilmek için dayanılmaz bir istek duymaya başlamıştı.
İşte şimdi isteğine kavuşmuştu. Ama destek alabilmek için bir başkasına dayanma isteğinden hiç hoşlanmıyor, böyle devam ederse özlediği bağımsızlığa asla kavuşamayacağını düşünüyordu.
Kalacak yerim olmadığı için şanslısın, dedi Michael'ın az önceki sorusuna cevap olarak. Böylece eski gazeteleri değerlendirme fırsatın da olacak.
Ne kadar sevindim bilemezsin. Daha önce evime gelen kadın konuklar bu sorunu çözmek için hiçbir şey yapmamışlardı.
Nicole bu sözlerin şaka olduğunu bilmesine rağmen bu eve daha önce gelen kadınları düşünmekten kendini alamadı.
Bu kadar yakışıklı ve çekici bir erkeğin evine gelmek, geceyi onunla birlikte geçirmek insanı nasıl mutlu ederdi kim-bilir?
Bu düşünceleri kafasından kovmaya çalışarak, Korkarım eski gazeteler sorununu çözebilmekten başka bir özelliğim yok, dedi tedirgin bir sesle.
Michael'ın yüzündeki ifade bir anda yumuşadı. Elini uzatıp sevgiyle onun yanağım okşadı. Yanılıyorsun. Senin çok önemli bir özelliğin var. Yemekte konuştuklarımızı hatırlıyor musun? İçimdeki yumuşaklığı ortaya çıkaranın sen olduğundan söz etmiştik.
Nicole dalgın bir tavırla başını salladı. Michael'ın parmaklarını yanağında hissetmenin verdiği zevkten başka bir şey dü-şünemiyordu.
Evet Nicki, senin çok önemli özelliğin var. Gel buraya, bunun ne kadar önemli olduğunu göstereceğim.
Michael onunla karşılaştığı andan beri bastırmaya çalıştığı duyguları daha fazla engelleyemeyeceğini anlamıştı. Kalbi sevgilisiyle ilk kez buluşan bir delikanlı gibi çarpıyordu. Genç kadını kollarının arasına çekip dudaklarına eğildi.
Belki saatlerdir yaşadıkları gerginlik nedeniyle belki de gerçekten öyle olduğu için şimdiye kadar hiçbir kadınla öpüşmekten bu kadar zevk aldığını hatırlamıyordu. Nicole'ün büyük bir teslimiyetle karşılık verdiğini görünce heyecanı arttı.
Az sonra başını hafifçe geri çekip onun gözlerinin içine baktı.
Beni deli ediyorsun Nicki. Seni böyle öpmemem gerektiğini biliyorum ama kendimi tutamıyorum. Bu çılgınlığı tek başıma yaşamadığımı söyle bana. Seni islediğim kadar senin de beni istediğini söyle.
Eğer Michael'ın kollarına dayanmasa, Nicole mavi gözlerindeki duyguların yoğunluğu karşısında eriyebilirdi. Evet, onu istiyordu. Hem de delice istiyordu. O olmadan yaşayamayacak kadar istiyordu!

Evet Michael, ben de istiyorum, diye fısıldadı. Öp beni. Lütfen tekrar öp beni.

Bu sözleri tekrarlaması gerekmedi. Michael'ın onu yalvartmaya niyeti yoktu. Dudakları tekrar birleşirken ince uzun parmakları boynunu okşamaya başladı. Bu sefer daha ağır davranıyor, yaşadıkları her anın keyfini doyasıya çıkartmaya çalışıyordu.

Nicole, beyninin gönderdiği bütün uyarıları unutmuştu, özgür ve bağımsız bir kadın olabilmek için kendi ayakları üstünde durmayı öğrenmesi gerektiğini, bir zayıflık anında karşısındaki erkekten güç almaya çalışmama kararını, bütün bunların hepsini unutmuştu. Michael'ın öpüşlerinin ve okşayışlarının verdiği zevkten başka hiçbir şey düşünemiyordu. Dokuz yıllık evliliği boyunca cinsel hayatının doyımlu olduğunu düşünmesine rağmen Michael'm bir tek öpüşü bile şimdiye kadar asla böyle bir zevk duymadığını anlamasına yetmişti.

Michael bu daveti cevapsız bırakmamayı her şeyden çok istiyordu. Bluzunun lastikli yakasını aşağı indirmek, yüzünü yumuşak ve dolgun göğüslerin arasına gömmenin vereceği zevki düşünmek bile bedeninin istekle titremesine yetiyordu.

Dudaklarının arasından bir inilti yükseldi. Nicole'e ne kadar ihtiyacı olursa olsun, sevişmelerini onun da ne kadar istediğini bilirse bilsin, bunu yapamazdı. Çok kötü bir gece geçirmişti Nicole. Yaşadığı korku yüzünden çok sarsılmıştı.

Yoo, böyle bir gecede onunla sevişemezdi. Ama onu kollarının arasında tutabilir, öpebilir ve dudaklarının arasından yükselen hafif iniltileri dinleyebilirdi.

Bogie'nin cırtlak sesi bir anda odayı doldurdu. Böyle devam ederseniz kötü şeyler olacağını hissediyorum!

Michael dudaklarını Nicole'ün dudaklarından çekerek yanağında gezdirdi. İkisinin de bu çılgınlığa bir son vermesi, kendilerini toplamaları gerekiyordu. Papağanın bilinçsizce söylediği cümle gerçekleri hatırlamasını sağlamıştı.

İkisi de gülmeye başladılar. Bogie dikkatleri üstüne çektiğini fark ederek gösterisini sürdürdü. Ayağım kafesin teline sıkıca geçirip gövdesini birden aşağı sallandırdı ve baş aşağı durmaya başladı. Michael ve Nicole birbirlerinden yavaşça ayrılıp papağana bakmaya devam ettiler. Kendilerini toplamak için biraz zamana ihtiyaçları vardı.

'Tanrım! Aklımı kaçırdım galiba!' diye düşündü Michael. Az Önce, hayatında ilk kez sevgilisiyle buluşan liseli bir âşık gibi davranmıştı. Oysa kadınlar arasında haklı bir ün kazanmış, tecrübeli bir erkekti. Ama birkaç dakika önce, uzun süredir kadın yüzü görmemiş bir erkek gibi her şeyi unutarak ilkel bir açlıkla saldırmıştı Nicole'e. Bir kadının yanında aklının başından gitmesi, istekten çılgına dönmesi alışık olmadığı duygulardı.

Başını yavaşça çevirdiğinde Nicole’ün yeşil gözlerindeki pırıltıyı gördü. Ne kadar masum, çocuksu bir görünüşü vardı! Oysa az önce kollarının arasında istekle titreyip vücudunu büyük bir istekle onun bedenine bastırırken insanı çıldırtan bir kadındı. Onu şimdiye kadar tanıdığı bütün diğer kadınlardan farklı kılan özellik bu muydu?

Genç adam beynini kurcalayan bu soruların cevabım henüz bilmiyordu. Ama bildiği şeyler de vardı. İkisinin de şu anda ihtiyacı olan en son şey cinsel ilişkiydi. Bunu unutmaması ve isteklerini bastırması gerekiyordu. Bunu nasıl başaracağını bilmiyordu ama başarmak zorundaydı.

Nicole az önceki çılgın dakikaların yarattığı şaşkınlığın etkisinden bir türlü sıyrılamıyordu. Michael’ın dudaklarını yine dudaklarında hissetmek için dayanılmaz bir istek duyuyordu. Aynı zamanda genç adamın aklından geçenleri öğrenebilmek için de büyük arzu duyuyordu. O da en az Nicole kadar şaşırmış mıydı acaba? Pişmanlık mı duyuyordu şu anda? Aralarında geçenlerin dostluklarını ve ortaklıklarını bozabileceğini mi düşünüyordu?

Nicole duygularını adlandırabilecek durumda değildi. Mic-lıael’ı şimdiye kadar hep bir dost, bir ağabey olarak görmüştü. Ama bu bakış açısı bir gecede değişivermişti.

Daha fazla düşünmemeye çalıştı. Aldığı kararları unutmamalıydı. Yıllar sonra New Orleans’a dönmesinin nedeni bir sevgili bulmak değildi. Buraya bağımsızlığını ve özgürlüğünü kazanmak için gelmişti. Bir erkekle kurulacak ilişki bu hedefi unutmasına neden olabilirdi. Nicole kendi ayakları üstünde durmak isteyen kadınların asla bir erkeğe bağlanmamaları gerektiğine inanıyordu. O yüzden duygularını ve isteklerini bastırmaya, hayatını daha önceden planladığı gibi kurmaya kararlıydı.

Birden yerinden kalkıp Michael’a döndü. Eğer uyuyacağım yeri göstermezsen kanepenin üstünde uyuyup kalacağım az sonra.

Bir sakıncası yok, dedi genç adam doğrularak. Bu kanepe aynı zamanda yatak olabiliyor. Ama daha klasik bir atmosferde uyumak istiyorsan sana konuk odasını göstereyim.

Konuk odaları konuklar için klasik bir atmosfer sayılabilir, diye cevap verdi Nicole. Ama bu seferki konuğun şimdiye kadar alışık olduğun klasik konuklardan değil sanırım.

Michael onun yatacağı odanın kapısında durup baktı. Doğrusu, bu söylediğine bütün kalbimle inanıyorum. On yıl önce senin deli dolu, çılgın bir kız olduğunu düşünürdüm. Ama şimdiki halinle karşılaştırırsak o zaman çok daha sakinmişsin.

Eğer doğru dürüst düşünemeyecek kadar yorgun olmasaydım, bu sözleri bir hakaret olarak değerlendirebilirdim. Nicole elini ağzına götürerek esnemesini gizlemeye çalıştı.

Ama kabul et Nicki, eski filmlerden cümleler tekrarlayıp duran bir papağanı olan, çantasında dansöz kostümleriyle dolaşıp valizleri çalınan va

kaldığı otelin odası hallaç pamuğu gibi atılan konuklara her zaman rastlamak mümkün değil.

Yoksa şikâyet mi ediyorsunuz Mr. Flynn? dedi Nicole sahte bir tatlılıkla.

Kim? Ben mi? Tanrı korusun! Sen buraya dönmeden önce bomboş, sıkıcı bir yaşantım vardı. Beni sıkıntıdan kurtardığın için sana gerçekten teşekkür borçluyum.

Hayır, teşekküre hiç gerek yok. Benim için bir zevkti, dedi Nicole iğneli bir sesle. Bu gece rahatça yat uyu. Yarın sana ne sürprizler hazırladığımı göreceksin.

Cümlesini bitirir bitirmez odasına girip kapıyı hemen kapadı.

Michael yüzünde hayran bir gülümsemeyle başını iki yana salladı. Nicole Reid gerçekten çok cesur bir kadındı.

Arkasını dönüp kendi odasına yürüdü. Nicole'ün son söylediklerinin şaka olduğunu biliyordu. Ama elbiselerini çıkarıp banyoya geçerken ertesi gün nelerle karşılaşabileceğini düşünmekten kendini alamadı. Onları bekleyen sürprizleri bilmiyordu ama bir şeyden kesinlikle emindi. Kontrol altına alınamayan ihtirasın hâkim olduğu sahnelere asla izin vermeyecekti.

Aldığı kararın ilk uygulaması olarak duşun altına girip soğuk su musluğunu açtı.

Nicole hayatında ilk kez bu kadar yorgun olduğuna seviniyordu. Öylesine bitkindi ki, karamsar düşüncelere dalacak hali bile yoktu. Elbisesini çıkarıp yatağın ayak ucundaki kadife kaplı koltuğun üstüne fırlattı. Michael'm söylediklerini hatırlayınca yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. Kolay kolay rastlanmayacak bir konuk olduğunu söyleyerek şakacı bir tavırla şikâyet etmişti. Birden yüzündeki gülümseme kayboldu. Düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı.

Michael'ın sözleri hafızasının derinliklerindeki bir anıyı kı-pırdatmıştı. Ne olduğunu çakartamıyordu ama olaylı bir şekilde yaşadığı son birkaç günde çok önemli bir şeyi unuttuğunu hissediyordu. Ne olduğunu hatırlayabilse, belki hayatını karartan esrar bulutunu dağıtacak bir ip ucu da bulabilecekti.

Yatağına uzanarak hafızasını zorlamaya çalıştı. Ama başını yastığa koyduğu anda her şeyi unutmuş, derin bir uykuya dalmıştı.

Bölüm Sekiz

Michael kulaklarını yırtan bir sesle uyanıp yatağın içinde doğruldu ve şaşkın gözlerle çevresine baktı. Perdenin arasından sızan ilk gün ışıklarıyla aydınlanan yatak odası normal görünüyordu. Geceleyin yatarken çıkardığı elbiseleri yerde halının üstündeydi. Tuvalet masasının üstündeki kolonya ve losyon şişeleri düzensiz bir şekilde sıralanmıştı. Gardırobun kapağı kapalıydı. Yatakta da tek başınaydı, öyleyse uyanmasına neden olan neydi?

Kafasından geçen soruyu cevaplamak istercesine yan odadan cırlak bir ses duyuldu. Kahrolası torpidolar, tam yol ileri! Burunlarının dibine kadar yaklaşmadan vuramıyor musunuz? Alamo'yu hatırlayın!''

Rüya mı görüyordu yoksa? Çok eskiden seyrettiği bir filmde duymuştu aynı sözleri. Belki de dünyanın sonu gelmiş ve kıyamete hiç hazırlıksız yakalanmıştı. Eğer bu son ihtimal doğruysa, cennete Cebrail’in peşinden değil, John Wayne’in arkasından gidecek demekti.

Üstündeki örtüyü itip yataktan kalkmaya ve bu savaş çığlıklarının kaynağını tespit etmeye hazırlanıyordu ki başka bir ses duydu. Birincisinden çok daha yumuşak ve tatlı bir sesti bu.

Bogie, budala kuş, kes artık! Sadece Michael’ı uyandırmakla kalmayacak, bütün apartmanı ayaklandıracaksın.’’

Nicole’ün sesini tanıyınca rahatlayarak tekrar yatağa uzandı. Ellerini başının arkasına koyup gözlerini tavana dikti.

Nicole’ü bu eve getirmesinin üstünden hemen hemen bir hafta geçmişti. Nicole için oldukça yorucu bir haftaydı. Bütün hızı ve enerjisiyle kendisine ev ve işyeri olabilecek binayı aramaya dalmıştı. Bu arada çalınan eşyalarının yerine gardırobunu yenilemiş, belli aralıklarla da havaalanı yetkililerinin, otelin güvenlik görevlilerinin ve New Orleans polisinin sorularını cevaplamıştı.

Michael onun kendisinden bir şey sakladığını hissediyor ama anlatması için zorlamıyordu. Güvenlikle olduğunu bilmek şimdilik içini rahatlatmaya yetiyordu.

Aslında Nicole’ün güvenliğinin onun için neden bu kadar önemli olduğunu anlamaya çalışmıyordu. Duygularını tahlil etme çabasına da girişmiyordu. Sadece her gccc eve döndüğünde aynı kadınla karşılaşmaktan garip bir mutluluk duyduğunu hissediyordu. Aslında her konuda çeşitlilikten hoşlanan bir erkekti. Müzik, yemek, ticaret, eğlence ve tabii kadınlar. Bu yüzden şimdiye kadar kadınlarla olan ilişkilerini çok basit bir temel üzerine kurmuştu. Uzun bir süre birlikte olmayı düşünecek kadar çekici bulduğu bir kadına hiç rastlamamıştı. Nicole ile aynı evi paylaşmaktan rahatsızlık yerine mutluluk duymasını da bu yüzden anlayamıyordu zaten.

Nicole naylon çoraplarını banyoya asmıyor, diş macunu tüpünü ortasından sıkmıyor, kulüpten geç döndüğü gecelerde onu soru yağmuruna tutarak boğmuyordu. Kısacası bir kadınla birlikte yaşamanın getireceği rahatsızlıkların hiçbirini Michael’a hissettirmiyordu. Tam tersine, bu evde daha önce olmayan bir sıcaklığı getirmişti Michael’ın hayatına. Sessizce hayatının bir parçası oluvermişti. Eğer aradan biraz daha zaman geçerse kalbini de bu tatlı kadına kaptıracağının farkındaydı genç adam.

Kapının hafifçe vurulmasıyla düşünceleri yarıda kesildi. Yatak örtüsünü kalçalarına sıkıca sarıp doğrulduktan sonra, Gel içeri, diye seslendi.

Merhaba. Nicole gülümseyerek başını kapıdan uzattı. Bogie’nin savaş çığlıkları yüzünden uyanmış olabileceğini tahmin ettim. Kahvaltıya gelir misin diye soracaktım. Michael yatağın baş ucundaki komodinin üstünde

duran saate baktı. Sabahın yedi buçuğunda yataktan kalkmayalı yıllar olmuştu. Bu saatte mi? diye homurdandı yapmacık bir öfkeyle.

Evet, bu saatte, diye karşılık verdi Nicole gülümseyerek. Herkes sizin gibi öğleye kadar uyumuyor Mr. Flynn. Siz yatağınızda tembellik ederken ben sabah jimnastiğimi yaptım bile. Bugün çok işim var. Daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum.

Nicole gülümseyerek mutfağa döndü. MichaePm kahvaltıya geleceğinden emindi. Bu evde kaldığı bir hafta içinde Michael Flynn'in hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyleri, alışkanlıklarını öğrenmişti. On yıl önce de onu iyi tanıdığını sanıyordu. Aralarında çok derin bir dostluk vardı. Ama o zamandan beri ya Michael çok değişmişti ya da Nicole'ün o zaman bildikleri Michael'ın kişiliğinin çok az bir kısmıydı.

Genç bir kızken onu bir kahraman olarak yüceltmesine neden olan özelliklerini hâlâ taşıyordu. Ama bunları şimdi çok daha derinlemesine görebiliyordu. Michael, insanların işlerine karışmadan destek olmayı, sahtekârlığa varmayan bir nezaketle davranmayı, sahiplenmeden cömertlik göstermeyi biliyordu. Ayrıca başta kendisi olmak üzere bütün dünyayı alaya alabilme gibi önemli bir özelliğe sahipti.

Güzellik uykumu feda ettiğime göre hazırladığın kahvaltı umarım çok özel bir şeydir, dedi Michael gülümseyerek mutfağa girerken.

Üstüne dar bir blucinle pamuklu bir gömlek giymişti. Gömleğinin açık düğmelerinden görünen göğsündeki siyah tüyler Nicole'ün akimın kahvaltı dışındaki konulara kaymasına neden oldu. Telaşla gözlerini kaçırıp bütün dikkatini önündeki işe vermeye çalıştı.

Paris'in en mükemmel aşçılık kurslarından birine katılmış bir insanla konuştuğunu unutuyorsun galiba, diye cevap verdi yapmacık bir alınganlıkla. Benim hazırladığım bütün kahvaltıların özelliği vardır.

Evet, aynı senin gibi, diye mırıldandı Michael. Gözleri genç kadının kalçalarını saran dar pantolonda dolaştı. Evet, mönüde ne var bakalım? Kremalı yumurta? Jambonlu krem peynir? Muzlu pasta?

Huevos raneheros'a ne dersin? Nicole tavadaki yumurtayı onun tabağına aktardı.

Michael tabağına konanlara kuşkuyla bakarak Ben bilmediğim şeyi yemem, diye yüzünü buruşturdu.

Merak etme, zehirlemez. Nicole gülerek kendi tabağım da doldurdu. Mutfağın hemen yanındaki kahvaltı odasına geçerek masada karşılıklı oturdular. Pencereden Jackson Alanı görünüyordu. Sabahın erken saatleri olduğu için parkla birkaç kişi vardı. Ama Nicole onlardan birini hemen tanıdı. Bak, Jo Jo daha şimdiden sokağa çıkmış bile. Michael gözlerini pencereden dışan çevirdi. Herhalde ısınma hareketleri yapmak için çıktı. İhtiyar kemikleri artık eskisi gibi esnek değil sanırım.

Jo Jo, Michael’ın yan dairede oturan komşusuydu. Eskiden sirklerde palyaço olarak çalışmış, yaşlanınca emekli olmuştu. Nicole, Michael’m evinde kaldığı bir hafta içinde bu yaşlı adamla dost olmuş ve Jackson Alanı’na gezmeye gelen turistleri eğlendirmek için onun pandomim ve hokkabazlık gösterilerini büyük bir keyifle sık sık izlemişti.

Emekli olmasına rağmen Jo Jo’nun hâlâ çalışabilmesi ne güzel, dedi. Ayrıca işini çok sevdiğinden de eminim.

Haklısın, dedi Michael. Kısa bir tereddütten sonra sözlerini sürdürdü. Ama .To Jo’nun bu kadar erken saatte sokağa fırlamasının nedeni kafesteki dostumuz da olabilir diye düşünüyorum. Bogie’nin çığlıkları Jo Jo’nun dairesinden de duyuluyordur mutlaka.

Nicole birden doğrularak gözlerini ona çevirdi. Haklı olabilirsin. Jo Jo şimdiye kadar hiç şikâyet etmedi ama Bogie’nin zaman zaman ne kadar gürültücü bir yaratık olduğunu biliyorum. Zaten otelde de ana binadan ayrı bir daire tutmamın nedeni buydu. Diğer müşterileri rahatsız etmesinden çekindim.

Genç kadın dalgın bir şekilde bu meseleyi nasıl çözebileceğini düşünmeye başladı. Bir gün önce tam istediği gibi bir bina bulmuştu. St. Anne Caddesi’nde restore edilmiş eski binalardan biriydi. Alt katı daha önce pasta fırını olarak kullanıldığı için arka tarafında geniş bir mutfak vardı. Ayrıca ön tarafta da Nicole’ün büro olarak kullanabileceği bir odası vardı. Hepsinden önemlisi, ikinci kattaki daireyi ev olarak dö-şeyebilccekti. Binayı görür görmez daha iyisini bulamayacağına karar verip kontratı imzalamış ve duvarları kaplayacağı kâğıtların desenlerinin seçimi ve boya işi için çalışmaya başlamıştı bile. Sanırım kendi evime sandığımdan da daha kısa bir sürede geçebileceğim, dedi.

Michael bu sözlere şiddetli bir tepki gösterdi. Hayır, orada yapılacak daha bir yığın iş var. Ayrıca hemen taşınmanın doğru olacağını da sanmıyorum. Oteldeki odana girip her şeyi dağıtan adam yakalanıncaya kadar buradan ayrılmanı istemiyorum!

Hiç konuşmadan kahvaltılarını yemeye başladılar. İkisi de düşünceye dalmıştı.

Kulübe ne dersin? dedi Nicole utangaç bir sesle. Michael taşınmasına o kadar şiddetle itiraz etmese bunu teklif etmeye bile cesaret edemezdi.

Kulüp mü? diye sordu genç adam. Hiçbir şey anlamadığı belliydi.

Eğer müşterilerini kaçırmasından korkmazsan kulüpte kalabilir. Hayatının büyük bir kısmını bir barın yanındaki kafeste geçirdi zaten. Orada kendisini evindeymiş gibi hissedeceğinden eminim. Ayrıca biz de insanları erkenden uyandırabileceğini düşünerek üzülmeyiz.

Michael bu fikri enine boyuna düşündükten sonra konuştu. Evet, iyi bir çözüm olabilir. Ayrıca kulüp açısından da iyi olacağını düşünüyorum.

Kentteki başka hiçbir kulüpte sinema kültürüyle öğiinen başka bir papağan olduğunu sanmıyorum.

Nicole birden rahatladı. Büyükbabasının bıraktığı kuşa karşı büyük bir sorumluluk duyuyor, onu bir hayvanat bahçesine bırakmak zorunda kalırsa çocuğundan ayrılmış bir anne kadar acı çekeceğini biliyordu.

On yıl sonra eski bir dostunu arayıp da bu kadar büyük bir içtenlik ve sıcaklıkla karşılanan başka bir insan yoktur herhalde, dedi. ,

Herhangi bir dostun yapabileceğinden daha fazlasını yapmadım, diye itiraz etti genç'adam.

Bu doğru değil Michael. Eğer yardımıma koşmasaydın ne yapardım bilemiyorum.

Seni gerçeklen kendi başına bırakacağımı mı sanıyordun? Buraya gelişinin hemen ardından başına gelenlerden sonra derhal Tanca’ya dönmemen beni şaşırttı zaten.

Nasıl dönerdim? Oradaki tehlike buradakinden çok daha büyüktü.

Nicole cümlesini tamamlar tamamlamaz yaptığı hatayı anladı. Michael düşündüğü kadar zeki bir insansa bu sözlerin anlamını kavrayacaktı hemen.

Genç adam onu hayal kırıklığına uğratmadı. Ne demek istedin? Fas’tayken de mi bazı şeyler gelmişti başına? Yoo, hayır! dedi Nicole hemen. .

Benden bir şey mi saklıyorsun Nicki?

Genç kadın bu soruya verebileceği uygun bir cevap aradı. Onu bu işe daha fazla karıştırıp başına yeni dertler açmak istemiyordu.

Genç adam onun bir türlü cevap vermediğini görünce yerinden kalkıp sinirli adımlarla odada dolaşmaya başladı. Seni ilk gördüğüm andan beri benden bir şeyler gizlediğini anlamışımı, biliyor musun? Kulüpteki büroma girdiğin anda gözlerinde bir mutsuzluk pırıltısı, daha doğrusu hafif bir korku ifadesi olduğunu sezmiştim. Bana her şeyi anlatsan iyi edersin çünkü neler olduğunu öğrenmeden bu kapıdan çıkmana izin vermeyeceğim.

Nicole onun söylediğini yapacağını biliyordu. İstediği zaman müthiş inatçı bir adam olabiliyordu Michael Flynn. Ama Tanca’da yaşadığı korkulu dakikaları yeni baştan hatırlayıp ona anlatmak bile sırtında buz gibi bir ter tabakası oluşmasına neden olmuştu.

Yoksa beni zorla mı konuşturacaksın? dedi şakacı bir sesle. Zorbalık, sende görmeye alışık olduğum gibi davranış şekli değil Michael.

Dürüst ve açıksözlü olmamak da sende görmeye alışık olduğum bir davranış şekli değil. Anlaşılan ikimiz de değişmişiz.

Bu sözler doğruydu. Nicole daha önce ona hiç yalan söylememiş, duygularını, düşüncelerini büyük bir açıklıkla anlatmıştı. Gerçi şimdi de yalan söylememişti ama bazı şeyleri saklamakla Michael’ı kırdığını anlıyordu.

Özür dilerim, diye mırıldandı. Seninle ilgisi olmayan, seni gerçekten ilgilendirmeyen şeyler anlatıp canını sıkmak ve endişelendirmek istememiştim.

Michael odanın içinde dolaşmaktan vazgeçip onun yanında durdu ve saçlarını okşadı. Seni ilgilendiren her şeyin beni de ilgilendirdiğini bilmiyor musun? Her zaman senin yanında olacağıma söz vermiştim. Bunu söylerken sadece mutlu günlerinde yanında olacağımı kastetmem işti m. Eğer bir sorunun varsa paylaşmak isterim.

Nicole yaşlarla dolu gözlerini kaldırarak onun yüzüne baktı. Eğer oturursan, her şeyi açıklamaya çalışacağım. Michael bir iskemle çekerek onun yanına oturdu ve destek vermek ister gibi elini avuçlarının arasına aldı. Nicolle, gri gözlü Arabi Tanca'da ilk kez görüşünden başlayıp telefonla tehdit edilişine kadar her şeyi anlattı. Hikâyesini bitirdiğinde bir süre hiç konuşmadılar. Michael olaylara bir anlam vermeye çalışıyor, beynini zorluyordu. Sonunda başım çaresizlikle iki yana salladı.

Telefondaki adam uçaktaki adam olabilir mi? diye sordu. Casbah'da seninle konuştuğunu söylemiştin. İki ses birbirine benziyor muydu?

Hayır, dedi Nicole çabucak. Bunu ben de düşündüm. Ama telefon eden gri gözlü Arap değildi. Gerçi ikisinin de seslerinde çok sigara içenlerde görülen kısıklık ve boğukluk vardı ama uçaktaki adamın konuşması daha kabaydı. Oysa telefondaki adamın sesi iyi eğitim görmüş birininkine benziyordu. Ne demek istediğimi anlatabildim mi?

Michael başını salladı. Telefon eden Damien olabilir mi? Nicole şaşkınlığını gizlemedi. Damien ile Tanca'da tesadüfen karşılaşmalarının bu olayla ilişkisi olduğunu mu düşünüyordu Michael?

Sanmıyorum, diye karşılık verdi düşünceli bir sesle. Damien'in konuşmasında çok belirgin Fransız aksam vardır. Oysa telefondaki adam hiç aksansız konuşuyordu. Damien'in aksanını ben de biliyorum. Ama doğrusunu istersen, onun özellikle aksanlı konuştuğunu düşünüyordum eskiden. Kendisine Avrupalı bir işadamı havası vermekten hoşlanıyor ve bunun işleri daha da kolaylaştıracağını, belli bir prestij sağlayacağını düşünüyordu.

Nicole şaşkınlıkla başını kaldırdı. Ne kadar garip! Aynı şeyleri ben de düşünmüştüm. Ama evli kaldığımız yıllar boyunca bir kere bile aksansız konuştuğuna tanık olmadım. Eğer kendisine belli bir hava verebilmek için böyle konuşsaydı arada bir açık vermesi gerekmez miydi?

Aksanlı konuşmaya öylesine alışmıştır ki, artık farkına bile varmadan öyle konuşuyor olabilir. Ama bu istediği zaman aksansız konuşamayacağını göstermez.

Ama neden Michael? Beni korkutmakla eline ne geçecek? Boşanmamızın üstünden bir yıl geçti. Nafaka da almıyorum. Benden isteyebileceği hiçbir şey yok.

Peki ya büyükbabandan kalan miras?
Nicole onun saflığına şaşırmış gibi tek kaşını havaya kaldırdı. Büyükbabamdan kalan para Damien'in bir yıllık gardırop masrafını bile karşılamaz herhalde. Benim için epey yüklü bir miktar olmasına rağmen onun için hiçbir şey ifade edeceğini sanmıyorum. Damien çok zengin bir adam.
Belki de sana gösterdiği kadar zengin değildir gerçekte... Daha önce sormamıştım ama eğer bir sakıncası yoksa ondan neden ayrıldığını anlatır mısın bana?
Senin söylediklerinin hepsinin doğru olduğunu anladım da ondan. Damien Ravenel yalancı, bencil, sahtekâr ve ta-hakkümcü zorbanının biriydi, diye karşılık verdi genç kadın acı bir sesle.
Michael yüzündeki zafer gülümsemesini engelleyemedi. Çok güzel özetledin. Bunları daha önce sana anlatmaya çalışmama rağmen ben bile bu kadar basit ifade edemedim sanırım.
Evet, sen daha önce uyarmıştın ama ben dinlemedim. Tanrıya şükürler olsun ki, aptallık kalıcı bir durum değil. Bu sayade zamanla akıllanıp gerçekleri görmeyi başardım.
Gerçekleri görmeni ne sağladı?
Biraz garip gelecek ama değişik hobiler edinme tutkumu Damien'in sürekli teşvik etmesi gözünü açtı. Kendime ait bir işim olmasını, çalışmamı istemiyordu ama ayağının altında dolaşmamı da istemiyordu. O yüzden neye ilgi duysam hemen o konudaki bir kursa katılmamı destekliyordu. Son olarak muhasebeciliğe merak sarmıştım. Temel bilgiler veren bir kursa katıldım. Ama öğrendiklerimi uygulayacak bir çalışma alanım yoktu. Bu yüzden Damien'in defterlerini incelemeye karar verdim. Tabii bunu ona söylemedim. Eğer hesapları düzgün bir şekilde çıkarırsam ve bu işi bildiğimi ispatlarsam, bana güvenebileceğini ve o günden sonra defterlerini benim tutmama izin vereceğini düşünüyordum. Neler olup bittiğini anlamam pek uzun sürmedi. Benim gibi amatör bir muhasebecinin bile anlayabileceği gariplikler vardı hesaplarda.
Ne gibi? diye sordu Michael.
Örneğin sattığı malların girdisi yoktu. Bunları nereden, nasıl elde ettiği belirsizdi. Aslında var olmayan bazı şirketlerle yapılan anlaşmalar görünüyordu. Tabii bu arada, bazı kaçak depolara gece yarısı yapılan ziyaretleri de saymak gerek.
Yani onu takip mi ettin?
Evet. Çalışma odasındaki belgeleri ve kâğıtları inceledikten sonra kuşkularım artmıştı ama delil bulmak istiyordum. O yüzden gizlice peşine takıldım. Ne yazık ki, Damien'i polise ihbar edecek kadar önemli delilleri ele geçiremedim. Ama yine de öğrendiklerim sayesinde onu boşanmaya razı ettim. Yani her şeyi bildiğini ona söyledin mi?

Söylemek zorundaydım! Yoksa boşanmaya asla razı olmazdı. Damien'e göre ben, antika bir Çin vazosu veya Mic-helangelo'nun bir heykeli gibi paha biçilmez bir servet değe-rindeydiıu. Elindeki hâzineleri kaybetmeme konusunda da son derece hassas biridir. Malının değerli olduğuna inandığı anda sonuna kadar sahiplenir.

Seni de böyle değerli görüyordu demek?

Evet. Neden bilmiyorum ama kendine göre nedenleri vardı herhalde.

Bunu anlamak pek zor değil, diye karşılık verdi Michael yumuşak bir sesle. Seninle evlenmekle hayatının tek doğru işini yapmıştı herhalde.

Nicole, Michael'ın mavi gözlerinin renginin karşı konulmaz bir arzuyla koyulaştığını fark etti birden. Büyülenmiş gibi gözlerini ondan ayıramadı. Her şeyi anlattıktan sonra birbirlerine daha da yakınlaştıklarını hissediyor ama aralarındaki dostluğun aşka dönüşmesine izin veremeyeceğini hissediyordu. Kararlarını unutmamalı, yeni bir aşk ilişkisine girmemeliydi.

Aynı anda çalmaya başlayan telefonun sesi kendini toplamasına yardımcı oldu. Michael ahizeye uzanırken başını iki yana sallayarak silkindi.

Evet, ben Flynn. Evet, burada. Bir dakika lütfen. Genç adam ahizeyi uzatırken Maison Royale'den arıyorlar, dedi. Herhalde sana vermek istedikleri yeni haberler var.

Nicole isteksiz bir tavırla ahizeyi aldı. Yeni haber duymak istemiyordu, sadece başına gelenleri unutmak istiyordu. Alo? Ben Nicole Reid.

Miss Reid, ben Maison Royale'den Randolph. Az önce New Yoık'taki depodan aradılar. Eşyalarınızın bir kısmı oradaymış ve sizi bulmaları gerekiyormuş. Buranın numarasını verdiğinize göre, yeni numaranızı da vermemin bir sakıncası olmadığını düşündüm. Her neyse, onlara numaranızı verdiğim için sizi arayacaklarını önceden bildirmek istedim. Umarım yanlış bir şey yapmamışımdır.

Hayır Mr. Randolph, yanlış bir şey yapmamışsınız. Depodaki eşyalarımı aldırabileeeğim bir ev bulana kadar otelinizden kalmayı planlamıştım. O yüzden beni ararlarsa bulabilmeleri için otelin numarasını bırakmıştım. Haber verdiğiniz için teşekkür ederim.

Güzel, öyleyse sizi daha fazla meşgul etmeyeyim. İyi günler.

Size de Mr. Randolph. Tekrar teşekkürler.

Nicole ahizeyi yerine bıraktıktan sonra durumu Michael'a açıklamaya başlamıştı ki, telefon tekrar çaldı. Michael'ın ahizeye uzandığını görünce onu engelledi. Zahmet etme, herhalde beni arıyorlar.

Michael iskemlesinde biraz daha kaykılarak oturdu. Nicole'ün konuşmaya başladığını görünce New York'taki depodan aradıklarını anlamıştı. Neler konuştuğuna pek dikkat etmeden düşünceye daldı. Nicole evini bulmuş, büyük bir heyecanla dekorasyona başlamıştı. Bir süre sonra eşyalarını da getirtecek ve buradan ayrılmak isteyecekti. Ondan ayrılmak istemiyordu ama bu meseleyi nasıl halledeceğini de bilmiyordu.

Nicole’ün ses tonundaki değişikliği fark edince düşüncelerini yarıda kesip dikkatle ona baktı. Ama genç kadının yüzünü görür görmez, çok kötü şeyler olduğunu anlamıştı. Az önce pırıl pırıl parlayan gözleri korkuyla irileşmiş, rengi bembeyaz kesilmişti. Ahizeyi tutan parmaklarının eklem yerleri de bembeyazdı.

Evet, haber verdiğiniz için teşekkür ederim, dedi Nicole. Böyle bir durumdayken konuşabilmesi bile mucize sayılırdı.

Michael, onun ahizeyi elinde tutmaya devam ettiğini görünce yavaşça uzanıp aldı ve yerine bıraktı.

Ne oldu Nicki? Aynı adam mıydı? Seni vine tehdit mi etti?

Oh Michael, her şey yeniden başlıyor. Genç kadının boğazından bir hıçkırık koptu.

Michael onun acı çekişini görmeye dayanamıyordu. Kollarının arasına alıp kendine doğru çekti. O Rudolph denen adamın canına okuyacağım, diye homurdandı öfkeyle. ‘‘Sana sormadan buranın telefon numarasını vermeye hakkı yoktu! Bunun hesabım verecek.

Düşündüğün gibi değil Michael. Onun suçu yok. Telefon eden, daha önceki adam değildi.

Değil miydi? Michael başını geri çekip onun yüzüne baktı. Peki kimdi öyleyse?

New York’taki depodan aradılar. Dün gece biri depoya girmiş. Olayı bu sabah fark etmişler. Giren adam bir baltayla bana ait eşyaların hepsini parçalamış. Başka hiçbir şeye dokunmamış... Sadece benim eşyalarım parçalanmış. Michael onun yine titremeye başladığım fark edince kendine doğru çekip göğsüne bastırdı. Bir şeyden artık kesinlikle emindi. Nicole’ü tehdit eden adam sıradan bir serseri değil, çok tehlikeli bir manyaktı. Şu ana kadar Nicole’ün eşyalarına zarar vermekle yetinmişti. Ama bundan sonraki hedefinin ne olduğu belirsizdi. Eşyaları parçalayan baltanın hedefi bundan sonra Nicole’ün kendisi olabilir miydi?

Bunu düşünmek bile genç adamın damarlarındaki kam dondurmaya yetti. O anda bir şeyi daha fark etti. Nicole’e herhangi bir kötülük yapılmasını engellemek için bütün dünyayı yakabilirdi.

Bölüm Dokuz

Nicole portatif merdivenin en üst basamağına çıkmış, büyük bir ciddiyetle tavanın köşesini boyuyordu. Bütün gün duvarlardaki eski kâğıtları sökmek ve tavanları boyamakla uğraşmıştı. Kendini işe verirse, sabahleyin telefonla aldığı korkunç haberi de biraz unutabileceğim düşünmüştü.

Ama bunu başarmak çok zordu. Ne kadar büyük bir tehlike içinde olduğunu düşünerek paniğe kapılmak yerine bu olayların nedenini anlamaya çalışması daha doğru olacaktı. Gün boyunca hcın çalışmış hem de peşindeki adamın ondan ne istediğini anlayabilmek için beynini zorlayıp durmuştu. Hafızasının

derinliklerine gömülmüş küçük bir anının bütün sırrı çözebileceğini hissediyor ama ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu.

Akşam karanlığının çökmeye başladığını fark edince ne kadar yorulduğunu anladı. Merdiven tepelerinde boya yapmaya alışık değildi. Ayrıca bedensel yorgunluğunun yanında duyduğu zihni yorgunluk da cabasıydı.

Ahşap merdivenlerdeki ayak seslerini duyduğunda binada yalnız olmadığını anladı. Elinde fırçayla donakaldı. Nefes bile almaktan çekinerek ayak seslerinin yaklaşmasını dinledi. Yoksa korktuğu başına mı gelmişti? Peşindeki adam burada da izini mi bulmuştu? Korkudan felç olmuş gibiydi. Merdivenden inemiyor, fırçayı tuttuğu eli havada, nefes bile almadan bekliyordu.

Nicki, hâlâ orada mısın?

Michael'ın sesini tanıyınca bir yay gibi gerilmiş sinirleri birden gevşedi. Aynı anda genç adam kapıyı açmış, eşikte belirmişti. Ama Nicole'ün dizleri öylesine titriyordu ki, onu karşılamak için merdivenden inemiyor, en üst basamakta sallanıp duruyordu.

Nicki! Düşmeden lütfen oradan aşağı iner misin? diye bağırdı Michael. Birden koşup kollarını uzattı ve onu belinden yakaladı.

Harikasın doğrusu! önce korkudan ödümü patlatıyor, sonra da bağırıyorsun. Ayrıca şu anda belimi kırmak üzeresin! Nicole öfkeyle homurdandı.

Belini filan kırmıyorum, diye karşılık verdi Michael. Sadece seni kurtarmaya çalışıyorum.

Bu gerçeği fark edemediğim için çok özür dilerim. Ama birini kurtarmak için önce o kişinin tehlikede olması gerekir diye düşünmüştüm.

Farkında değilsin galiba ama merdivenin tepesinden düşüp boynunu kırmak üzereydin!

Merdivenden filan düşmüyordum. Ama içeri öyle bir girdin ki korkudan kalp krizi geçirip ölebilirdim!

Neden korkuyorsun anlamıyorum. Bana yedek bir anahtar vermiştin, unuttun mu?

Bunu tamamen unutmuştu Nicole. Merdivendeki ayak seslerini duyduğunda birden paniğe kapılmış ve ona yedek anahtar verdiği aklına bile gelmemişti. Ama bunu açıklamaya niyeti yoktu. Son günlerde başına gelenlerden sonra neden korktuğunu sormaya hakkı yoktu Michael'ın.

Genç adam bunu fark etmiş gibi onu yavaşça yere indirdi. Ama kollarının çemberini gevşetmedi.

Özür dilerim Nicki. Aptalca bir soruydu. Seni korkutmaya niyetim yoktu. Ama merdivenin öyle sallandığını görünce düşeceğini sandım.

Affedildin, diye karşılık verdi Nicole yumuşak bir sesle. Bilinçsiz bir hareketle ellerini onun yanaklarının üstüne koyup gözlerinin içine baktı. Şikâyet etmemeliydim. Şimdiye kadar beni o kadar çok kurtardın ki, seni görünce sevinçten ayaklarımın yerden kesilmesini doğal karşılamalıy-dın.

Beni görünce ayakların yerden mi kesiliyor bebeğim? dedi Michael fısıltıyla. Başını yavaşça çevirip Nicole'in avucunu öptü. Sözlük anlamıyla mı kullandın bu cümleyi? Senin fikrin ne? dedi Nicole gülümseyerek.

En iyisi konuyu değiştirmek. Yoksa aklımdan geçenleri yapmaktan korkuyorum. Genç adamın mavi gözlerindeki, ihtiras ateşini fark etmemek imkânsızdı.

Nicole kendini zorlayarak onun kollarının çemberinden çıktı. Pekâlâ, fakirhaneme teşrif etmenizin nedenini öğrenebilir miyim Mr. Flynn?

Seni yemeğe götürmek istediğimi söylesem inanır miydin?'

Bu halde mi? Genç kadın bu sözlere inanamıyormuş gibi üstündeki boya lekeli tuluma baktı.

Michael boya yaparken yeni elbiselerinden birini giyip berbat etmemesinde ısrar etmiş, kendi tulumlarından birini vermişti. Nicole de en az üç beden büyük gelen tulumun içinde rahat edebilmek için paçalarını ve kollarını kıvırmış, beline de kalın bir lastik bağlamıştı.

Böyle bir cevapla karşılaşacağımı tahmin etmiştim, dedi Michael.... Madem yemek için dışarı çıkkamıyorsun, öyleyse ben de yemeği buraya getiririm.

Buna hiç gerek yok Michael. Tavanın şu köşesindeki işimi bitirmek istiyorum. Ayrıca çok da aç değilim.

Aç olsan da olmasan da, böyle ağır beden işçiliği yapmaya devam edeceksen yemek yemelisin. Yoksa güçsüz kalırsın. Hadi,sen işini bitir. Ben de bu arada yandaki odayı hazırlayayım. Sen işini bitirdiğinde yemeğimizi yeriz. Yandaki odayı hazırlamak ne demek? Michael Flynn! Yine ne işler peşindesin?

Merakını bastırmak zorundasın. Sana bir sürpriz hazırlayacağım. Genç adam bu sözleri söyledikten sonra arkasını dönüp kapıya yürüdü.

On beş dakika sonra Nicole işini bitirmiş, merdivenden iniyordu. Michael'ın hazırladığı sürprizi öğrenmek için can atıyor, merakını bir türlü yenemiyordu.

On beş dakika içinde Michael'ın belki on kere merdivenleri inip çıktığı ve içerideki odaya bir şeyler taşıdığını duymuştu. Eğer bütün getirdikleri yiyecekse, en az on kişilik yemek hazırlamayı planlıyor demekti.

Aynı anda Michael başım kapıdan uzatıp gülümsedi. Bitti mi?

Evet. Şimdi banyoya gidip elimi yüzümü temizleyecektim.

Güzel. Hazır oraya gitmişken burnunun ucundaki boya lekesini de silmeyi unutma.

Gözünden hiçbir şey kaçmıyor değil mi? Nicole elini burnuna götürerek lekeyi temizlemeye çalıştı.

Sen söz konusu olduğunda hayır... Az daha unutuyordum, eğer üstündeki o tulumdan kurtulmayı da düşünüyorsan, sana giyebileceğin bir şev getirdim. Sarı ambalaj kâğıdına sarılmış bir paket uzattı. İşin bittiğinde oturma odasına gel. Yemek hazır.

Son talimat'arını da verdikten sonra yine gözden kayboldu. Nicole banyoya geçip ellerindeki boya lekelerini temizlemeye başladı, özellikle burnunun üstündekini çıkarmaya gayret etti. Saçma da birkaç tarak darbesiyle şekil vermeye çalıştı.

Ne yapsam yararı yok, diye söylendi kendi kendine. Makyajsız on yıl önceki halime benziyorum.

Aynaya bir kere daha somurtarak baktıktan sonra Micha-el'ın verdiği paketi açtı. İçindeki ipek kimonoyu görünce hayretten bir an dili tutuldu. Gökkuşağının renklerini taşıyan harika bir şeydi bu!

Michacl'ın özellikle neden Japon kimonoyu seçtiğini bile düşünmeden telaşla üsttindekileri çıkardı. Sadece iç çamaşırlarıyla kalınca kollarını kimononun geniş kollarına geçirdi ve belindeki kuşağı bağladı. İpeğin serin temasını cildinde hissetmek nefis bir duyguydu.

Nazik davranışından dolayı MichaePa teşekkür etmek için heyecanla oturma odasına koştu. Kapıyı açtığında ikinci kez şaşkınlıktan donakaldı. Alice de Harikalar Diyarına girdiğinde aynı duygulan yaşamış olmalıydı.

Michael bomboş odaya büyüleyici bir hava vermişti. Kırmızı sarı alevlerin yükseldiği şöminenin önüne alçak bir Japon masası koymuştu. Zarif porselen tabaklar ve kristal bardaklar masadaki mumların ışığında parlıyordu. Biraz ilerideki servis masasının üstüne gümüş takımlar yerleştirilmişti. Yere hasır kilimler serilmiş ve yemek yenecek bölüm odanın diğer boş kısmından zarif işlemeli Japon paravanlarıyla ayrılmıştı. Bütün bunlara ek olarak, bir okaliptüs ağacının arkasından yumuşak bir müzik yükseliyordu.

Bu kadar büyük derde girmemeliydin, diyebildi zayıf bir sesle.

Dert değildi. Yemek yemen gerektiğini biliyordum. Ayrıca biraz da neşelenmeye ihtiyacın olduğunu düşündüm. Bu şekilde her iki ihtiyacı da karşılayabilirdim.

Ne söyleyeceğimi bilemiyorum, dedi Nicole odaya girerken.

Bir şey söylemen gerekmiyor. Michael onu elinden tutup masanın yanındaki hasırın üstüne, yere oturttu. Minnet duyman için yapmadım bunu. Kendim zevk duyduğum için yaptım. Ayrıca yüzündeki o harika ifadeye her bakışımda ihtiyacım olan teşekkürü alıyorum. Çok güzelsin Nicki. Bu sözler ve genç adamın gözlerindeki ifade Nicole'ün dizlerinin titremesine neden oldu. Vücudunu saran ateş dalgasını bastırmaya çalışarak dikkatini başka şeylere vermek için uğraştı. Michael'ın da bu atmosfere uygun giyindiğini o zaman fark etti.

Beyaz, bol bir pantolonla geniş kollu düğmesiz beyaz bir gömlek giymişti. Belindeki siyah ipek kuşakla eski Japon savaşçılarını andırıyordu.

Bu kıyafet sana çok yakışmış, dedi şaşırdığını belli eden bir sesle.

Teşekkürler. Haftada birkaç kez giyiyorum bunları, diye cevap verdi Michael gülümseyerek. Japon dövüş tekniklerini iyi bilirim.

Öyleyse belindeki siyah kuşak sahici! Nicole’ün şaşkınlığı iyice arttı. Nezaketi ve zarifliğiyle tanıdığı adamı karate ustası olarak düşünemiyordu. Michael’ın Bruce Lee veya Chuck Norris’e benzer hiçbir yanı yoktu.

Yüzündeki şaşkınlık hiç de hoşuma gitmedi. Bir gösteriyle söylediklerimi ispatlamamı ister misin?’

Nicole korkuyla Hayır! diye bağırdı. Sana inanıyorum. Ama bu fikre alışmam biraz zaman alacak.

Emin misin? İstersen New Orleans telefon rehberini tek bir el darbesiyle ikiye ayırabilirim.

Nicole gülmeye başladı. İnan, hiç gerek yok. İlk şoku atlattıktan sonra söylediklerinin doğru olduğunu daha iyi anlıyorum. Son derece atletik bir vücudun var. Bunu herhalde lokanta işleterek kazanamazdın.

Michael bu sözlere memnun olmuş görünüyordu. Ama herhangi bir şey söylemeden yemek servisini yapmaya başladı. Soya sosunun bol miktarda kullanıldığı geleneksel Japon yemeklerinden oluşan bir mönü vardı masalarında.

Pek fazla konuşmadan yemeklerini yediler. Nicole taba-ğındakileri bitirdiğinde doğrularak dudaklarım peçeteyle kuruladı. Japonya’nın en iyi lokantalarında yediğim yemek de ancak bu kadar güzeldi.

İltifatın için teşekkürler. Bütün bunları Japon lokantasına geri götürdüğümde söylediklerini Mr.Ito’ya aktaracağım. Ama bu arada bir şey hatırlatayım. Çenene sos bulaşmış. Buraya mı? Nicole peçetesini çenesine götürdü.

Dur bir dakika, bana bırak. Michael peçeteyi alarak masanın üstünden eğildi. Dili önce Nicole’ün çenesindeki küçük gamzenin üstüne dokundu.

Genç kadın onun ne yaptığını anlayınca şaşkınlık ve sevinçle kirpiklerini kırpıştırdı. Hiç kıpırdamadan, Michael’m dilinin çenesinin çeşitli noktalarında, sonra da dudaklarının üstünde dolaşmasını izledi.

‘Aklın başından iyice gitmeden bu işe bir son versen iyi olur Michael Flynn,’ diye uyardı genç adam kendini. ‘Henüz buna hazırlıklı olmadığını biliyorsun.’ Ama bir kere daha bedeni beyninin emirlerini reddediyordu. Büttin mantık kurallarını unutarak dilini Nicole’ün dudaklarının üstünde gezdirmeye devam etti.

Bu kadar kötü yemek yediğimi bilmiyordum. Nicole’ün fısıltıyla söylediği bu sözler Michael’ı durdurmaya yetmedi. Kim söylemiş bunu? diye mırıldandı pozisyonunu bozmadan.

öyle olması gerek. Baksana her tarafım sos içinde kalmış anlaşılan.

Genç adam gülerek dilini çekti ve dudaklarını harekele geçirdi. Az önce dilinin dolaştığı yerleri dudaklarıyla öperek kurulamaya başladı.

Nicole gitgide sıklaşan soluklar arasında, Peçete daha iyi iş görmez miydi? diye sordu.

Belki...ama bu kadar keyifli olmazdı.

Madem bu kadar açsın tatlımın geri kalan kısmını da yemek istemez misin?

Şaka mı ediyorsun? Bir lokma daha yersem patlarım. Bu sözler üzerine kafasında canlanan imaj Nicole'ü güldürdü. Bunu istemem tabii. Bu apartmanda yapılacak bir yığın iş var. Bir de sen patlarsan ortalık iyice rezil olur. Michaele alınmış gibi tek kaşını havaya kaldırdı. Yani tek üzüntün bu mu? Evinin rezil olması mı?

Senin için de birkaç damla gözyaşı dökerim tabii. Ama bana kalırsa biraz abartıyorsun. Hiç kimse bir lokma fazla .yemekle patlamaz.

Demek böyle düşünüyorsun? Herhalde teorini ispatlamak da isteyeceksin?

Elbette. Bir teori ispatlanmazsa ne değeri kalır? Genç kadının gözlerinde yaramaz bir çoçuğunkine benzeyen bir pırıltı belirdi.

Hayır, dedi Michael kararlı bir sesle. Asla yiyemem.

Nazik bir şekilde rica etsem bile mi? Nicole tabağındaki pastanın geri kalan kısmını parmaklarının ucuyla tuttu.

Eh, belki biraz yalvarırsan...

Michael, pastamın son lokmasını yer misin lütfen? Lütfen?

Genç adam cevap vermek için dudaklarını aralayınca Ni-colc elindeki lokmayı onun ağzına tıktı. Ama küçük bir krema parçası parmağında kalmıştı. Tam parmağını yalamak üzere ağzına götürüyordu ki, Michael onun elini tuttu.

Hayır bebeğim, dedi ipek gibi bir sesle. Madem yememi istedin, hepsini yiyeceğim. Nicole'ün parmağını dudaklarına götürüp diliyle yaladı. Sonra da ağzına sokup emmeye başladı.

Michael... Nicole'ün dudaklarının arasından bir inilti koptu. Eğer buna derhal son vermezsen, patlama tehlikesi yaşayan tek kişi sen olmayacaksın.

Benim de istediğim bu Nicki, diye fısıldadı genç adam. Seni kollarımın arasında tutmak, öpmek istiyorum. İkimiz de zevkten bayılıncaya kadar seninle sevişmek istiyorum.

Nicole bu sözler karşısında tepki göstermesi gerektiğini hissediyordu ama istekle titreyen bedeni itiraz etmesini engelliyordu.

Michael aralarındaki masayı kaldırıp kenara koyarak ona doğru eğildi. Bir saniye sonra Nicole yerdeki hasırın üstüne sırtüstü uzanmış, Michael da bedeninin ağırlığını onun üstüne vermişti. Ama davranışlarında en ufak bir zorlama yoktu. Tam tersine nazik, yumuşak ve sevecendi.

Dili Nicole'ün ağzının içinde keşfe çıkarken bir elini kimononun açık yakasından içeri soktu ve istekle dikleşen göğüs uçlarını okşamaya başladı.

Nicole damarlarındaki kanın ateş gibi yandığını, zevkten .sendinden geçmek üzere olduğunu hissediyordu. Aynı anda oir gerçeği fark etli. Daha fazla inkâr etmenin bir varan yoktu. Michael Flynn'e âşıktı. Nasıl, ne zaman olduğunu bilmiyordu ama onu sonsuz bir aşkla sevdiğinden emindi.

Oh bebeğim, harikasın! Çok güzelsin, cildin ipek gibi... diye inledi Michael. Hayatımda hiçbir kadını senin kadar istemedim... Hiçbir kadına

senin kadar ihtiyacım olmadı... Bu sözler Nicole’ün yüreğine bir bıçak gibi saplandı. Mic-hael’ın şimdiye kadar yüzlerce kadınla birlikte olduğunu tahmin etmek pek zor değildi ama onlardan söz etmesi gerçeği daha iyi kavramasına yardımcı oldu. Evet, Michael’ı sevdiğini biliyordu ama onun da kendisini aynı şekilde sevdiğinden nasıl emin olabilirdi? Bu kadar çok kadın tanıyan bir erkek için diğerleri gibi sıradan bir macera olabilirdi. Michael, artık yeter. Durmamız gerek.

Genç adam bu sözlerden hiçbir şey anlamamış gibi başını kaldırıp baktı. Gözlerinin rengi ihtirasla koyulaşmıştı.

Ne dedin?

Artık durmamız gerektiğini söyledim, diye tekrarladı Nicole yumuşak bir sesle. Odadaki romantik atmosfer, her şeyi unutmak isteyişimiz ve içimizdeki doğal ihtiyaçlara teslim olup yapmamamız gereken şeyleri yapıyoruz.

MichaeFm gözlerindeki arzu dolu ifadenin yerini birden şaşkınlık aldı. Doğrularak Nicole’den uzaklaştı ve oturdu. Yani birbirimize karşı duyduklarımızın tek nedeninin hormonların aşırı salgısı mı olduğunu söylüyorsun?

Sözlerimi çarpıtıyorsun, dedi Nicole. Michael’ı incittiği için suçluluk duyuyordu ama yapabileceği başka bir şey yoktu. Sadece bazı şeyleri unuttuğumuzu söylemek istedim. Biz arkadaşız, sevgili değil.

Aynı anda ikisinin de olmamasını gerektiren bir kural mı var?

Sağduyu denen bir kural var, diye karşılık verdi Nicole. Genç adam parmaklarını .saçlarının arasından geçirdi ve derin bir nefes aldı. Kendimi kandırmadığımı biliyorum, dedi kesin bir sesle. En az seni istediğim kadar sen de beni istiyorsun. Öyleyse neden aramıza barikatlar koymaya çalışıyorsun? Duygularını özgür bırakıp her şeyi doğal akışına terk edemez misin? İlişkimiz çok güzel olabilir Nicki. Gerçekten çok güzel olabilir.

Artık çocuk değilim Michael. Çok güzel olacağını biliyorum. Ama bir erkekle yatağa gireceğim zaman aramızda ihtirastan başka duygular da olmasını isterim. Senin gibi değilim ben. Sadece cinsel isteklerimle hareket edemem. Aramızda sevgi de olmasını isterim.

Ama seni sevdiğimi biliyorsun, dedi Michael yumuşak bir sesle.

Evet, beni seviyorsun. Bir arkadaş, bir kardeş, başı dertte ve korunmaya ihtiyacı olan biri gibi seviyorsun. Ama bir erkeğin bir kadını sevdiği gibi değil.

Yoksa insanların aklından geçenleri okumasını da mı biliyorsun? dedi Michael alaycı bir sesle, öfkesini gizleyemi-yordu artık. Yoksa bu da evliliğin sırasında merak sardığın hobilerinden biri mi? Psikoloji kurslarına filan da mı katılmıştın?

Kabalık ediyorsun Michael!

Evet, kabalık ediyorum! Orada oturup benim duygularımla ilgili ahkâm keserken sen kabalık etmiş olmuyor musun? Neler hissettiğimi bana sormak

aklına gelmedi mi hiç? Yoksa bu ‘özgür kadın’ imajına aykırı mı düşüyor? Nicole de öfkelenmişti artık. Suçlayıcı bir ses tonuyla, Yani bana arkadaşlığın dışında duygular mı beslediğini söylemek istiyorsun? dedi.
Bu soruyu sormak için biraz geç kaldın.
özür dilerim Michael. Kavga etmek ve seni kızdırmak istememiştim. İş işten geçmeden buna son vermek istemiştim. Bilgin olsun diye hatırlatıyorum. O seksi kimonoyla içeri girdiğin an iş işten geçmişti zaten!
Bağırıp durrna bana. O kimonoyu giymek benim fikrim değildi.
Nicole onun yakıcı bakışlarına daha fazla dayanamayacağını anlayınca arkasını döndü ve dizlerini göğsüne doğru çekerek kollarıyla sardı. Gözlerinin yaşlarla dolduğunu ve hüngür hüngür ağlamaya başlamasının an meselesi olduğunu hissediyordu. Tam o sırada Michael’ın elini omzunda hissetti.
Özür dilerim tatlım. Bu gecenin böyle sona ermesini istememiştim. Son derece soylu niyetlerle işe girişmiştim. Çekiciliğine direnme gücümü biraz abartmışım sanırım. Beni bağışlayabilecek misin?
Nicole birden dönüp onun kollarına atıldı. Michacl’ın güçlü kollarının bedenine sarıldığını hissettiği anda gözyaşları yanaklarından yuvarlanmaya başlamıştı.
Ben de özür dilerim, diyebildi hıçkırıklar arasında. Harika bir geceydi. Sen de harikaydın. Ama şu anda atmamızı istediğin adıma hazırlıklı olduğumu sanmıyorum. Hayatım karmakarışık. Bu kargaşa içinde güvenebileceğim ve dayanabileceğim tek insan sensin. Bunu da kaybetme tehlikesini göze alamam Michael. Seni kaybetmeyi göze alamam.
Sözlerini bitirir bitirmez yeniden ağlamaya başladı. Michael onu kollarının arasında biraz daha sıktı. Sus şimdi, sus canım. Anlıyorum. Seni zorlamakla hata ettim. Bir daha asla yapmayacağım. Bu kargaşa sona erene kadar seni asla zorlamayacağım. Ama her şey bittiğinde,kendini yeniden emniyette hissettiğinde,bazı şeylerin değişebileceğini hatırlatmak istiyorum. Sana karşı hissettiklerim arkadaşlığın ötesinde duygular. Bundan vazgeçmeye de hiç niyetim yok.
Kilometrelerce ötede bir başkası daha vazgeçmeyeceğine yemin ediyordu. Michael aşktan vazgeçmeyeceğini söylemişti, oysa Fransız, Nicole Reid’in elindeki şeyden vazgeçmeye niyetli değildi. Korkunç bir öfkeyle elindeki küçük yaraya baktı.
Yaranın tek nedeni dikkatsizliğiydi. Ama New York’taki depoya girip Nicole’ün eşyaları arasında aradığını bulamayınca öylesine öfkelenmişti ki, baltayı rastgele savurmuş, bu arada parçaladığı eşyalardan fırlayan bir kıymık parçası eline saplanmıştı.
Genç kadına ait bütün eşyaları paramparça etmesine rağmen öfkesi bir türlü dinmiyordu. Hayatında belki de ilk kez planladığı bir iş düşündüğü şekilde

yürümüyordu. Ama başarısızlık Fransız'ın sözlüğünde yer alan kelimeler arasında değildi.

Nicole Reid oynamaya kalktığı bu tehlikeli oyunun bedelini ödeyecekti.

Hesaplaşma zamanı gelmişti.

Bölünı On

Nicole St. Anne Caddesi'ndeki binanın kapısını açtıktan sonra alarm sisteminin düğmesine bastı. Ancak özel şifresi kullanıldığında devreden çıkan son model alarm sistemini taktırması için Michael ısrar etmişti. Nicole, onun bu konudaki hassasiyetinin haklı olduğunu bilmesine rağmen yine de basit bir anahtar çevirerek evine girdiği günleri özlüyordu.

Gözlerini boş odada gezdirerek yeni boyanmış duvarlara baktı. Alt kattaki işleri bitirebilmek için profesyonel dekoratörler tutmuştu. Artık gerekli mobilyaları ve kuracağı işin ihtiyacı olan araç gereci almaya gelmişti sıra. Kapıyı kapatıp alarmı yeniden devreye sokmak için arkasına dönmüştü ki kapının altından atılmış zarfı gördü.

Zarfın üstünde adı yazılıydı. Ama ne adres ne de posta pulu vardı. Biri elden getirip bırakmış olmalıydı.

Zarfı açıp içindeki kâğıdı çıkardı. Kullanılmış lokanta araç gereçlerinin açık artırmayla satışa çıkarılacağını bildiren bir davetiyeydi bu. Altına el yazısı ile bir not düşülmüş, bu tür şeyler aradığının Michael Flynn vasıtasıyla öğrenildiği ve açık artırmaya katılmak istiyorsa o sabah saat on birde eşyaların bulunduğu depoda olması gerektiği bildirilmişti.

Nicole haftalardır ilk kez şansının yüzüne güldüğünü hissetti. Kullanılmış eşyalar alabilirse büyük bir masraftan kurtulmuş olacaktı. Böylece yeni eşyalara harcayacağı parayı başka yerde kullanabilecekti. Heyecanla, kendisine büro olarak hazırladığı arkadaki küçük odaya geçti ve ahizeyi kaldırdı. Michael'ı arayacak ve depoya onunla birlikte gelip gelemeyeceğini soracaktı.

Kulüpte, çalan telefona Miclıacl'ın kırmızı sakallı barmeni Murphy cevap verdi.

'Merhaba Murphy. Ben Nicole Reid. Patronun oralarda mı?

Ne yazık ki hayır. Benim erken gelmemi ve siparişleri beklememi söylemişti. Kendisi bankaya gitti. Oradan da bir iş yemeğine gitmesi gerekiyordu, öğleden sonra geç saatlerde kulübe döner sanıyorum.

Nicole hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak, Neyse, önemli değildi zaten, dedi. Daha sonra bulurum onu.

Neden buraya gelip benimle bir kadeh içki içmiyorsun? Biliyorsun, kedi gidince meydan farelere kalırmış. Biraz eğleniriz.

Nicole güldü. Evet, o sözü biliyorum ama bu duruma pek uymuyor sanırım. Senin patronunun temsil ettiği kedi cinsi evcil olmaktan uzak. Ayrıca sen de fareye benzemiyorsun. İki yüz elli kiloluk bir fare duydun mu hiç?

Gülme sırası Murphy'deydi. Haklı olabilirsin. Ama davetim halen geçerli. En azından buraya gelip tüylü dostunla nasıl başa çıkabileceğimi öğretebilirsin bana.
Bogie ile geçinemediğinizi söyleme sakın.
Doğrusunu istersen, dün geceye kadar gayet iyi anlaştığımızı düşünüyordum. Ama o ukala kuş bana işimi nasıl yapacağımı öğretmeye kalktı. Votka martininin karıştırılmaması gerektiğini mırıldanıp durdu.
Nicole kahkahalarla gülmeye başladı. Sakın üstüne alınma Murphy. Sadece James Bond'un martiniyi nasıl içmekten hoşlandığını anlatmaya çalışıyordu sana.
Böyle bir şeyi nasıl bilebilir?
Çevrilen her Bond filmini yüzlerce kez izleyerek. Büyükbabam 007'nin en büyük hayranlarından biriydi.
Eğer büyükbaban bu ukalayı umursamamayı başardıy-sa, sanırım ben de aynı şeyi yapabilirim.
Teşekkürler Murphy. Bunu duyduğuma sevindim. Bir de Bogic'yi düşünerek endişelenmeme gerek kalmayacak. Sakın böyle şeyleri kendine dert etme. Sizin için her şeyi yapabilirim küçük hanım. Michael Flynn için mükemmel birisiniz. Yıllardır, tanıdığı kadınların hiçbiri için aynı şeyi söyleme fırsatı bulamamıştım.
Benim için nasıl söylediğini anlayamıyorum Murphy. Kente döndüğüm ilk geceden beri onun başına dert açmaktan başka bir şey yapmadım.
Olabilir, ama en azından ona yeniden hayat verdin. Yıllardır hayatına birçok kadın girip çıktı. Hepsi de çok güzel, birbirine benzeyen kadınlar. O kadar benziyorlardı ki, birini ötekinden ayart edemiyordum. Michael'ın da ayırt ettiğini sanmıyorum. Ama sen farklısın. Sana her zaman özel bir hayranlık duymuştu zaten. Belki bunu söylemekle haddimi aşıyorum ama o hayranlığın şimdi daha ciddi bir duyguya dönüştüğünü hissediyorum.
Michael ile ben arkadaşız Murphy. En zor günlerimde hep yardımıma koştu. Ama yine de bu davranışının dostluk duygusundan farklı nedenlere dayandığını sanmıyorum. Pekâlâ, bekleyeceğiz ve göreceğiz.
Haklısın. Nazik sözlerin için çok teşekkürler Murphy. Michael'ı daha sonra ararım. Şimdilik hoşçakal.
Nicole düşünceli bir şekilde ahizeyi yerine bıraktı. Murphy neden MichaePın duygularından söz etmişti sanki? Bir hafta önce yemek yedikleri geceden beri Nicole de aynı şeyleri düşünüyor ve ilişkilerinin niteliğini kavramaya çalışıyordu.
Kendi duygularından kesinlikle emindi. Miclıael'ı seviyordu. Bunu birdenbire anlaması duygularının yoğunluğunu değiştirmiyordu. Şimdiye kadar hiçbir erkeği sevmediği kadar seviyordu onu.
Ama Murphy'nin söylediklerinin aksine, Michael'ın duygularının güçlü bir dostluk hissinden öteye gitmediğinden emindi. Nicole'e özel bir yakınlık

duyması da kente döndüğünden beri başına gelen garip olaylar yüzündendi. Her şey yoluna girip hayatı normale döndüğünde, Michael da duygularım daha gerçekçi bir şekilde tahlil edebilecekti. Her şeyin bir an önce yoluna girmesi de Nicole'ün sorumluluğuydu artık.

tşe bir an önce başlayabilmesi için ihtiyacı olan lokanta malzemelerini almalıydı. O depoya gitmek için ille de Michael' ın gelmesine gerek yoktu.

Çantasını alıp bürosundan çıktı. Madem iş kadını olmaya kararlıydı, her şeyi kendi başına halletmeyi de öğrenmeliydi. Hava bulutlu olmasına rağmen yağmur kokusu yoktu. Taksiye binmek yerine nehrin kıyısındaki depoların olduğu yere doğru yürümeye başladı.

Mardi Gras bugün başlıyordu, tki hafta boyunca sürecek olan festival kutsal sah günü sona erecekti. O gün bütün Ka-tolikler dini inançları gereğince perhize gireceklerdi. Ama o güne kadar herkes çılgınca eğlenecek, bütün Mardi Gras festivallerinde olduğu gibi her şeyi unutarak hayatın keyfini çıkarmaya çalışacaklardı.

Her Mardi Gras festivalinde Ne\v Orleans'ın sadece Fransız bölgesinde yirmi tane gösteri yürüyüşü düzenlenirdi. Bu yürüyüşlerin finansmanını Kre\ves adı verilen teşkilatlardan biri üstlenirdi. Krewes karnaval boyunca maskeli baloların düzenlenmesi işini de üstlenirdi. Nicole de, gelecek hafta düzenlenecek maskeli balolardan birine katılması için beklenmedik bir davetiye almıştı. Bu davetin ardında büyük bir ihtimalle Michael'm olduğunu tahmin ediyordu. Ama Krewes üyeliği büyük bir dikkatle saklanan bir sır olduğundan kesinlikle emin olması mümkün değildi.

Ağır adımlarla depoya doğru yürürken karnaval heyecanının kenti sardığını gördü. Büyük güne şimdiden hazırlanılıyor, şenlik yürüyüşlerinin provaları yapılıyordu.

Mardi Gras'ı düşünmek, hâlâ Michael'ın bürosundaki dolapta asılı duran dansöz giysisini hatırlamasını sağladı. New Orleans'a ayak bastığından beri o kadar olaylı günler yaşamıştı ki, onu orada bıraktığını bile unutmuştu. Ama artık her şey yoluna girmeye başladığına göre, elbisesini de almalıydı. Gerçi aynanın üstüne rujla yazılmış tehdit sözlerini, depodaki eşyalarının paramparça edilişini unutmamıştı ama tatsız anılarla beynini yormak istemiyordu. Geleceğe umutla bakmak ve güzel günleri düşünmek daha iyiydi.

Verilen adrese belirtilen saatten birkaç dakika önce varmıştı. Ama deponun iki kanatlı demir kapısı ardına kadar açık durduğu için içeri girmekte sakınca görmedi. Çok büyük, yüksek tavanlı bir depoydu. Her taraf üst üste yığılmış tahta sandıklar, koliler, metal silindirlerle doluydu. Tepede beton kirişler, yerlerde halatlar, ipler vardı. Epey loş bir yerdi. Hiç ışık yanmadığı için sadece açık kapıdan ve duvarların tavana yakın kısmındaki dar, uzun pencerelerden sızan gün ışığıyla aydınlanıyordu. Ama hava bulutlu olduğu için o ışık da etrafı yeterince aydınlatmaya yetmiyordu.

Nicole saatine bakınca hemen hemen on bir olduğunu gördü. Kullanılmış malzemeleri satmak isteyen kişilerin her an görünmesini bekleyerek sandıkların arasından arka tarafa doğru yürüdü. Ayak sesleri beton zeminde yankılanıyordu. Birden derinden gelen bir hışırtı duydu. Ne olduğunu anlayabilmek için durup bekledi. Uzaktan bir yerden gelen bir hışırtıydı bu. Sanki birisi kâğıt yırtıyormuş gibi bir ses.

Hey, kimse yok mu? diye seslendi arka taraftaki loş kısma doğru.

Bağırdığı anda kâğıt hışırtısı kesilmiş ama sonra tekrar başlamıştı. Bir an bekledikten sonra sesin geldiği tarafa yürüdü. Üst üste yığılarak tavana doğru yükselen sandıkların arasından geçtikçe kapıdan gelen ışık da azalıyordu. Deponun bu bölümü iyice karanlıktı.

Deponun en sonundaki köşeye geldiğinde sesin kaynağını buldu. İki tane kocaman fare karton kolilerden birinin ucunu kemirmekle meşguldüler. Kartonun üstünde selofon kâğıdı olduğu için ayakları kâğıdın üstünde kayıyor ve hışırtıya neden oluyordu.

Genç kadın bu manzarayı görünce iğrenerek ürperdi. Hemen geri dönüp farelerden uzaklaşmaya çalıştı. Aç hayvanların onu görseler bile yerlerinden kıpırdamayacaklarına emindi ama tehlikeyi göze almaya niyeti yoktu.

Sandık yığınlarının arasında hızlı adımlarla yürürken saatine göz attı. On biri geçiyordu. İnsanın içini ürperten bu depoda daha fazla beklemeye niyeti yoktu. Ama birkaç metre ilerlemişti ki bir motor sesi duydu. Böyle bir sese ancak başka bir insanın neden olabileceğini düşünerek adımlarını hızlandırdı. Sandık yığınlarının arasındaki labirentlerden birinin köşesini dönüp yeni bir labirente girmişti ki, üst üste yığılmış sandıklar taşıyan bir forkliftin kendisine doğru geldiğini gördü.

Motorun sesini bastırabilmek için Bir dakika! diye bağırdı bütün gücüyle.

Ama aracı kullanan kişi onu duymamıştı anlaşılan. En az on metre uzunluğundaki sandıklar üstüne doğru geliyor ve yolunu kapatıyordu. Üstelik forklifti kullanan kişinin o sandıkların arkasında olduğu için Nicole'ü görmesi de mümkün değildi.

Aynı anda binaya derin bir sessizlik çöktü. Nicole motor gürültüsünün kesildiğini fark edince derin bir nefes aldı. Böy-lece sesini duyurma imkânı bulabilecekti.

İmdat! Yardım edin! Yolumu kapattınız! Şu aracı geri çekmezseniz buradan çıkabilmem mümkün değil!

Sesinin korkuyla titremesini engellemeye çalışmıştı ama bu koşullarda bunu başarmak pek kolav değildi. Tam önünde dağ gibi yükselen sandıklar her an üstüne yıkılacakmış gibi duruyorlardı.

Yardım çağrısına bir karşılık alamadığını görünce daha yüksek sesle bağırmaya başladı. Yardım edin! Lütfen bana yardım edin! Buradan çıkamıyorum. Sıkıştım kaldım! Sandıkların arka tarafından birden bir

kahkaha duyuldu. İnsanın içini ürperten bir kahkahaydı. Nicole damarlarındaki kanın donduğunu hissetti.

Bir delininkini andıran kahkaha başladığı gibi aniden kesildi. Bunu izleyen birkaç dakikalık sessizlik boyunca Nicole nefes bile almaktan çekinerek bekledi. Ne konuşabiliyor ne de düşünebiliyordu. Sadece buradan bir an önce kaçmak, bu kâbustan kurtulmak istiyordu.

Demek yardımımı istiyorsun?

Bu o sesti! Telefondaki ses! Tehditler yağdıran ses! Nicole korkudan çılgına dönmüştü. Ama bunu belli etmek, karşısındakine bu zevki tattırmak niyetinde değildi. O yüzden konuşmadı.

Sana yardım etmeyi ben de istiyorum tatlım, ama önce istediğimi vermen gerek.

Size daha önce de söyledim, benden ne istediğinizi bilmiyorum, diye bağırdı genç kadın. Sessiz kalma konusundaki kararını unutmuş, ümitsizce haykırmıştı.

Her zamanki gibi inatçısın. Oteldeki odanı ve New York' taki eşya deposunu ziyaretimden sonra ne kadar ciddi olduğumu anlayacağını ummuştum. Anlaşılan eşyalarının parçalanması seni fazla etkilememiş. Ama güzel vücudunun da aynı akıbete uğrayacağını öğrenmek belki aklını başına getirir. Nicole adamın sesindeki öfkeyi fark edince, karşısında gerçekten bir manyağın bulunduğuna ve söylediklerini hiç tereddütsüz yapacağına inandı.

Beni tehdit etmekle hiçbir şey kazanamazsın. İşkence bile yapsan istediğini veremem sana. Çünkü ne istediğini bilmiyorum. Bana neden inanmadığını da bir türlü anlayamıyorum!

Çünkü bütün kadınlar yalancıdır. Hiçbirine güvenilmez... Ayrıca bu küçük oyunda ne kadar büyük paralar döndüğünü ikimiz de biliyoruz. Suskunluğun sayesinde milyoner olabilecekken neden bana gerçeği söyleyesin?

Sen delisin! diye bağırdı Nicole. Korkusuyla birlikle öfkesi de artıyordu. Hayatımın hiçbir döneminde milyonlarca dolar tutacak herhangi bir şeye sahip olmadım ben! Hayır hayatım, eğer bu masumiyet gösterisine inanacağımı sanıyorsan asıl sen delisin. Senden de, küçük oyunlarından da bıktım artık. İplerin kimin elinde olduğunu göstermenin zamanı geldi artık. Şu önünde duran sandıklara biraz daha yakından baksana.

Nicole üst üste yığılı duran sandıklara dikkatle bakınca üstlerindeki yazıyı okudu. 'Dikkat! Tehlike! Patlayıcı ve yamçı madde!

Umarım sigara tiryakisi değilsindir hayatım. Bir sigaradan sıçrayabilecek ufak bir kıvılcımla bir anda havaya uçabilirsin.

Ne ispatlamaya çalışıyorsun? Korkudan boğazı düğümlendiği için Nicole'ün sesi boğuk bir hırıltı halinde çıktı.

Söyledim ya, iplerin kimin elinde olduğunu sana göstermek istedim. Şimdi çok basit bir anlaşma yapacağız. Sana on beş dakika süre tanıyacağım. Rahat rahat düşünebilmen için. Bu sürenin sonunda, elindeki malı nerede

bulabileceğimi söyleyeceksin bana. Eğer hâlâ işbirliğine yanaşmıyorsan, şu sandıkların arasına gazlı bir ip sokup dışarı çıkacağım. Bir tek kibritle ipin ucunu tutuşturacağım. Sonra da birkaç blok öteden keyifle yangını seyredeceğim.

‘Tanrım, bu adam ciddi!’ diye düşündü Nicole. Onu delilikle suçlamıştı ama tehditlerini yerine getirecek kadar aklı başında görünüyordu.

Sesine doğal bir ton vermeye çalışarak Hiçbir şey yapamayacağını sen de biliyorsun, dedi. Bana lokanta malzemelerini göstermek isteyen kişi her an içeri girebilir.

Bu sözler adamın çılgınca kahkahalar atmasına neden oldu. Gerçekten safsın hayatım. Bu küçük numaraya gerçekten inandın mı? Burada satılacak mal filan yok. Seni evden uzaklaştırabilmek için düzenlenmiş küçük bir oyundu o. Tabii tuttuğun o İrlanda köpeğinden de uzaklaştırabilmek için! Nicole kendine sessizce lanetler yağdırdı. Bu kadar büyük bir aptallığı nasıl yapabilmişti? Neden sanki Michael’ı bekleyip bu meseleyi onunla konuşmamıştı? örümceğin ağma kolaylıkla yakalanan bir sinek gibi tuzağa düşmüştü.

Gördün mü her şey çok açık. Oyunu ya benim kurallarıma göre oynarsın ya da bir daha asla oyun oynama fırsatı bulamayacak bir ceset olursun. Karar vermen için on beş dakikan var. Şu andan itibaren başlıyor.

Nicole saatine baktı. Sonra hemen arkasına dönüp az önce geldiği labirentten farelerin kâğıt yediği bölüme doğru ilerledi. Ama bu kez çok daha ağır adımlarla yürüyor, gözlerini çevresinde gezdirerek depodan bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordu.

Kafasının içinde hayali bir saatin tiktaklarını duyuyordu hep. On beş dakikası vardı. Çeyrek saat. Dokuz yüz saniye. Hayatının geri kalan kısmı. Evet, bir çıkış yolu bulamazsa on beş dakikalık ömrü kalmıştı. Bundan kesinlikle emindi. Ne söylerse söylesin, o deliyi fikrinden vazgeçircmeyeceğini biliyordu.

Sonunda, daha önce fareleri gördüğü yere geldi. Ama ortalıkta görünmüyorlardı. Herhalde forkliftin motor gürültüsü ve bağrışmalardan korkup saklanmışlardı.

Burası deponun Öteki ucu olduğu için mutlaka bir çıkış kapısının da burada olması gerekirdi. Genç kadın bir köşeden başlayıp duvar boyunca yürümeye ve o kapıyı bulmaya çalıştı. Ama öyle bir kapı varsa bile önünün sandık yığınlarıyla dolu olduğunu anlaması uzun sürmedi.

Ellerini sandıklara dayayıp yerlerinden kıpırdatmaya çalıştı. Ama bir milim bile oynatması mümkün değildi.

Geri dönüp forkliftin üstündeki sandıklara tırmanması ve oradan öteki tarafa atlayıp kaçması mümkün müydü?

Böyle bir tehlikeyi göze alamazdı. Adamın sesi hiç duyulmuyordu ama forkliftin arkasında pusuya yatmış, böyle bir davranışı bekliyor da olabilirdi.

Mutlaka bir yol bulmalıydı.
Paniğe kapılmatnaya çalışarak sırlını sandıklardan birine dayadı ve gözlerini tavana dikti. Duvarın tavana yakın kısmında bir pencere vardı. Üstelik açıktı ama en az on iki metre yüksekliğindeydi. Oraya nasıl tırmanacaktı?
Birkaç saniyelik bir kararsızlıktan sonra başka çaresi olmadığını anladı. Mutlaka oraya tırmanacaktı. Her gün jimnastik yaptığı için vücudu formda sayılırdı. Biraz da şansı yaver giderse olmayacak şey değildi. Şöyle veya böyle o pencereye ulaşmak zorundaydı.
Saatine tekrar baktı. Yedi dakika geçmişti bile. Pencereye tırmanıp dışarı çıkabilmek için tam sekiz dakikası vardı.
Gözlerini tekrar tavana çevirip bu işi başarmanın yollarını aramaya başladı. Birden kirişlerden birinden sarkan kalın bir halatı gördü. Epey yüksekteydi. Ayrıca pencereyle arasında da üç metre kadar mesafe vardı. Eğer halata ulaşmayı başarabilirse, sıkıca tutunabilir ve havada uçma hareketiyle pencereye ulaşabilirdi. Sirk yıldızı olmadığını, hele trapezci hiç olmadığını çok iyi biliyordu. Ama yaşamak istiyorsa denemek ve başarmaktan başka çaresi olmadığını da çok iyi biliyordu.
Sandıkların arasından yürüyüp ipin tam altına geldi. Çok yüksekteydi. Sandık yığınlarının tepesine tırmansa bile ipi tutabilmesi çok güçtü. Ayrıca o sandıkların içinde ne olduğunu bilmiyordu. Üstlerine tırmandığında çürümüş tahtalardan biri kırılabilir ve her şey mahvolabilirdi.
Ama bunları düşünmenin sırası değildi. Bütün kötü ihtimalleri kafasından silmek ve inatla sonuna kadar mücadele etmek zorundaydı.
Sandıklar üst üste konulurken yeterince dikkat edilmediği için rastgele atılmış, aralarında tutunabileceği küçük boşluklar kalmıştı. En alttaki sandığın üst köşelerine ayaklarını dayayıp ellerini onun üstündeki sandığın köşelerine koydu ve vücudunu yukarı çekerek tırmanmaya başladı.
Müthiş güç gerektiren bir işti bu. Az sonra nefes nefese kalmış, tırnakları kırılmış, elleri sıyrılarak kanamaya başlamıştı. Ama kararlı bir şekilde tırmanmaya devam etti.
Şansı yaver gidiyordu. Sandıkların içinde ağır bir yük olmalıydı. Tırmanma sırasında hiç sallanmamışlar ve dengesini kaybetmesine neden olmamışlardı. En üstteki sandığa ulaştığında ellerini üstüne yerleştirdi ve bütün gücünü kollarında toplayarak kendisini yukarı çekti. Kalça hizasına kadar yükseldiğinde bedenini öne doğru eğip bacaklarını yukarı çekti.
Başarmıştı! En üstteki sandığın tepesine çıkmayı başarmıştı işte! Derin bir nefes alıp saatine baktı. On iki dakika geçmişti. Sağ kalabilmesi için geriye kalan üç dakikayı son derece dikkatli kullanması gerekiyordu.
Dengesini kaybetmemek için ağır hareketlerle ayağa kalktı ve tepeden sallanan ipe uzandı. Ama parmaklarının ipe yetişmesi için arada üç dört santimlik mesafe vardı.

Bulunduğu yerden depoyu kuşbakışı görebiliyordu. Fork-lift kapının girişini kapatıyordu. Ama etrafında kimse yoktu. Depoda yalnız olduğunu anlayınca derin bir nefes aldı ve düşmanının nereye gitmiş olabileceğini düşündü. Ama bunları düşünerek kaybedecek zamanı yoktu.

İpi yakalayabilmek için yapması gereken hareketin ne kadar tehlikeli olduğunu düşünmeden birden havaya sıçradı ve iki eliyle halatı yakaladı. Boşlukta sağa sola sallanıp duruyordu. Korkusunu yenebilmek için çocukların parktaki iplere tutunarak nasıl sallandıklarını düşünmeye çalıştı. Bacaklarını bedenine doğru çekip sonra hızla geri iterek sallanma hızını artırmaya başladı.

Her gidiş gelişinde pencereye biraz daha yaklaşıyordu. Hedefine ulaşabilmek için daha hızlı sallanmaya başladı.

Sonunda bacaklarını pervaza geçirmeyi başardı. Aynı anda ipi de ellerinden bırakıp pervaza tutundu. Pervaz pek geniş olmadığı için ata biner gibi oturmakta güçlük çekiyordu. Ama asıl güçlük buradan aşağı inmekti.

Deponun yan tarafındaki sokak parke taşlarıyla döşenmişti. Bu kadar yüksekten atlarsa bacaklarının kırılması çok büyük bir ihtimaldi. Kolundaki saat sadece bir dakikalık zamanının kaldığını gösteriyordu. Ama özgürlüğe bu kadar yaklaşmışken bir pencere pervazına tüneyip ölümü bekleyemezdi. Aşağıya inmenin mutlaka bir yolu olmalıydı.

Aynı anda sokağın karşı tarafındaki deponun kapıları ardına kadar açıldı. Mardi Gras yürüyüş kolu için hazırlanmış büyük bir tören kamyonu dışarı çıktı. Her festivalde üstlerine rengârenk, kocaman maketler yerleştirilmiş arabalar sokaklarda dolaşır ve karnavala renk katarlardı. Nicole, kamyonun üstündeki büyük İspanyol kalyonu maketine baktı. Başka koşullarda olsa, maketin ne kadar zarif bir şekilde yapıldığına dikkat eder ve hayranlıkla bakardı. Ama şu anda bunları düşünebilecek durumda değildi.

Tekrar deponun içine baktığında iki adamın kapıdan içeri girdiklerini gördü. Anlaşılan zamanı dolmuştu. Az önce tehditler savuran düşmanı kararını öğrenmek için geri dönmüştü. Ama bu sefer yanında bir de yardımcısı vardı. Adamlar epey uzaktaydılar. Üstelik deponun içi karanlık olduğu ve kapıdan giren ışık da gözlerini aldığı için yüzlerini göremiyor-du. Sadece iki karanlık silueti fark edebiliyordu. Ama şu anda düşmanının kimliğini öğrenmekten önce yapması gereken daha önemli bir şey vardı. Buradan bir an önce kaçabilmek.

Gözlerini tekrar dışarı çevirdiğinde depodan çıkan ikinci tören arabasını fark etti. Üstüne Neptün'ün krallığını simgeleyen bir maket yerleştirilmişti. Mitolojinin efsanevi deniz tanrısı başında tacıyla oturuyor, kocaman rengârenk balıklar deniz imajı veren mavi kâğıtlar arasında yüzüyorlardı. Maketin en yüksek kısmı burnundan alevler fışkıran kocaman bir deniz ejderhasıydı. Ejderhanın başı Nicole'ün oturduğu pencereye kadar uzanıyordu.

Birden deponun içinden yükselen sesi duydu.
Mantıklı davranmaya ve istediğimi vermeye hazır mısın? Nicole cevap vermeye cesaret edemedi. Sesini çıkardığı anda yerini de belli etmiş olacaktı. Ejderhanın başının pencereye biraz daha yaklaşmasını beklemek zorundaydı. Kamyon manevrasını tamamladığında maketin başı da pencerenin tam altına gelecekti.
İnatçılığın yüzünden sana yazık olacak tatlım. Küçük oyunlarından artık bıktığımı söylemiştim. Eğer hemen cevap vermezsen çok pişman olacaksın.
Bacaklarını yukarı doğru çekip doğru bir zamanlamayla aşağı atlamaya hazırlandı.
Ejderha maketinin yapılışında tahta kirişler mi yoksa tel kablolar mı kullanıldığını bilmiyordu. Tek umudu neyle yapılırsa yapılsın, ağırlığını taşıyacak kadar sağlam olmasıydı.
Ejderhanın başı pencerenin tam altına geldiğinde derin bir nefes alıp kendini aşağı bıraktı.

Bölüm On Bir

Deniz ejderhasının uzun boynu Nicole'ün ağırlığı altında sarsılarak öne arkaya gidip geldi ama kırılmadı.
Bütün cesaretini ve kuvvetini toplayıp maketin boynundan aşağı yavaş yavaş kaymaya başladı. Ayakları kamyonun kasasına değdiğinde şoförün manevrayla ilgilenirken onu fark etmeyeceğini düşündü. Ellerinin ve dizlerinin üstünde sürünerek arabanın arka tarafına doğru ilerledi.
Neptün maketi bu kısımdaydı. Maketin alt kısmı deniz imajı verebilmek için mavi kâğıtlarla doldurulduğundan onların arasına saklanması zor olmadı. Ancak çevredeki evlerin ikinci katından bakan biri görebilirdi onu. Bu da şimdilik büyük bir tehlike sayılmazdı. Zaten tehlikeli bölgeden uzaklaştıktan sonra birkaç blok ötede arabadan aşağı atlayacaktı.
Kâğıtların arasına uzanıp ellerini başının altına koydu ve derin bir nefes aldı. Depoda başına gelenler, düşmanını ne kadar küçümsediğini sadece eşyalarına zarar vermekle yetinebileceğini sandığını anlamasını sağlamıştı. Ama istediği şeyi elde edebilmek için her şeyi yapmaya kararlı bir çılgın vardı karşısında.
Ama aynı zamanda çok da zekiydi. Kimliğini ele verecek en küçük bir açık bile vermemişti şimdiye kadar. Nicole polise gidip olanları anlatsa bile hiçbir işe yaramayacağından emindi. O yüzden en iyisi susmak ve adamın krizi geçinceye kadar onun yoluna çıkmamaya çalışmak olacaktı.
Depoların bulunduğu bölgeden birkaç blok uzaklaştıklarında saklandığı yerden çıkıp kamyonun kenarına yaklaştı. Araba epey ağır ilerlemesine rağmen bu kadar yükseklikten kaldırıma atlamak yine de zor işti. Ama daha önce aştığı zorlukların yanında bu çocuk oyuncağı sayılırdı.
Bacaklarını kamyonun kasasının kenarından aşağı doğru sallandırdığında arkasından bir ses duydu .

Hey sen! Ne yaptığını sanıyorsun orada?

Ama Nicole'ün cevap vererek zaman kaybetmeye niyeti yoktu. Birden kendini boşluğa fırlattı. Ellerinin ve dizlerinin üstüne düşmüştü. Telaşla yerden kalkarken kamyonun şoförüne dönüp neşeyle el salladı ve caddenin karşı tarafındaki kafeteryaya doğru koşarak içeri girdi.

Ceket cebinin fermuarını açarak para çantasını çıkardı. Sabahleyin evden çıkarken yanına askılı çantasını almaması büyük bir şanstı. Yoksa şimdi onu depoda bırakmış ve beş parasız kalmış olacaktı.

Bir fincan kahve ısmarlayıp pencerenin yanındaki masalardan birine oturdu ve tören arabalarının birbiri peşisıra geçişini izledi. Geçit töreni sona erdiğinde bir taksi çağıracak ve doğruca Michael'ın evine gidecekti.

Bir saat kadar sonra Nicole, Michaei'ın evinin kapısından içeri girmişti. Sırtını kapıya yaslayarak derin derin nefes aldı ve sağ kalmanın sevincini yaşadı.

Murphy'nin sabahleyin telefonda anlattıklarından sonra evde kimsenin olacağını sanmıyordu. Doğruca banyoya gidip küveti doldurdu ve dizleriyle ellerindeki yaraları yıkayıp pansuman yaptı. Ama banyodan çıktığında evde yalnız olmadığını fark etti. Michael yatak odasındaydı. Kapısı açık olduğu için genç adamın telaşla valiz hazırladığını görebiliyordu.

Eşikte durup yaralı ellerini arkasına saklayarak başını içeri uzattı. Merhaba, öğleyin bir iş yemeğine katılman gerektiğini sanıyordum.

Michael başını kaldırıp ona baktıktan sonra yine önündeki işe devam etti. Öyleydi. Ama hastaneden aramalarından sonra Murphy beni bulup haberi verdi.

Hastane mi? dedi genç kadın endişeli bir sesle. Evet. Murphy sana söylemedi mi?

Nicole başını iki yana salladı. Murphy ile daha erken saatlerde konuştum ben. Hastaneyle ilgili bir şeyden söz etmedi. Ne oldu?

Megan yaralanmış. O kızılderili kampında bir kaza geçirmiş. Başına bir at çiftesi yemiş. O zamandan beri komadaymış ve sürekli beni sayıklıyormuş. Gitmem gerekiyor. Michael kararsız bir tavırla bakınca Nicole onun aklından geçenleri anladı. Kız kardeşinin kendisine ihtiyacı olduğunu biliyor ve onun yanına koşmak istiyor, ama Nicole'ü yalnız bırakmaktan da çekiniyordu.

Anlıyorum Michael. Elbette gitmen gerekiyor, dedi.

Sen burada tek başına kalabilirsin değil mi? Mümkün olduğu kadar kısa sürede dönmeye çalışacağım.

Elbette. Beni merak etme sen. Nicole sesinin mümkün olduğu kadar rahat bir şekilde çıkmasına gayret etti. Eğer depoda olanları anlatırsa Michael'ın Megan'm yanına gitmekten vazgeçeceğini biliyordu. Onun başına yeterince dert olmuştu zaten. Bir de böyle kritik bir durumda kardeşinin yardımına koşmasını engelleyemezdi.

Michael seyahat çantasının fermuarını kapadıktan sonra askısını omzuna geçirdi ve ona yaklaştı.
Keşke seni yalnız bırakmak zorunda olmasaydım, dedi yumuşak bir sesle.
Endişelenecek bir şey yok Michael. Ben başımın çaresine bakmayı bilirim.
Sürekli bunu söylüyorsun ama herhangi bir zorlukla karşılaştığında yanında olursam kendimi daha iyi hissediyorum. Nicole uzanıp onun yanağım okşamak için dayanılmaz bir istek duydu. Ama bunu yaparsa elindeki yaraları Michael'm fark edeceğim ve neler olup bittiğini öğrenmek için ısrar edeceğini biliyordu.
Hadi, bir an önce Megan'ın yanına git. Kardeşin kendine gelinceye kadar da sakın buraya dönme. Onu benim de ne kadar sevdiğimi bilirsin.
Pekâlâ, dedi genç adam gülümseyerek. Ama bana söz ver. Evden ayrılmayacak ve kendine dikkat edeceksin. Söz veriyorum.
Michael uzanıp onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Beni biraz özlemeye çalış olur mu? diye fısıldadı.
Seni şimdiden özledim bile. Ama ne kadar çabuk gidersen, o kadar çabuk dönersin.
Genç adam bu fikri beğenmiş gibiydi. Gülümseyerek onu bir kere daha öptü ve kapıya yürüdü. Hoşça kal Nicki. Arkamdan kapıyı kilitlemeyi ihmal etme.
Nicole o gün öğleden sonra bol bol düşünme fırsatı buldu. Michacl'ın aldığı ipek kimonoyu giymiş, böylece onu daha yakınında hissedebileceğini düşünmüştü.
Sürekli onunla birlikte olmaya ne kadar alıştığını ilk kez fark ediyordu. Michael'sız ev gözüne bomboş görünüyordu. Bu kadar kısa bir sürede ona böyle âşık olabileceğini asla tahmin edemezdi. Ama olmuştu işte.
Bundan korkuyordu. Duygularını Michael'a açsa aralarındaki dostluğun bozulması ihtimali de vardı. Michael Flynn hiçbir kadına uzun süreli bağlanmayı düşünmeyen bir erkekti. Nicole'ün kendisine âşık olduğunu öğrenince yersiz umutlara kapılmaması için ilişkilerini daha mesafeli tutmak isteyebilirdi.
Genç kadın üzüntüyle içini çekti. Son zamanlarda hayatı tam bir kaos olmuştu. Ne tarafa baksa çözülmesi güç bir bulmacayla karşılaşıyordu.
Sabahleyin depodan kaçmayı başarmıştı ama peşindeki adamın yenilgiyi kolay kolay kabul edeceğini hiç sanmıyordu. Herhalde şimdi oturup yeni bir saldırı planı hazırlamakla meşguldü.
Yerinden kalkıp pencerenin yanma gitti ve dışarı baktı. Öğleden beri yağan yağmur dinmiş, bulutlar dağılmaya başlamıştı. Akşam güneşinin zayıf da olsa parlamaya başladığını görünce sevinmesi gerekirdi. Oysa ne kadar yalnız ve korunmasız olduğunu düşünmekten başka bir şey yapamıyordu.
Aynı anda çalmaya başlayan telefonun sesini duyunca yerinde sıçradı. İçinden bir ses ahizeyi kaldırmamasını, kötü şeyler duyacağını fısıldıyordu.

Ama arayanın Michael olabileceğini ve yolda arabasının bozulduğunu veya Megan'ın yanına ulaşmakta herhangi bir zorlukla karşılaştığını haber verebileceğini düşününce gidip açtı.
Michael Flynn'm evi.
Mr. Flynn kent dışına gitmişken evinde seni bırakması ne kadar güzel, dedi yumuşak bir ses. Ama herhalde kendini çok yalnız hissediyorsundur. Yukarı gelip sana arkadaşlık etmeyi düşündüm ben de. Sabahleyin yarım kalan konuşmamızı da tamamlayabiliriz böylece.
Nicole yumuşak bir tonla konuşmasına rağmen sesi hemen tanımıştı. Hayır! diye bağırdı korkuyla. Neyin peşinde olduğunu biliyorum. Ama sürekli etrafımda dolaşıp beni korkutmaya çalışmandan bıktım artık. Eğer benden uzak durmazsan polisi arayacağım.
Pek akıllıca bir davranış olmaz bu. Bildiğim kadarıyla Mr. Flynn şu anda kent dışında. Ama mutlaka dönecek. Yolda küçük bir kazaya kurban gitmesi yazık olur değil mi?
Michael'ı bu işe karıştırma! dedi Nicole öfkeyle. Sen polisten uzak durduğun sürece o da emniyette olur. Hiç kimseye zarar vermek istemiyorum ama istediğin zaman çok cesur ve inatçı olduğunu bu sabah ispatladın. Böyle akrobatik yeteneklerin olabileceği kimin aklına gelirdi? Senden kaçabilmek için gerekirse çıplak ayakla ateş üstünde bile yürüyebilirim!
Eh, sanırım bu defa kaçabilmek için en az söylediğin kadar ilginç bir numara bulman gerek. Ponıalba Siteleri'nin her yanında adamlarım var. O yüzden oradan kaçabileceğini sakın akima getirme. Seninle bitmemiş bir işimiz var. Bu akşam gelip bunu bitirmeye kararlıyım.
Buraya giremezsin! Aşağıdaki kapıda yirmi dört saat nöbet tutan bir görevli var.
O yaşlı adamın beni durdurabileceğine gerçekten inanıyor musun?
Nicole bu sözleri duyunca karşısındaki adamın istediğini elde edebilmek için her şeye kararlı olduğunu bir kere daha anladı. Hiç gözünü kırpmadan yaşlı bir adamı bile öldürebilirdi.-
Ama cevap vermesine fırsat kalmadan telefon kapandı. En yakındaki koltuğa oturup hüngür hüngür ağlamak istiyordu. Ama bunun bir yararı yoktu. Buradan kaçmanın bir yolunu bulmalıydı. Oturup onun gelmesini bekleyemezdi.
önce gidip oturma odasının bütün perdelerini kapadı. Sonra da sinirli bir şekilde odada dolaşıp düşünmeye başladı.
Polisi arayamazdı. O adam tehdidini derhal yerine getirirdi. Michael'm hayatını tehlikeye atamazdı.
Mutlaka başka bir yol bulmalıydı. Üstelik güvenebileceği, yardım isteyebileceği biri de yoktu. Tek başına bir çözüm yolu bulmalıydı. Yıllardır kendi kararlarını kendisinin verememesinden, bağımsızlık ve özgürlük yoksunluğundan yakınıp durmuştu. İşte, kendi başına da her şeyi

halledebileceğini göstermesi için bir fırsat çıkmıştı önüne. Gerçi bağımsız bir kişiliği olduğunu ispatlamak için bu kadar büyük tehlikelerle karşı karşıya kalmasına gerek yoktu. Ama madem başına gelmişti, çaresiz katlanacaktı.

Bunları düşününce biraz sakinleştiğini hissetti. Telefondaki adam mutlaka yanılıyordu. 6u evden kaçabilmenin bir yolu olmalıydı. Nicole de bu yolu bulmaya kararlıydı.

İki saat kadar sonra Nicole, Michael'ın komşusu Jo Jo' nun dairesindeydi. Yaşlı adam onu bir aynanın önüne oturtmuş, yüzüne büyük bir dikkatle palyaço makyajı yapıyordu.

Nicole görünüşte herhangi bir televizyon istasyonunun kozmetik dairesinde makyaj yaptıran bir yıldız kadar rahattı. Ama kafası sorularla doluydu. Yaptığı plan işe yarayacak mıydı? Başarısızlığa uğrarsa karşılaşacağı tehlikeyi düşündükçe farkına bile varmadan kaşlarını çatıyordu.

Biraz rahatla Nicki. Kaşlarını çatıp durursan makyajını tamamlayamam, dedi yaşlı palyaço.

Özür dilerim Jo Jo. Kafam çok meşgul de.

Bunu söylemene gerek yok. Anlaşılıyor.

Hiçbir şey sormayacağına söz vermiştin bana. Meraktan çatlamama rağmen yine de bir şey sormuyorum zaten. Ama kapımı çalıp kendisine kusursuz bir palyaço makyajı yapıp yapamayacağımı soran genç kadınlarla karşılaşmaya pek alışık değilim.

Günün birinde her şeyi sana anlatacağım. Ama inan bana, şu anda hiçbir şey bilmemen senin için çok daha iyi. Başında büyük bir bela mı var Nicki? Eğer sana bir şey olursa Michael beni asla affetmez. O dönene kadar benimle birlikle kalsana.

Hayır, burada kalamam. Derhal bu evden uzaklaşmam gerek. Ayrıca benim yüzümden senin de başının derde girmesini islemem. Michael'ın hayatını altüst ettim zaten. Sana da aynı şeyi yapamam. Nicole aynaya göz attı. Ayrıca bana büyük bir iyilik yaptın zaten. Bu makyajla Jackson Alanı' nda pandomim yapan ve turistleri eğlendiren diğer palyaçolardan hiç farkım yok.

Sanırım bitti, dedi Jo Jo. Bir adım geri çekilip yarattığı eseri dikkatle inceledi. En yakın arkadaşının bile seni tanıyabileceğini sanmıyorum.

Nicole ayağa kalkıp aynaya biraz daha yaklaştı ve yüzünü inceledi. Jo Jo, yüzüne önce beyaz fondoten sürmüş, kederli bir palyaço ifadesi verebilmek için gözlerinin çevresini siyah kalemle irileştirip aşağı sarkıtnnşıı. Yay gibi çizilmiş kaşlar alnının ortasına kadar yükseliyordu neredeyse. Üstüne geçirdiği tulum o kadar büyüktü ki, içindeki bedenin bir kadına mı yoksa bir erkeğe mi ait olduğunu anlamak bile imkânsızdı. Tulumun üstüne giydiği uzun kollu, kırmızı beyaz çizgili gömlek ve sarı bir tenis şapkasının altına gizlenmiş saçlarıyla kusursuz bir palyaço olmuştu.

Evet, Jo Jo haklıydı. Tanınması imkânsızdı. Teşekkürler Jo Jo. Harika oldu.

Benim için zevkti. Keşke bana güvenebilsen ve başının nasıl bir dertte olduğunu anlatabilseydin.

Suskunluğumun nedeni sana güven.sizhğim değil, dedi Nicole. Eldivenli elini yaşlı adamın omzuna koydu. Sadece senin de başını derde sokmak istemiyorum. Michael en kısa zamanda dönecek. O döndüğünde ben de eve tekrar gelebileceğim.

Kendine dikkat et Nicki. O kadar az dostum var ki, tekini bile kaybetmeye tahammülüm yok.

Boynuna sarılıp yanağına kocaman bir öpücük kondurmak geliyor içimden. Ama yaptığın makyaj o kadar mükemmel ki, bozulmasını istemiyorum. Benim için endişelenme. Her şey yoluna girecek.

Nicole sözlerini bitirince Jo Jo'nun dairesinden çıktı ve sessizce apartmanın kapısına yürüdü. Kapı penceresinin yanında durup bir an dışarı baktı. Güneş bulutların arasında parlıyordu. Yağmurun durduğunu gören turistler Jackson .Mani'ni doldurmaya başlamışlardı.

Az sonra kaldırım ressamları tuvallerini yolun kenarlarına yerleştirecekler ve resim yapmaya başlayacaklardı. Beyaz boyalı yüzlü pandomim sanatçılarının bir kısmı daha şimdiden alana gelmiş, gösterilerine hazırlanıyorlardı.

Nicole daha önce Michael'ın penceresinden dışarı baktığında apartmanı gözleyen adamın köşede durduğunu fark etmişti. Derin bir nefes alıp omuzlarını serbest bıraktı ve binadan çıkıp ağır adımlarla alanda yürümeye başladı. Köşedeki adamın ona şöyle bir baktıktan sonra gözlerini yine apartmanın kapısına diktiğini görünce rahat bir nefes aldı.

Hiç acele etmeden turistlerin arasına karıştı. Marcel Mar-eeau'nun filmlerini hatırlamaya ve gerçek bir palyaço gibi salma salma yürümeye gayret ediyordu.

St. Louis Katedrali'nin önündeki diğer palyaçoların arasına karıştıktan sonra ağır ağır alanın öteki tarafındaki caddeye doğru yürümeye başladı. Kalabalığın arasında izini kaybettirdiğini anlayınca hemen köşeyi döndü. Adımlarını hızlandırarak St. Anne Caddesi'ndeki evine doğru yola koyuldu.

Evin önüne geldiğinde kaldırımda birkaç kez tur atarak çevrede kuşkulu bir kişi bulunup bulunmadığını kontrol etti. Tehlike olmadığından emin olunca, tulumun cebindeki anahtarları çıkarıp kapıyı açtı ve içeri girdi. Kapıyı kapatıp alarm sistemini de tekrar devreye soktuktan sonra Jo Jo'dan ödünç aldığı el fenerinin ışığında ikinci katın merdivenlerini tırmanmaya başladı.

Az sonra banyodaydı. Işık yakarak evde bulunduğunu belli edemeyeceği için d feneriyle idare etmek zorundaydı. Aynanın karşısına geçip zayıf fener ışığında makyajını temizlemeye başladı. Ama bu işin tam yarısına gelmişti ki, kendini tutamayıp kahkahalarla gülmeye başladı.

Başarmıştı! Hiç kimseye güvenmeden, başını dayayıp güç alabileceği kimse olmadan kurtulmayı başarmıştı işte! Harika bir duyguydu bu!

Michael pazar akşamı eve döndüğünde korkunç bir manzarayla karşılaştı. Nicole'ün otel odasında iki hafta önce karşılaştığı manzarayla karşı karşıyaydı. Evin içindeki her şey altüst edilmişti. Sandalyeler devrilmiş, kitap rafları boşaltılmış, masalar ters çevrilmişti. Ama evdeki hasar umurunda bile değildi.

Nicole neredeydi?

Korkudan nefes bile alamadan birkaç saniye geçirdikten sonra deli gibi evi aramaya başladı. Bütün odaları, banyo-u, mutfağı koşarak dolaştı. Korktuğu başına gelmişti işte. Nicole'den en küçük bir iz bile yoktu.

Midesinde taş gibi bir ağırlık hissetti. Nicole'ün başına bir şey gelmişse... Eğer o adam...

Tam o sırada telefon çalmaya başladı. Çılgın gibi koşup ahizeyi kaldırdı.

Michael Flynn.

Oh Michael! Tanrıya şükürler olsun, şensin!

Nicki! Neredesin? tyi misin? Lanet olsun! Neler oldu burada böyle? Soruları birbiri arkasına sıralarken sesi endişeyle yükseldi.

‘‘Ne demek istiyorsun? Evde bir şey mi olmuş?

Bu önemli değil. Sen neredesin?

Kendi evimdeyim. Dün saaı altıdan beri buradayım. Sana buradan ayrılmamanı söylemiştim. Ne halt etmeye oraya gittin? Öfkesini denetlemeye gerek bile duymadan bağırıyordu.

Çok uzun bir hikâye bu Michael. Döndüğüne göre artık oraya gelebilirim. O zaman her şeyi ahlatırım.

Hayır! Ben gelene kadar yerinden kıpırdama. Sokaklarda tek başına dolaşmanı istemiyorum. Ben hemen geliyorum seni almaya.

Michael, orada neler olduğunu lütfen söyle bana. Ayrıca Megan nasıl? İyi mi?

İyileşecek. Ben gittiğimde komadan çıkmıştı. Daha sonra etraflı anlatırım. Sakın oradan bir yere ayrılma Nicki. Ben hemen geliyorum. Nicole'ün cevap ver mesine fırsat bırakmadan telefonu kapadı.

Hiç zaman kaybetmeden onun yanına koşmak, gerçekten iyi olduğunu kendi gözleriyle görmek istiyordu. Onu kollarının arasına almak ve bir daha asla bırakmamak için dayanılmaz bir istek duyuyordu.

Bölüm On İki

Michael, St. Anne Caddesi'ndeki eve girebilmek için Nicole'ün verdiği yedek anahtarı kullandı, tçeri girdikten sonra alarmı tekrar devreye sokup merdivenlere koştu. Nicki, ben geldim, diye bağırdı aşağıdan. îyisin değil mi? Karanlık merdivenler birden yukarıdan gelen bir ışıkla aydınlandı. Nicole basamaklardan inmeye başlamıştı ki, Michael tekrar bağırdı.

Hayır, orada kal. Ben yukarı geliyorum!

Basamakları ikişer ikişer atlayarak yukarı çıktı. Nicole'ü karşısında bulduğunda kollarının arasına çekip sıkmamak için kendini zor tuttu. Duygularının yoğunluğuyla onu ürkütmek istemiyordu.

Sakin görünmeye çalışarak Gerçekten iyisin, değil mi? diye sordu.

Sen geldin ya iyiyim artık, diye karşılık verdi genç kadın yumuşak bir sesle. Daha fazla dayanamayarak Micha-el'ın kollarına atıldı.

Genç adam onu göğsüne bastırıp yumuşak vücudunu güçlü kollarının arasında sıktı. Bedenleri bir daha asla ayrılmayacakmış gibi yapışmıştı birbirine.

Michael, dönmene ne kadar sevindim bilemezsin. Seni öyle özledim ki... Sana öylesine ihtiyacım vardı ki... Neden Nicki? diye fısıldadı Michael. Neden evimi terk ettin? Kollarının çemberini bir an bile gevşetmedi.

Nicole korkusunu daha fazla gizlemeyi başaramadı. Titrek bir sesle Yine telefon etti, diyebildi. Scıin olmadığını biliyordu. Beni görmeye geleceğini söyledi.

Tanrım! Kimbilir ne kadar korkmuşsundur, dedi Michael. Yanağını ipek gibi yumuşak saçlara bastırdı. Seni yalnız bırakmak zorunda kaldığım için ne kadar üzgünüm bilemezsin. Tanrıya şükürler olsun ki, oradan bir an önce uzaklaşmışsın. Evin hali felaket. Oteldeki odanın haline benziyor. Tek fark, buradaki hasarın otel odasındaki kadar korkunç boyutlarda olmaması.

Nicole ürpermekten kendini alamadı. Blöf yapmadığını biliyordun. Eve girebilmek için mutlaka bir yol bulacaktı. Kimseye zarar vermiş mi?

Sanmıyorum. Ben geldiğimde güvenlik görevlisi görevinin başındaydı. Ama çıkarken ona sorular sorup zaman kaybetmek istemedim. Seni bir an önce görmekten başka bir şey düşünemiyordum. Hayatımda hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum.

Nicole ona daha sıkı sarıldı. Biliyorum ama hepsi geçti artık. Yine birlikteyiz, önemli olan tek şey bu.

Bu sözleri öyle bir ses tonuyla söylemişti ki, MichaeFm içinde aniden umut tomurcukları yeşermeye başladı. Nicole onu sadece bir dost olarak görse, böylesine inanarak bu sözleri söylemez, ona bu kadar sıkı sartlmazdı herhalde.

Genç kadının yüzünü görebilmek için yavaşça geri çekildi. Bulundukları sahanlık loş olmasına rağmen Nicole'ün gözlerindeki pırıltı duygularının içtenliğini gösteriyordu. Michael kendi duygularının derinliğini anlatabilmek için bir kere daha denemesi gerektiğini düşündü.

Seni istiyorum Nicki. Bu olay zaten bildiğim bir şeyi daha iyi anlamamı sağladı. Sana ihtiyacım var bebeğim. Bir dost olarak değil, bir erkek olarak.

Konuşurken parmaklarını Nicole'ün yanağında okşarca-sıııa gezdirdi. Genç kadının gözlerinde parlayan istek ateşini sessiz bir davet olarak değerlendirdi ve dudaklarına eğildi.

Korkma bebeğim. Boşuboşuna isteklerinle savaşma, diye fısıldadı.

Dili genç kadının ağzının içinde dolaşmaya başladığında bedenleri istekle titriyordu. Michael elini ipek gibi yumuşak saçların arasına sokup onun ensesini okşamaya başladı. Nicole'ün birden ürperdiğini hissetti. Başını yavaşça geri çektiğinde yeşil gözlerin derinliklerindeki korkuyu gördü.

Gözlerini benden kaçırma, bak bana Nicki. Beni çok iyi tanıyorsun. Seni incitecek bir şey yapmayacağımı biliyorsun... Hayatımda tatmadığım güzellikte duygular yaşatıyorsun bana. Seni kollarımın arasında tuttuğumda, dokunduğumda, öptüğümde ruhum başka bir dünyaya uçuyor sanki... Korkunun asla giremediği bir cennete, büyülü bir dünyaya uçuyorum sanki... Sen de korkularını unutup benimle birlikte oraya uçmak istemez misin bebeğim?

Bu sözler Nicole'ün kuşkularım ve korkularını bir anda unutmasına yetti. Kollarını genç adamın boynuna dolayıp başını kendisine çekti ve dudaklarını uzattı.

Michael onu uzun uzun öptükten sonra kucağına aldı ve yeni halı döşenmiş büyük oturma salonuna götürdü. Şöminenin yanına geldiğinde yavaşça onu yere bıraktı. Elleri genç kadının göğüslerinde dolaşmaya başladığında Korkacak bir sev yok canım, diye fısıldadı. Seni öyle seviyorum ki.

Korkmuyorum Michael, diye mırıldandı Nicole. Titrememin nedeni korku değil. Seni istiyorum. Hem de çok istiyorum.

Genç adamın dudaklarının arasından bir inilti koptu. Bu sözleri duymayı ne kadar çok beklemişti... Halının üstüne uzanıp birbirlerine sarıldılar.

Nicole beş gün sonra Mardi Gras balosu için giyinirken o geceyi hatırladı. Bedenlerindeki ateşi söndürebilmek için saatlerce halının üstünde sevişmişlerdi. Her şey ne kadar güzeldi... Tabii daha sonraki korkunç kavga olmasa.

Michael Oklahoma'ya gitmeden önce depodaki olayı Nicole'ün anlatmadığım öğrenince öfkeden deliye dönmüştü. Nicole ise inatla en doğru şeyi yaptığını ve kendi başının çaresine bakabileceğini ispatladığını söylemişti.

Michael'ı öfkelendiren bir başka olay ise, adam telefon edip tehdit ettiğinde Nicole'ün polisi aramamasıydı. Genç kadın, bunu yapmayışının tek nedenin onu korumak olduğunu, başına bir şey gelmesini istemediğini defalarca tekrarlamış ama Michael'ı ikna edememişti.

Michael'ın öfkesi bir türlü dinmek bilmemiş ve o günden beri surat asmayı sürdürmüştü. Nicole, balodaki neşeli atmosferin aralarındaki gerginliği ve anlaşmazlık noktalarını gidereceğini düşünüyordu. Tek umudu buydu.

Balo salonu yanıp sönen yüzlerce renkli ışık ve rengârenk flamalarla süslenmişti. Dans pistinin üç tarafı localarla çevrilmişti. Baloya davet edilen ve eğlenceye katılma hakkı bulunan kadınların oturması için ayrılmıştı localar. Onların arkasında amfi şeklinde yükselen koltuklarda baloyu izlemek

üzere davet edilen ama eğlenceye katılma hakkına sahip olmayan özel konuklar oturacaklardı.

Bütün localar ve koltuklara balodaki program sırasını bildiren kartlar bırakılmıştı. Nicole kendi locasındaki kartı alarak okudu. Balonun ana teması ‘efsanevi kahramanlar’ olarak adlandırılıyordu. Genç kadın kendi kendine gülümsedi. Michael de efsanevi kahramanlardan birinin kostümüyle katılacaktı baloya demek.

Aynı anda mikrofondan bir ses duyuldu. Bayanlar, baylar, iyi akşamlar. Yirmi üçüncü geleneksel Mardi Gras balosuna hoş geldiniz. Bizimle birlikte tarihte bir yolculuğa çıkmanızı ve efsanevi kahramanları hep birlikte izlememizi diliyorum şimdi. Hepinize iyi eğlenceler.

Pistin bir köşesine yerleştirilmiş sahnenin perdesi ağır ağır kalkarken bütün gözler o tarafa çevrildi. Spot lambaları sahnenin tam ortasına yerleştirilmiş Olympus Dağı maketini aydınlatırken izleyicilerin hayranlıkla iç çekişleri duyuldu. Daha sonraki bir saat boyunca, Krewes üyeleri Yunan Tanrılarını canlandırdılar izleyicilere. Zeus, Apollo, Poseidon ve bir zamanlar ölümlülerin kalplerinde yaşamış diğer efsanevi tanrıların hepsi sırayla görünüyordu.

Sonra salon karanlığa gömüldü. Işıklar tekrar yandığında sahnedeki Olympus Dağı’nın yerini kocaman bir ortaçağ şatosu almıştı. İzleyiciler sırayla Kral Arthur ile Şövalyelerini, Robin Hood’u, Cyrano de Bergerac’ı, Romeo’yu ve diğer kahramanları hayranlıkla seyrettiler.

Nicole büyük bir dikkatle kostümlü Krcwis üyelerine bakıyor ve içlerinden hangisinin Michael olduğunu tahmin etmeye çalışıyordu. Ama hepsinin yüzü bir maske ardında gizlendiği için bunu anlamak imkânsızdı.

Sahnedeki görüntü defalarca değişerek yirminci yüzyılın kahramanlarının tanıtımına kadar geldi. Flash Gordoıı, Su-permen, Indiana Jones, James Bond gibi beyazperdenin ve televizyonun modem kahramanları da sahnedeki yerlerini almışlardı.

Nicole çok uzun bir süredir bu kadar iyi eğlendiğini hatırlamıyordu. Efsanevi kahramanların geçit resmi sona erdikten sonra kostümlü Kresves üyelerinin hepsi dans pistine indiler. Orkestranın eski bir valsi çalmaya başlamasıyla balo da resmen açılmış oldu.

Mardi Gras balolarının en önemli geleneklerinden biri baloya davetli kadınların dansa kaldırılış şekliydi. Maskeli ve kostümlü erkekler dans etmek isledikleri kadının yanma gitmek yerine pistin kenarında bekliyorlar ve bir haberci göndererek locadaki kadınlardan birine kendisiyle dans etmek istediklerini bildiriyorlardı. Dansın bitiminde damlarının eline küçük bir paket tutuşturuyorlardı. Paketlerin içinde Krevves armasını ve balo tarihini taşıyan küçük bir armağan oluyordu. Tabii bu arada sevdikleri kadına elmas bir bilezik veya yeni bir arabanın anahtarı gibi çok pahalı armağanlar veren Kre\ves üyelerinin sayısı da az değildi. Balo, bu tür armağanların verilişi için

değişik bir fırsat oluyor ve gece genellikle çok romantik bir biçimde son buluyordu.

Dansın başlamasından birkaç saat sonra Nicole hayretle bir şeyi fark etti. Defalarca dansa kalkmasına rağmen kavalyelerinin hiçbiri Michael değildi. Aslında o kadar çok değişik erkekle dans etmişti ki hangisinin Michael olduğunu bilmiyordu. Bütün erkekler kimliklerini açığa çıkarmama endişesiyle dans boyunca pek konuşmamaya çalışıyorlardı. Konuştukları zaman da genellikle farklı bir ses tonuyla ve tek heceli cümleciklerle konuşmaya dikkat ediyorlardı.

Gece yarısına yaklaşırken Nicole, Prens Charming, Kral Arthur, Robin Hood, Batman, Indiana Jones ve Cyrano de Bergerac ile dans etmişti. Kavalyelerinin hepsi de Michael'ın boyunda ve yapısındaydılar. Ama hangisinin Michael olduğunu hâlâ bilemiyordu.

Tam bunları düşünürken yanma gelen haberci fısıldadı. .Vliss Reid, Kral Arihur'un Şövalyelerinden biri kendisiyle dans etme şerefini verip vermeyeceğinizi soruyor.

Nicole gülümseyerek yerinden kalktı ve pistin kenarında bekleyen şövalyeye yürüdü. .Ama damın kollarını belinde hissettiği anda yüzündeki gülümseme kaybolmuş, garip bir huzursuzluğa kapılmıştı. Neden tedirgin olduğunu bilmiyordu. Adamın davranışlarında hiçbir gariplik yoktu. Sadece tüyle-':nin korkuyla ürperdiğini hissedebiliyordu. Birden bir şeyi ürk etti. Arthur'un Şövalyesi dans ettikleri süre içinde tek bir kelime etmemişti. Oysa daha önceki kavalyelerinin hepsi hiç olmazsa bir iki nezaket sözü mırıldanmışlardı.

Adamı konuşıurabilmek amacıyla Balo gerçekten çok güzel hazırlanmış değil mi? dedi.

Arthur'un Şövalyesi aynı fikirde olduğunu belirtmek için başım sallarken Mmmm... diye bir ses çıkardı.

Nicole şansını bir kere daha denemeye karar verdi. Uzun zamandır mı Krevves üyesisiniz?

Hayır, diye cevap verdi adam. Ama sesini değiştirerek konuştuğu çok belliydi.

Nicole daha fazla uğraşmaktan vazgeçti. Dansın sonuna kadar bu adama katlanmaya çalışması en doğrusuydu. Belki de kullandığı losyonun kokusu hoşuna gitmediği için adama böyle tepki gösteriyordu.

Dansın sonunda Arthur'un Şövalyesi cebinden çıkardığı armağan paketini verdi. Nicole böyle birinden hiçbir armağan kabul etmek niyetinde değildi ama geleneksel, sembolik bir davranıştı bu. Reddetmesi imkânsızdı.

Yerine döndükten sonra paketin üstündeki kuıdelayı yavaşça çözdü ve kâğıdı açtı. Gözleri birden korku ve hayretle irileşti. Parmakları titriyor, elindeki küçük Buda heykeline inanamayan gözlerle bakıyordu. Darnien ile evliyken Bangkok'tan aldığı bir heykelcikti bu. Diğer eşyalarıyla birlikte onu

da New York'taki eşya deposuna teslim etmişti. Bütün eşyalarının parçalandığı depoya!

Bunun bir tek anlamı vardı. Düşman çok yakınındaydı. Az önce dans etliği adam oydu. Bunu anlamak vücudunun korkuyla ürpermesine neden oldu.

Tam o sırada mikrofondan bir ses yükseldi. Gece yarısı olmuştu. Final dansı yapılacaktı. Bütün erkekler yüzlerindeki maskeleri çıkartacaklardı... Nicole pistin yanında sabırsızlıkla dansa gelmesini bekleyen Robin Hood'a boş gözlerle baktı.

Yanına gelerek piste inmesi gerektiğini bildiren haberciyi mekanik hareketlerle izledi. Yapabileceği başka bir şey yoktu. Zaten eğer bunu yapmazsa çığlık çığlığa bağırmaya başlayacağını ve salonu inleteceğini hissediyordu. Parmaklarının arasındaki heykeli bütün gücüyle sıktı.

Mikrofondan yapılan yeni bir anonsla bütün erkekler aynı anda maskelerini çıkardılar. Nicole birdenbire Michael ile göz göze geldi. Robin Hood Michael'dı! Genç kadın şimdiye kadar onu gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti. Son valsi yapmak üzere genç adamın kollarında dönerken gözleriyle kalabalığı taraması ve düşmanının yüzünü görmeye çalışması gerektiğini biliyordu. Ama Michael'm kollarında öyle mutluydu ki, bu mutluluğu bozacak hiçbir şeye izin vermeyecekti. Ayrıca o adamın kimliğini ele verecek bir şey yapmayacağından da emindi.

Michael'm kollarının arasına biraz daha sokularak onun sıcaklığını hissetmeye çalıştı. Genç adanı bu sessiz isteği, onu kendisine biraz daha çekerek cevaplandırdı. Bir elini Nicole'ün omzunun üstüne koymuş, diğer koluyla beline sıkı sıkı sarılmıştı.

İşte sevdiği adam buydu. Onun kahramanı bu adamdı. Ve artık bunu söylemesi gerektiğini hissediyordu. Endişeler, üzüntüler ve kuşkularla daha fazla zaman kaybetmeye niyeti yoktu. Önemli olan onu sevmesiydi. Şu anda başka hiçbir şeyin önemi yoklu.

Seni seviyorum Micljael, diye fısıldadı yumuşak bir sesle. Genç adam başını ona yaklaştırdı. Bir şey mi söyledin? Nicole parmak uçlarında yükselip dudaklarını onun kulağına yapıştırdı. Seni seviyorum Michael dedim.

Michael birden geri çekilip onun gözlerinin içine baktı. Emin misin?

Mardi Gras balosunun kapanış dansında yalan söylemeyi asla düşünemem, diye karşılık verdi Nicole şakacı bir sesle. Michael'ın neden bu kadar şaşırdığını anlayamıyordu. Aşkına karşılık görüp görmemesi de umurunda değildi şu anda. Duygularını daha fazla gizleyemeyeceğini anlamıştı.

Yani sadece bir dost olarak değil? Sadece bir ağabeye duyulan bir sevgi gibi değil? Sadece bir kahraman gibi değil? Eminsin değil mi?

Evet, eminim Michael. İlk başta sana duyduğum sevginin içinde bütün bunların da rolü vardı. Ama şu anda seni bir kadının bir erkeği sevebileceği gibi seviyorum... Havva' nın Adem'i, Cleopatra'nın Mark Antony'yi sevdiği gibi. Genç adam onu birden kollarının arasına çekerek bedenini bedenine

yapıştırdı. Bu sözleri senden duyabileceğim anı hayal ederek kaç gece uykusuz kaldığımı tahmin edemezsin Nicki, diye fısıldadı. Yatağımın içinde gözlerimi karanlık tavana dikerek yatıyor, seni düşünüyordum hep. Önce üzüntü ve endişeyle, sonra ihtirasla, sonra yine üzüntüyle.

Nicole güldü. Belki farkında değilsin ama şu anda gözlerinde yine şehvet okunuyor.

Seni şeytan! diye mırıldandı Michael gülerek. Dudaklarını onun yanağına bastırdı. Bunun hesabını vereceksin sonra bana.

Hep laf, hep laf! diye içini çekti genç kadın. Gözlerinde muzip bir pırıltı vardı.

Benim duygularımı merak etmiyor musun? diye sordu Michael. Çevrelerindeki insanları unutmuş, Nicole'ün yüzünü küçük öpücüklere boğuyordu.

Hayır Michael. Seni sevdiğimi söylememin nedeni senden de aynı sözleri beklediğim için değildi. Söyledim çünkü bunu daha fazla kendime saklayamayacağımı hissettim. Y,a sana söyleyecektim ya da sahneye çıkıp balodaki bütün insanlara haykıracaktım sevgilim.

Birinci yolu tercih ettiğin için çok memnun oldum, dedi Michael gülerek. Ama neler hissettiğini'çok iyi anlıyorum. Duygularımı hiç beklenmedik bir anda açıklamamak için haftalardır kendimi tutmaya çalışıyordum. Çünkü senden çekiniyordum. Bunun ağabey veya bir dost sevgisi olduğunu söylemeye kalkabilirdin. Seviştikten sonra bile gerçeği sana açıklamaya cesaret edemedim.

Michael ne söylemeye çalışıyorsun? Nicole heyecandan nefesinin kesildiğini hissediyor ama boş umutlara kapılma-ması gerektiğini kendine hatırlatmaya çalışıyordu.

Seni seviyorum Nicole Reid. Ama Adem'in Havva'yı, Mark Antony'nin Cleopatra'yı sevdiği gibi değil. Şimdiye kadar hiçbir erkeğin bir kadını sevemediği kadar çok seviyorum seni.

Nicole gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti. Ama bu sefer yaşların akmasını engellemek için kendini zorlamadı. Yanaklarından süzülen yaşların çektiği bütün acıları ve çirkinlikleri akıtıp götürdüğünü hissediyordu. Sıkı sıkı kapalı tuttuğu eli açıldı. Buda heykeli parmaklarının arasından kayıp yere düştü ve dans eden çiftlerin ayakları altında kayboldu.

Bölüm On Üç

Nicole rüyasında kendisini bir gül bahçesinde görüyordu. Kırmızı bir gonca yanağına dokunuyor, gülün nefis kokusu burun deliklerine doluyordu. Çiçeğin yaprakları cildini gıdıkladığı için eliyle yanağından itmeye çalıştı. Rüyasının bozulmasını istemiyordu. Ama parmak uçlarıyla kaç kere iterse itsin, gonca her defasında geri geliyordu.

Sonunda isteksiz bir şekilde gözlerini aralamak zorunda kaldı. Rüyada gördüğünü sandığı gül gerçekli. Michael yatağın kenarına oturmuş, uzun saplı bir gül goncasıyla yanağım gıdıklıyordu.
* Git başımdan, diye homurdandı genç kadın. Gözlerini tekrar kapattı.
İnsan sevdiği erkekle böyle mi konuşur? Böyle özel bir günde seni uyandırmak için erken kalkmamın ödülü bu mu olacak?
Nicole tek gözünü açıp boş bir bakışla ona baktı. Şafak daha yeni söküyordu. Perdenin arasından sızan günün ilk ışıkları odayı doğru dürüst aydınlatmaınıştı bile. Ama Michael bu kadar erken bir saatte kalkmış ve giyinmişti bile. Sabahları ondan önce yataktan kalkmayan Michael Flynn gerçeklen karşısındaki adam mıydı?
Ne dediğini anlamıyorum, diye mırıldandı. Güneş bile doğmadan yataktan kalkmanı sağlayan günün özelliği ne?
Michael birden eğilip onu dudaklarından öptü. Ateş gibi yanan dudakların ani teması Nicole'ün bir anda uyanmasını sağlamıştı. Doğrulup kollarını genç adamın boynuna doladı ve kendisine doğru çekti.
Nefes kesici birkaç dakikadan sonra Michael geri çekildi. Sabahları seni uyandırmanın en iyi yolunu öğrendim artık. Sinirlerini yatıştırmak için kahve yeterli değil. Her defasında öpmem gerekiyor.
Sinirlerimin yatıştığını kim söyledi? Nicole onun elini tutup istekle sertleşen göğsünün üstüne götürdü.
Genç adam başparmağıyla dimdik göğüs ucunu okşamaya başladı. Seni hemen yatıştırabilirim ama akşama kadar yataktan çıkmayabiliriz bir kere başlarsak. Peki, şimdi ne yapacağız? Aklımızı başımıza toplayıp bu işi daha uygun bir zamana erteleyecek miyiz yoksa her şeye boş verip kutsal salıyı yatakta mı kutlayacağız?
Kutsal salı? diye tekrarladı Nicole. Bu sözün önemli bir anlamı olduğunu biliyor ama Michael'm parmağı göğsünü okşarken bir türlü aklım toplayıp ne olduğunu çıkartamıyor-du. Birden onun elini itip yatağın içinde dimdik oturdu.
Kutsal salı! Mardi Gras! Bugün Mardi Gras olduğunu neden hatırlatmadın bana?
Michael gülmeye başladı. Sevgili, güzel Nicki'm benim! Gözlerini açtığından beri ne yapmaya çalıştığımı sanıyorsun? Şimdi, o güzel vücudunu yataktan çıkartıp giyinirsen önce dışarı çıkıp bir kafeteryada sütlü kahve içip ayçöreği yiyeceğiz. Sonra Canal Caddesi'ne kadar yürüyüp sabah resmi geçidini izleyeceğiz. Orada bir arkadaşımın çatıkatı var. Töreni rahatça izleyebilmemiz için bizi davet etti. Her şeyi bakışı görebileceğiz.
Harika! Peki, iş ne olacak? Senin kulübe gitmen gerekmiyor mu?
Şenlikler yüzünden bugün kulübü erken açmayacağız. Öğleden sonra kulübe gider, akşamı da orada geçiririz. Bour-bon Caddesi karnavalın en şenlikli ve kalabalık yerlerinden biridir nasıl olsa.

Haklısın, diye mırıldandı Nicole. Son günlerde kulübe gelen müşterilerin birçoğu Mardi Gras karnavalı nedeniyle garip kostümler giymiş insanlardı.
Genç adam onun aklından geçenleri okumuş gibi Bugün biz de onların arasına karışacağız, dedi.
Nasıl yani? Zaten her gün kulüpte değil miyiz? Bugün biz de kostümlü olacağız demek istedim. Kulübe gittiğimizde Mardi Gras'm ruhuna uygun bir şekilde kostümlerimizi giyebiliriz. Ofisteki dolabımda asılı duran o ipek yığınını unuttun mu?
Dansöz kostümüm! diye bağırdı Nicole heyecanla. Unutmuştum! Kente döndüğümden beri başıma o kadar çok olay geldi ki onu tamamen unutmuştum. Herhalde artık geri zekâlı olduğumu düşünmeye başlamışsındır.
Hayır, sevgilim. Beyninin mükemmel çalıştığını düşünüyorum. Yaşadığın bu kadar korkunç olaylardan sonra hâlâ bu kadar sakin kalabilmene şaşıyorum aslında. Onu unutman son derece anlaşılır bir şey.
Nicole'ün cevap vermediğini görünce sordu. Onu giymeyi hâlâ istiyorsun değil mi?
Elbette.
Güzel. Son zamanlarda sık sık bunun hayalini kurduğumu itiraf etmeliyim. Seni o tül gibi ipeklerin arasında görebilmek için sabırsızlanıyorum. Üstelik görülecek çok şey olacağından da eminim.
Michael Flynn! Yaşlı zamparalara benzemeye başladığının farkında mısın?
Hayır, pek yaşlı sayılmanı, dedi genç adam çenesini hafifçe yukarı kaldırarak. Ayrıca bunlar zamparaca düşünceler değil. Seven bir erkeğin aklından geçenler sadece.
Mükemmel bir gündü. Şubat ortasında olmalarına rağmen havada tek bir bulut bile yoktu. Üstelik pek soğuk da değildi. Binlerce insan sokakları doldurmuş, karnaval şenliklerini izliyordu.
Dini inançlarının bütün kurallarını yerine getiren insanlar ertesi gün kırk beş gün sürecek oruca başlayacaklardı. Ama bugün herkes 'Ye, iç, eğlen. Hayatın keyfini çıkar. Yarını unut' havasındaydı.
Herkes gülüyor, çılgınca eğleniyordu. Nicole ile Michael öğleye kadar bir binanın tepesinden karnavalı izlediler. Geçit töreni sona erdiğinde aşağı inip Bourbon Caddesi'ne doğru yürüyen kalabalığın arasına karıştılar. Kulübe yaklaşırlarken öylesine mutluydular ki, böyle bir günü hiçbir şeyin kararlamayacağından emin görünüyorlardı.
Ama kulübün kapısında sabırsız bir şekilde bekleyen Da-mien Ravenel'i gördüklerinde ikisinin de yüzündeki gülümseme kayboldu.
Nicole başından aşağı bir kova buzlu su dökülmüş gibi bir duyguya kapılmıştı. New Orleans'ta ne işi vardı bu adamın? Üstelik gelmek için böyle bir günü neden seçmişti? Micha-el'm da aynı şeyleri hissettiğinden emindi. Genç adamın vücudu birden gerilmiş, Nicole'ün beline sardığı kolunu daha da bükerek çemberini daraltmıştı.

Damien onlara şöyle bir bakarak Ne zaman geleceğinizi merak etmeye başlamıştım, dedi. Eğer kulübü kapalı tutarsan para kazanamazsın.
Bu sözler Michael'ın biraz daha gerginleşmesine neden oldu. Belki inanmayacaksın RavencI ama hayatta tek amacı para kazanmak olmayan insanlar da vardır. Bunu anlamakta güçlük çekeceğinden eminim ama inan bana doğru. Vay, vay vay! Bu etkileyici konuşma benim için mi yoksa Nicole için mi? Bu tür 'soylu' sözlere eskiden beri zaafı vardır. Damien 'spylu' sözcüğünü pis bir kelimeymiş gibi vurgulamıştı.
Kapımda beklemen için bir nedenin var mı? diye sordu Michael. Öfkesini denetlemekte güçlük çektiği belliydi. Bunu sormamın nedeni şu. Çöpleri genellikle arka kapıdan dökeriz. Orada kendini evindeymiş gibi hissedeceğinden eminim. Damien'in güzleri öfkeyle parladı, sonra tehlikeli bir şekilde kısıldı. Bu konuşmayı burada keselim ve kartlarımızı açık oynayalım, dedi buz gibi bir sesle. İkimizin de birbirimizden hoşlanmadığı açık. Nicole'ü benimle evlenmekten vazgcçirebilmek için her şeyi yapmıştın. Şimdi özgürlüğüne kavuştuğu için çok sevindiğine eminim. Ama buraya seni görmeye gelmedim. Eski karımı birkaç dakikalığına görmeye geldim. Seninle karşılaşmamak için her şeyi yapmaya hazırdım ama son günlerde bir an bile Nicole'ün yanından ayrılmadığın için karşılaşmamız kaçınılmaz oldu.
Ne istiyorsun Damien? dedi Nicole onun sözünü keserek. Ne istediğini bir an önce söyleyip gitmesinden başka bir şey istemiyordu.
Sadece birkaç dakikanı, diye karşılık verdi Damien yumuşak bir sesle. Birlikte bir içki içebiliriz içeride diye düşünmüştüm. Böylece yeni dostun da gözünü bir an bile üstümüzden ayırmamış olur. Kaybedilmiş toprakları yeniden elde etmek çabası içinde olmadığımı anlarsa rahatlar belki. Nicki, istemiyorsan onunla konuşmak zorunda değilsin! dedi Michael.
Önemli değil Michael. Hadi içeri girelim. Kulübü yarım saat sonra açacaktın nasıl olsa. Damien ile ben barda bir kadeh içki içerken sen de gidip üstünü değiştirebilirsin. Nicole onun elindeki anahtarı alarak kapıyı açtı ve içeri girdi.
Uzun koridorda hep birlikte yürüdükten sonra Damien ile Nicole bara geçmek için sağa döndüler. Michael doğruca kendi odasına gitti. Nicole ışıkları yakarak içeriyi aydınlattı.
Küçük salonun ön tarafında orkestranın çaldığı alçak bir sahneyle dans pisti vardı. Pistin çevresi küçük yuvarlak masalarla çevriliydi. Salonun arka tarafına western filmlerinde-kini andıran çok güzel bir bar yerleştirilmişti.
Nicole ışıkları yaktıktan sonra doğruca Bogie'nin kafesinin yanına gitti.
Merhaba Bogie! Canın sıkılmasın diye sana arkadaşlık etmeye geldim dostum. Sevindin mi?
Flynn'dan neden bu kadar hoşlandığın anlaşılıyor, dedi Damien kafese doğru yaklaşırken. 'Bu hayvana bakmayı kabul ettiği için ona minnet duyuyorsundur mutlaka. Nicole bu küstahça sözlere cevap vermeye

hazırlanıyordu ki, Bogie birden heyecanla kanatlarını çırpmaya başladı. Ruslar geliyor! Ruslar geliyor! diye bağırıyordu.

Bu kuş neden hep aynı sözü tekrarlıyor... Nicole cümlesini tamamlamadan kesti. Eğer aklından geçenler doğruysa... Buna inanamıyordu. Tanca'daki hayvan hastanesine gizlice giren b;ri kafesiyle oynadıktan sonra da Bogie hep bu cümleyi tekrarlamıştı. Şimdi Damien'i görünce de aynı sözleri söylüyordu.

Bu kuş neyi tekrarlıyor? diye sordu Damien.

Hiçbir şey, dedi Nicole, rahat bir şekilde gülümsemeye çalışarak. Hep aynı şeyleri tekrarlıyor. Biliyorsun, eski filmlerde duyduklarını tekrarlamaya bayılır.

Büyükbabasıyla ilgili anısını hatırlayınca gülümsemememek için kendini zor tuttu. Vic, Damien'in alkol merakına hep burun kıvırmıştı. Ayrıca hiçbir gerçek Fransızın Fransız konyağı dururken votka içmeyeceğinde ısrar eder ve Damieıı'-deıı söz ederken 'O aptal Rus' derdi.

Bogie'nin Damien'i görünce Ruslar geliyor! diye bağırması bununla ilgili olmalıydı. Ama eğer bu doğruysa, hayvan hastanesine girip Bogie'nin kafesini kıran Damieıı'di. Ama neden? Damien, Bogie'yi hiçbir zaman sevmemiş ve kuştan hep uzak durmaya çalışmıştı. Kafesini kırmaya çalışmakla ne kazanabilirdi?

Benimle birlikte bir içki içer misin? diye soran Damien'in sesini duyunca düşüncelerini yarıda kesip gerçeğe döndü.

Hayır, teşekkürler. Önce bir şeyler yemek istiyorum. Aç karnına içki içmek hoşuma gitmiyor.

Damien omuzlarını silkip kendine bir kadeh votka koydu. Bir yudumda bitirdikten sonra bardağını tekrar doldurdu.

Bu davranış Nicole'ü şaşırttı. Damien çok içmesine rağmen hızlı içmezdi. Canını sıkan çok önemli bir şey olduğu kesindi.

Pekâlâ Damien, içkini içtin, yalnızız. Ne konuşmak istiyordun benimle?

Seninle özel bir konuda konuşmak istediğimi nereden çıkardın?

öyle demiştin. Kafanı kurcalayan bir mesele olduğu belliydi. Hâlâ da öyle.

Neden söz ettiğini anlamıyorum Nicole. Ne\v Orleans'a uğramışken seninle de biraz gevezelik ederiz diye düşünmüştüm. Yeni işini kurup kurmadığını merak ettim.

Hepsi bu mu? diye sordu genç kadın inanmayan bir ifadeyle.

Elbette, hepsi bu. Ne olmasını bekliyordun?

Damien votka şişesine tekrar uzanırken Nicole dikkatle ona baktı. İçkiyi bu sefer bardağın içinden çok dışına dökmüştü ama farkında bile değildi. Davranışları her geçen dakika biraz daha garipleşiyordu. Genç kadının beyin fonksiyonlun birden hızlanmaya başladı.

New Orleans'a ne zaman geldin Damien?

Ne? Damien bu sorudan hiç hoşlanmamış gibiydi. Kente ne zaman geldiğini öğrenmek istiyorum, diye tekrarladı Nicole.

Bilmiyorum. Dün, evvelki gün... Ne fark eder?

İki hafta önce burada değil miydin? Ya da geçen pazar? Peki, geçtiğimiz cuma akşamı? Nicole barın kenarına sıkıcı tutunarak kuşkularını gizlemeye, ellerinin titremesini saklamaya çalıştı.

Ama Damien'in cevap vermesine fırsat kalmadan Michael göründü. Nicole onun kostümünü fark edince, Damien'e sorduğu soruyu bir anda unutmuştu. Michael Arap şeyhi kı-yafetindeydi. Pırıl pırıl parlayan siyah çizmeleri, dize kadar inen bol pantolonu, göğsü açık düğmesiz gömleği ve mücevherlerle süslenmiş türbanıyla kusursuz bir şeyh görünümündeydi.

Oh Michael, ne kadar güzel! Çok sevdim kostümünü! Nicole koşarak onun yanına gitti.

Egzotik bir dansözün Robin Hood'a başını bile çevirip bakmayacağını düşündüğüm için bunu seçtim, diye karşılık verdi Michael.

Bu konuda yanılmışsın. Egzotik dansöz Robin Hood'a tapıyor. Ama Arap şeyhinin Robin Hood'dan bile daha yakışıklı olduğunu itiraf etmeliyim. Parmaklarım genç adamın göğsündeki tüylerin üstünde gezdirdi.

Siz ikiniz neden söz ediyorsunuz öyle? dedi Damien yarı sarhoş bir halde.

ÖneınJi bir şey değil Damien, diye karşılık verdi Nicole, gözlerini bir an bile Michael'm yüzünden ayırmadan. Arap şeyhlerinden ve dansözlerden söz ediyorduk. Senin ilgini çekeceğini hiç sanmam. Pekâlâ Ravenel. Nicole ile konuştun. Votkamın da yansını içtiğine göre, gitme zamanı gelmedi mi artık?

Yoksa beni buradan atmaya mı kalkacaksın?

Seni atacak olsaydım, şu anda arka taraftaki çöp bidonlarından birinin içinde oturuyor olurdun, dedi Michael sakin bir sesle. Ama gözlerindeki öfke hiçbir şekilde gizlene-miyordu.

Damien ne zaman atak yapıp ne zaman çekilmesi gerektiğini iyi bilen adamlardandı kuşkusuz. Bu kez geri çekilmenin daha akıllıca olacağına karar vermiş gibiydi. Benim de kalmaya niyetim yok zaten, diye homurdanarak barın arkasından çıktı. İnan bana, zaman geçirmek için çok daha seçkin yerler var.

öyleyse onlardan birine git. Bir daha da buraya uğramamanı tavsiye ederim. Nicki ile yeterince konuştun. Aynı sahneyi tekrarlamanın gereği yok. O artık bana ait. Ben de çok kıskanç bir adamım.

Michael sözlerini ispatlamak ister gibi kolunu Nicole'ün omuzlarına doladı. Ama bütün dikkatiyle Damien'in kapıdan çıkışını izlediği için genç kadının vücudunun nasıl gerildiğini fark etmemişti.

Ön kapı Damien'in arkasından kapanır kapanmaz Nicole büyük bir öfkeyle bağırmaya başladı. Bütün kibirli, bencil, şoven lafların canı cehenneme! Sana ait olduğumu söyleme hakkını kim verdi sana?

Nicki, öyle demek istememiş...

Michael kendini savunmak için konuşmaya başlamıştı ki, Nicole bağırarak onun sözünü kesti. Tabii ki öyle demek istedin! Senin de tanıdığım diğer erkeklerden hiç farkın yok. Eğer bir kadın sana âşık olduğunu söylerse, senin malın olur değil mi? Böyle düşünüyorsun. Bu yönden senin de Dami-en'den farkın yok. İkinizin gözünde de sahip olunması ve elde tutulması gereken bir malım ben!

Beni onunla kıyaslama!

MichaeTın sesi buz gibi bir öfkeyle yükseldi. Ama Nicole bunu fark edecek durumda değildi.

Sen de bana ne yapmam gerektiğini söylemeye kalkma! Sana aşkımı verdiğimde bir de tapu belgesi vermedim. Ne senin ne de başka bir erkeğin malı olmaya niyetim yok. Dami-en ile evli kaldığım yıllar, bir ömür boyu görülen kâbustan daha güç gelmişti. Bağımsızlığa duyduğum ihtiyacı anladığını sanıyordum ama yanılmışım demek. Sen de aynı Damien gibi bir savaş ganimeti olarak görüyorsun beni.

Birden arkasını dönüp kapıya doğru yürüdü. Ama Michael yetişip kaçmasını engelledi.

Omuzlarından tutup yüzünü saçlarının arasına gömdü. Gitme Nicki! Lütfen öfkeyle arkanı dönüp benden kaçma. Konuşmamız için bir fırsat ver. Kaçmak hiçbir şeyi çözmez. Nicole silkinerek ondan uzaklaşmaya hazırlanıyordu ki, sesindeki çaresizlik ve acı bir anda her şeyi unutmasına yetti.

Michael onun vücudunun gevşediğini hissedince omuzlarından tutup yüzünü yavaşça kendisine çevirdi, özür dilerim bebeğim. Kızmakta çok haklısın. Öyle ukalaca bir söz söylememeliydim. Tek isteğim, burada istenmediğini anlamasını sağlamaktı. Sana şehvetle baktığını görünce en ilkel kıskançlık duygularım kabardı. Hiçbir erkeğin sana öyle bakmasına dayanamam. Özellikle benden önce birlikte olduğun erkeğin.

Nicole uzanıp yavaşça onun yanağını okşadı. Sana duyduğum sevginin kırıntısını bile duymadım ona. Vücuduma sahip olmuş olabilir ama asla ruhuma ulaşamadı. Sadece seninle sevişirken oldu bu. Sadece seninle.

Michael başını yavaşça çevirip onun avcunun içini öptü. Aynı şeyi yeniden yaşayabilmek için sabırsızlanıyorum. Seninle sevişmek hayatımın inanılması güç bir mucizesi sanki. Bunun için uygun bir yer ve zaman bulmak zorundayız en kısa sürede. Yoksa Mardi Gras'ın en şenlikli anında barın üstünde tecavüz edebilirim sana.

Bu sözlerin yarattığı imaj kafasında canlanınca kendini tutamayıp güldü Nicole. Aynı anda kafasında en az bunun kadar eğlenceli başka bir imaj oluşmuştu.

Bu kadar komik olan ne? dedi Michael onun bileğinin iç kısmını öperken.

Saçlarımdan yakalayıp mağarana sürüklemediğin için kendimi şanslı saymam gerek herhalde.

İnan bana, bazen mağara adamlarını çok iyi anlıyorum. Bu çağda erkek olmak çok güç. Mantığım bağımsızlık isteğini ve ihtiyacını çok iyi anlamasına rağmen, içgüdülerim hâlâ bununla mücadele ediyor. Erkekler geçmişte olduğu gibi bugün de mülkiyetçi yaratıklar. İstediğimizi elde etmek için dövüşmek, içgüdüsel bir tepkimiz. Üstelik elde ettikten sonra kaybetmemek için çok daha ilkel şekillerde mücadeleyi göze alıyoruz.

İkimizin de istediğinin olması mümkün mü? diye sordu Nicole ciddi bir sesle.

İki taraflı fedakârlıklar ve uzlaşmayla başarabiliriz sanıyorum. Beynim seni bağımsız ve özgür bir kadın olarak görmek istiyor Nicki. Ama kalbim, kendime zincirlememi ve böylece benden kaçmanı engellememi emrediyor.

Hiçbir yere kaçmaya niyetim yok Michael. Bana hem bağımsızlığımı hem de aşkını verebilecek bir erkekle karşılaşabileceğimi asla düşünemezdim.

Ben verebilirim Nicki. Göreceksin, vereceğim. Sadece bana fırsat tanı.

Nicole muzip bir şekilde gülümsedi. Biliyor musun, bir Arap şeyhi olarak biraz fazla açıkgörüşlüsün. Bu söylediklerini sakın diğer şeyhler duymasınlar. Yoksa belindeki kılıcı alıp seni onunla lokma lokma doğrarlar.

Michael ona doğru eğildi. Yaklaş, kulağına bir şey söyleyeceğim.

Nicole kulağını uzatınca fısıldadı. Benim diğer şeyhlerden biraz farklı davranmam gerekiyor. Çünkü benim haremimde sadece bir tek kadın var. Onu mutlu edebilmek için elimden gelen her şeyi yapmak zorundayım.

Nicole aklına birden gelen bir fikirle gülümsedi. Az önce uzlaşmalardan söz etmiştin. Öyleyse bugünlük bir uzlaşma yapabiliriz. Sen bütün ilkel ve mülkiyetçi içgüdülerinle gerçek bir şeyh gibi davranabilirsin. Ben de bağımsız ve özgür bir kadın olma konusundaki bütün kararlarımı bir kenara bırakıp senin sadık bir hizmetkârın olurum. Ne dersin? ‘‘Hangi erkek böyle bir teklifi reddedebilir?

Nicole gülerek onun yanağım okşadı. Sakın unutma, söylediklerim sadece bugün için geçerli.

Öyleyse hiç zaman kaybetmeyelim. Arka taraftaki odama kapanıp uygulamaya hemen başlamaya ne dersin? Kulübün kapıları beş dakikaya kadar açılacak ve müşteriler gelmeye başlayacak. O yüzden pek parlak bir fikir sayılmaz bu. Bcıı şimdi gidip kostümümü giyeyim. Akşamüstü de efendim için sadık bir hizmetkâr gibi dans ederim. Güzel fikir. Danstan sonra ne olacak?

Zavallı bir köleye bu konudaki fikri sorulur mu? dedi Nicole gülerek. Şeyh sensin. Hayal gücünü zorla biraz.

Bölüm On Dört

O akşam geç saatlerde Nicole kulüpteki orkestra üyelerinin yanma gitmiş, kulaklarına bir şeyler fısıldıyordu. Michael onu görünce öğleden sonraki sözlerini hatırladı. Demek, şeyhinin sadık kölesi rolünü sonuna kadar

oynamaya kararlıydı. Şimdi de dansöz giysileriyle oryantal dans numarasına başlayacaktı.

Michael, kulübü sardalye kutusu gibi dolduran kalabalığın bu gösteriden çok hoşlanacağından emindi. Ama kendisinin sakin kalabileceğinden kuşkuluydu. Nicole'ü dansöz kıyafeti içinde yarı çıplak dolaşırken görmek bile yeterince heyecanlanmasına neden oluyordu. Üstelik bir de vücudunu saran tülleri birer birer çıkartıp fırlatarak dans etmesi damarlarındaki kanın akışını daha da hızlandıracaktı. Erkek müşterilerin de aynı duygulara kapılarak tatsız bir olaya meydan vermeleri ihtimali genç adamı endişelendiriyordu.

Nicole orkestra üyelerinin yanından gülümseyerek ayrıldıktan sonra Murphy'nin kulağına bir şeyler fısıldadı ve masaların arasından geçerek Michacl'ın yanına geldi.

Ne numaralar çeviriyorsun Nicki? diye sordu genç adam. Gözleri hayranlıkla Nicole'ün vücudunda dolaştı.

Ben mi? Numara filan çevirdiğim yok, diye karşılık verdi Nicole masum bir sesle. Sadece senin için dans etmeye hazırlanıyordum.

Özel bir seansı tercih ederdim. Mardi Gras'ıı sonuna kadar bekleyemez misin? Eve döndüğünüzde dans edersin. Hem rahatsız edilme endişemiz de olmaz.

Ama evde müzik yok, diye itiraz etti Nicole. Burada dur ve rahatla biraz. Sadece senin için dans ettiğimi de unutma.

Michael'm itiraz etmesine fırsat bırakmadan orkestraya işaret etti. Müzik sesi birden kesilmiş ve müzisyenlerden biri mikrofona gelmişti.

Bayanlar, baylar! Bu gece sizin için çok özel bir gösterimiz var. Fas'ın egzotik kenti Tanca'dan gelen güzel ve yete-, nekli Nicole Reid karşınızda!

Salondaki uğultu kesilmiş ve bütün gözler bara çevrilmişti. Nicole, Murphy'nin elinden destek alarak zarif bir hareketle barın üstüne çıktı. Tek dizini yere dayayıp alnı barın cilalı yüzeyine değinceye kadar öne eğildi. Bakır rengi saçları öne dökülmüş, yüzünü örtmüştü.

Sessizliğin içinde tek bir flütün yumuşak nağmeleri yükseldi. Genç kadın yavaş yavaş doğruldu ve müziğin ritmine uyarak dans etmeye başladı.

Michael büyülenmiş gibi onu seyrediyordu. İnsanın aklını başından alacak kadar seksi bir danstı bu. Nicole'ün esnek vücudu yılan gibi kıvrılıyor, başını iki tarafa her sallayışında saçları dalgalanarak omuzlarına dökülüyordu.

Flüte diğer çalgıların da katılmasıyla müziğin ritmi gitgide hızlandı. Nicole bu tempoya uyarak kalçalarını kıvırmaya başladı. Kostümünün göğsünün arasına sıkıştırdığı zilleri çıkararak parmaklarına taktı ve barın bir ucundan diğer ucuna seken adımlarla kayarak dansını sürdürdü. Bu arada, kalçalarını örten ipek parçasının üstündeki tülleri tek tek çıkarmaya başlamıştı. Müziğin belli yerlerinde zarif bir hareketle çıkardığı parçaları her defasında

Michael'm yüzüne doğru fırlatıyor ve böyle bir şanstan mahrum kalan diğer erkek müşterilerin iç çekişleri duyuluyordu.

Genç kadın gözlerini salondaki kalabalığın arasında gezdirince bu büyülü dansın etkisine kendini kaptırmayan tek bir müşteri olduğunu gördü. Salonun en arka ve en karanlık köşesinde duran Arap maşlahlı biriydi bu.

Genç kadın birden ürperdi. Aralarında epey mesafe olmasına rağmen o gri renkli bomboş bakışları hemen tanımıştı. Gri gözlü Arap tam bu sırada yanındaki adamın kulağına eğilerek bir şeyler fısıldadı. Şeytan kostümü ve maskesi ardına gizlenmiş biriydi yanındaki. Nicole, yüzünü görememesine rağmen onun depodaki adam olduğundan kesinlikle emindi.

Sakin görünmeye çalışarak dansını sürdürdü. İki adam gözlerini onun vücudundan bir an bile ayırmadan dansı seyrediyorlardı. Ama Nicole onların kendisine değil, kalçalarını saran ipek parçalarına baktıklarını fark etmişti. Her kalça kıvırışında ipeğin üstüne dikili altın paralar şıkırdıyordu. Kostüme ayrı bir hava veren bu sahte altın paralar, adamların tek ilgi merkeziydi.

Nicole'ün beyninde birden bir şimşek çaktı. Haftalardır hafızasının derinliklerine gömülü bir olayı hatırlamaya çalışmıştı. Onu hatırlarsa başına gelen garip olayların sırrını çözebileceğini hissetmiş, ama bir türlü başaramamıştı. Evet, şimdi hatırlamıştı işte! Tanca'dan uçağa bindikten sonra okuduğu gazetede bir haber ilgisini çekmişti. Çok değerli bir antika para koleksiyonunun çalındığı yazıyordu haberde. Marakeş' teki bu hırsızlık olayının başına gelenlerle ilgisi olabilir miydi?

Ama bunu düşünmenin zamanı değildi. Salonun en arkasında dikilip avlarının üstüne atlayabilmek için uygun bir fırsat çıkmasını bekleyen iki atmacadan kurtulmak için bir yol bulmalıydı.

Orkestraya başıyla bir işaret verip müziğin temposunu düşürmelerini istedi. Salonda yine sadece flütün sesi duyulmaya başladığında barın ucuna gidip dansa başlarken yaptığı gibi dizlerinin üstüne düştü. Sonra çok ağır ve zarif hareketlerle iki dizini mümkün olduğu kadar birbirinden ayırdı. Mic-hael'ın heyecanla sıklaşan soluklarını kulağının dibinde duyuyordu. Dizlerini iyice ayırdıktan sonra başını arkaya atıp vücudunu yavaş yavaş arkaya eğmeye başladı. Bedenini sonuna kadar gererek alnını barın üstüne değdirdiğinde salondan müthiş bir alkış koptu. Nicole de böyle bir fırsat bekliyordu zaten.

Alkış seslerinin gürültüsü içinde Michael'm kulağına fısıldadı. Salonun en arkasında iki adam var. Peşimdelcr. Ne olduğunu anlamalarına fırsat vermeden buradan kaçmak zorundayız. Şimdi git, arka kapının yanında bekle. Ben de birkaç dakikaya kadar geleceğim.

Nereye...

Genç kadın Michael'm sözlerini telaşla kesti. Soru soracak zaman yok. Buradan kaçmanın tek yolu bu. Güven bana.

Aynı pozisyonda bir saniye daha kalırsa belini veya boyun kemiğini kıracağını anlayarak yavaş yavaş doğruldu. Gerilmekten bütün vücut kasları

sızlıyordu. Ama ayağa kalkmadan önce Michael'a son bir talimat vermeyi ihmal etmedi.

Tekrar dansa başladığımda göğsümün arasına para sıkıştır.

Michael kaşlarını çattı. Ama müziğin temposu hızlanınca cebinden çıkardığı bir banknotu herkese salladıktan sonra Nicole'ün göğsünü örten ipek parçasının arasına sıkıştırdı. Genç kadın ona gülümseyerek teşekkür ettikten sonra birden barın üstünden yere atladı. Masaların arasında ilerleyerek dansını sürdürdü. Michael'ın harekelini örnek alan erkek müşteriler göğsünün veya kalçasını saran ipeği tutan lastiğin arasına para sıkıştırıyorlardı.

Genç kadın herkese gülümseyerek masaların arasında ilerledi. Gri gözlü Arap'la arkadaşının yanına geldiğinde, şeytan kostümü giymiş olan adam hemen cebinden para çıkardı ve kalçasına sıkıştırdı. Gözlerini bir an bile ipeğin üstündeki altın paralardan ayırınamıştı

Nicole ona da gülümseyerek teşekkür ettikten sonra geri döndü. Kalabalığın arasında güçlükle yol açarak düşmanlarından uzaklaşmaya başladı. Omzunun üstünden geriye baktığında, adamların da peşinden gelmek için harekete geçtiklerini ama kendisine yol açan müşterilerin bu iki kişiye aynı nezaketi göstermedikleri için bunu başarmakta zorlandıklarını fark etti.

Barın arka tarafına geçilen kapıya ulaşmayı başardığında, Murphy'nin kapıya dayandığını ve gülümseyerek gösteriyi izlediğini gördü.

Murphy, bu kapıdan hiç kimsenin geçmesine izin verme. Ölüm kalım meselesi bu, dedi soluk soluğa.

Merak etme. Seni izlemeye kalkacak kişi önce beni çiğnemek zorunda.

Nicole iki yüz elli kiloluk barmene baktığında rahatladığını hissetti. Murphy kolay kolay çiğnenebilecek bir adam değildi. Onu yanağından öptükten sonra bardan çıktı ve ne kadar yorgun olduğunu aklına bile getirmeden arka çıkış kapısına doğru koşmaya başladı.

Michael, sinirli adımlarla kapının önünde dolaşıyor, onu bekliyordu. Genç adamın hiçbir şey söylemesine fırsat bırakmadan elini yakaladı ve kulübün arka bahçesini yan taraftaki kulüpten ayıran iki metre yüksekliğindeki duvara doğru koşmaya başladı.

Öteki tarafa atlamak zorundayız, diye bağırdı korkuyla. Bir yandan da arkasına bakıyor, iki adamın peşlerinde olup olmadığım kontrol ediyordu.

Michael bir sıçrayışta ellerini duvarın üstüne yerleştirmeyi başardı. Sonra vücudunu yukan çekerek duvarın üstüne çıktı. Karate dersleri sırasında yaptığı vücut hareketlerinin yararını görüyordu şimdi. Ellerini aşağı uzatarak Nicole'ü de çekmeye hazırlanıyordu ki, kulübün arka kapısı ardına kadar açıldı.

Bak! oradalar! Kaçmaya çalışıyorlar! diye bağırdı tamdık bir ses.

Michael, Nicole'ü kollarından yakalayarak hızla yukarı çekti. Aynı anda duvarın arka tarafına atlamışlardı.

Buradan nasıl çıkacağız şimdi? diye sordu genç kadın çaresizlikle.
Gel benimle. Michael onun elini tuttu. Komşu kulübün yan kapılarından birinden içeri girip karanlık bir koridordan geçtiler. Koridordan daha karanlık bir salona girdiler sonra da. Tek bir spot sahneyi aydınlatıyor, erkek müşterilerin nefes bile almadan izledikleri bir kadın sahnede striptiz yapıyordu.
Michael ile Nicole masaların arasından hızla geçerek ön kapıya ulaştılar. Bir saniye sonra Bourbon Caddesi'ne çıkmışlardı.
Ama yaptıkları hatayı ilk anda fark ettiler.
Karnavalın son günü olması nedeniyle yüzbinlerce insan sokakları doldurmuştu. Herkes çılgınca dans ediyor, gülüyordu. Bu insan selinin arasında ilerlemeleri ve buradan uzaklaşmaları imkânsızdı.
Nicole panik içinde Miehael'a döndü. Şimdi ne yapacağız?
Burada kalamayız. Birkaç dakika sonra onlar da bu kapıdan çıkacaklar ve bizi elleriyle koymuş gibi bulacaklar. Bu durumda yapabileceğimiz tek bir şey var.
Genç adam cümlesini tamamlar tamamlamaz kaldırımdan indi ve kalabalığın arasında bir yol açabilmek için korkunç bir mücadeleye başladı. Nicole sıkı sıkı onun elini tutuyor ama ne tarafa dönmeye çalışırlarsa çalışsınlar insan duvarına çarptıklarını fark ederek korkusu artıyordu.
Daha sonra on beş dakika boyunca müthiş bir mücadele vererek Bourbon Caddesi'nden uzaklaşmayı başardılar. Canal Caddesi'nin köşesine geldiklerinde Nicole arkasına bakarak gri gözlü Arabi görmeye çalıştı. Adam o kadar uzun boyluydu ki, bu kalabalığın arasında bile başının görüneceğinden emindi. Aynı dezavantajın Michael için de geçerli olduğunu fark edince telaşla ona döndü. Miehael'ın başındaki beyaz türban da kalabalığın arasında kolaylıkla göze çarpabilirdi.
Eğer izimizi kaybettirmek istiyorsak, başındaki türbanı çıkarman gerekecek.
Kulüpten çıktıklarından beri Michael ilk kez gülümsedi. Bu fikri beğendim işte. Lanet olası şey yüzünden başım ter içinde kalmıştı zaten.
Türbanı başından çıkardıktan sonra ne yapacağına karar vermek için bir an etrafına bakındı. Sonra yanındaki bir adamın başına oturttu. Kendini karnaval heyecanına kapttrmış olan adam bu beklenmedik armağanı önce şaşkınlıkla karşılamış, sonra gülerek kabul etmişti.
Nicole de gülmeye başladı. Eğer şansımız yaver giderse, bizim yerimize onu izleyecekler şimdi.
Michael kaşlarını çatarak arkasına baktı. Hiç fena olmaz ama işi şansa bırakamayız. Hadi gel. Bir geçit törenine katılacağız.
Nicole bu sözlerden hiçbir şey anlamamıştı ama Michael onu kolundan çekerek kalabalığı yarma harekatına başlamıştı bile. Birkaç dakika sonra Canal Caddesi'ndon çıktıklarında genç adamın akimdan geçeni anladı.

Krewes tarafından düzenlenen en muhteşem geçit törenlerinden biri burada yapılıyordu. Üstlerine kocaman maketler yerleştirilmiş tören arabaları çevrelerini saran binlerce insanla birlikte ağır ağır kent merkezine doğru ilerliyordu.

Bu insanları yarıp caddenin karşı tarafına geçmek imkânsızdı. Üstelik bunu başarsalar bile, az sonra yolları nehir tarafından kesilecek ve kaçabilecekleri bir yer kalmayacaktı. Tören arabalarının bu yanındaki insanlarla birlikte yürüse-ler peşlerinden gelen adamlara yakalanma ihtimalleri yüksekti. Tek çare, geçit töreni arabalarının arasına girmekti. Ama bunu da başarmak imkânsızdı. Arabaların iki yanındaki görevliler el ele tutuşarak barikat oluşturmuşlar, dışarıdan hiç kimsenin caddenin ortasında ilerleyen tören arabalarına yaklaşmasına izin vermiyorlardı.

Ne taraftan gideceğiz? diye sordu Nicole. Duyduğu çaresizlik sesine yansıyordu.

Michael bir an bile tereddüt etmeden Arabalardan birine atlayacağız, diye karşılık verdi.

Barikatı geçmemiz mümkün değil!

‘Mümkün değil’ sözcüğü şu anda benim sözlüğümde yazmıyor. Ayrıca sadık kölelerin efendilerinin isteklerini sorgusuz yerine getirmeleri gerekir, unuttun mu?

Bana o aptal oyunu hatırlatacak başka zaman bulamadın mı? dedi Nicole sinirli bir sesle.

Aptal bir oyun değildi Nicki. O serseriler oyunumuza müdahale etmeden önce çok eğleniyordum ben. Zaten bu oyunu bugünlük oynamayı sen teklif etmiştin. Henüz gün sona ermedi.

Şimdi tartışmanın sırası...

Haklısın, tartışmanın sırası değil. O yüzden hiç itiraz etmeden sözümü dinle. Belki fark etmedin ama geçit töreni 'Binbir Gece Masalları’nı canlandırıyor. Üstümüzdeki kostümlere bundan daha iyi uyacak bir konu olamazdı, değil mi? Yapacağımız tek şey barikatı aşıp arabalardan birinin üstüne atlayıvermek. Kostüm giymiş diğer görevlilerin arasında hiç göze çarpmayız böylece.

Michael bunları öylesine basit şeylermiş gibi söylemişti ki, Nicole şaşkınlıkla bakakaldı. Ama kendisi daha iyi bir çözüm yolu teklif edemediğine göre denemekten başka yolları yoktu.

Kalabalığı yararak arabaların yanındaki barikat kuran görevlilere ulaşmayı başardılar. Michael onu bileğinden sıkıca tuttuktan sonra Sakın yanımdan ayrılma, diye fısıldadı.

Aynı anda avaz avaz bağırmaya başladı. Hey! Şu arka taraftaki kadını görüyor musunuz? Üstünde ne var ne yoksa çıkarıyor!

Bütün görevliler başlarını Michael’ın işaret ettiği tarafa me-akia çevirdiler. Karnavalda içkiyi fazla kaçırarak beklenmedik gösteri yapanların sayısı bir

hayli fazlaydı. Görevlilerden ki tanesi, çıplak kadın görebilme heyecanıyla ellerini bırakmışlardı. Michael bu fırsattan yararlanarak Nicole'ü elinden çekti ve aradaki boşluktan içeri kaydı. Koşarak ön tarafa doğru ilerlemeye başladılar.

Tören arabalarından birinin üstüne Alaaddin'in Sihirli Lambasfnın maketi yerleştirilmişti. Kostümlü Krewes üyeleri lambanın yanında ayakta dikiliyorlar, çevredeki kalabalığın üstüne para, konfeti ve renkli kâğıda sarılmış armağan paketleri fırlatıyorlardı.

Michael arabanın oldukça yüksek olan kasasına tırmanabilmek için bir hamle yaptı. Ancak üçüncü hamlede çıkmayı başarabilmişti. Nicolc'ü de kolundan tutarak yanına çekti. Ama arabanın üstündeki maskeli Krewes üyeleri bu davetsiz konuklan görünce şaşkına dönmüşlerdi.

Hey, buraya çıkamazsınız! diye bağırdı biri. Dinleyin, biz sarhoş filan değiliz. Töreni bozacak herhangi bir harekette bulunmaya niyetimiz yok, diyerek telaşla açıklamaya başladı Michael. Adım Michael Flynn. Bourbon'-daki kulüplerden birinin sahibiyim. İki adam peşimizde. Bizi öldürmeye çalışıyorlar.

Bundan hiç kuşkum yok, diye karşılık verdi maskeli Kre-wes üyesi. Ben de Napolyon'um zaten. Hepimizin içkiyi biraz fazla kaçırdığı belli.

Yalan söylemiyor, diye atıldı Nicole. Son birkaç hafta içinde valizlerim çalındı, otelde kaldığım oda mahvedildi ve o adamlar tarafından hayatım tehdit edildi. Şimdi de üstümdeki bu kostümü istiyorlar. Alabilmek için her şeyi yapacaklarından kuşkum yok.

Krewcs üyeleri anlatılanlara hiç de inanmış görünmüyorlardı. Pekâlâ, hanım, pekâlâ. Daha fazla anlatmanıza gerek yok. Ya birinci sınıf oyuncusunuz ya da başınız gerçekten büyük belada. Her iki durumda da, bir süre bizimle birlikte gelmenizin bir sakıncası olacağını sanmıyoruz. Sadece pek fazla göze çarpmamaya çalışın.'

Nicole bu sözü tekrarlatmadan maketin dibine, kamyonun kasasının üstüne uzandı. Michael de onun yanına uzanıp tek dirseğinin üstünde doğruldu. Adamların dansöz giysisinin peşinde olduklarını söyledin. Bu palavranın gerçekle herhangi bir ilişkisi var mıydı?

Elbette. Böyle bir şeyi uyduracağımı nasıl düşünebilirsin?

Nicki, sevgilim, yapacağın hiçbir şey beni şaşırtmaz artık. Hayatıma girdiğin günden beri, evim ve kulübüm altüst edildi. Tanımadığım adamlar tarafından kovalanıp sokaklarda köşekapmaca oynamak zorunda kaldım. Senin olduğun yerde her şey olabilir.

Kulübünün altüst edildiğini söylerken ne demek istedin? Bundan bana hiç söz etmemiştin.

Eve girdikleri gece kulübe de girmişler. Hiçbir şey almamışlar. Etrafa da pek fazla zarar vermemişler. O yüzden sana anlatmaya gerek görmedim. Bir işe yaramayacağı gibi bo-şuboşuna suçluluk duymana neden olacaktı.

Oh Michael, ben gelmeden önce sakin ve düzenli bir hayatın vardı. Nicole içini çekti. Ne kadar üzüldüğü anlaşılıyordu.

Aynı zamanda hayatım bomboştu, diye karşılık verdi Michael. Genç kadının yanağını hafifçe okşadı. Ayrıca bunların hiçbiri senin suçun değil. Sen sadece masum bir kurbansın.

Bütün bunların Tanca'da başladığını hatırlayınca dansöz kostümüyle ilişkisi olabileceğini düşündüm. Fas'tan uçağa bindiğimde gazetede bir haber okumuştum. Bir kontese ait çok değerli antika bir para koleksiyonunun çalındığını yazıyordu. Sonra bugün kulüpte dans ederken adamların dikkatle bana baktıklarını fark ettim. Ama aslında bana değil, kalçalarımı örten ipeğin üstündeki paralara bakıyorlardı.

Her tarafı arayıp ortalığı altüst etmelerine rağmen aradıklarını bulamamalarının nedeni anlaşıltyor şimdi. New Orleans'a geldiğin günden beri dansöz giysin büromdaki gizli dolapta duruyordu. Birkaç gün öncesine kadar onu oraya sakladığımızı bile unutmuştum.

Giysinin üstündeki paraları daha yakından inceleyebilmek için emin bir yere gitmemiz gerek, dedi Nicole.

Haklısın ama kulübe dönemeyiz. Senin veya benim evime de gidemeyiz. Çevreye mutlaka gözcü koymuşlardır. Birkaç dakika sessizce düşündüler. Sonunda Buldum, diye bağırdı Michael. Mükemmel bir yer biliyorum.

Bölüm On Beş

Alaaddin'in Lambası Rampat Caddesi'nin köşesini döner dönmez Nicole ile Michael, Krewes üyelerine teşekkür ettiler ve arabadan aşağı atladılar. Barikattan dışarı çıkmak çok kolaydı çünkü bütün görevliler dikkatlerini dışarıdan birinin içeri sızmaması için yoğunlaştırıyorlardı.

Birkaç dakika sonra caddeyi dolduran kalabalığın arasına karışmışlar, hızla ilerleyebilmek için kendilerine yol açmaya çalışıyorlardı. Nicole yorgunluktan ve kalabalıktan nereye gittiklerinin bile farkında değildi. MichaePın elini yakalamış, onun peşinden sürükleniyordu.

Sonunda yan sokaklardan birinde pembe boyalı bir binanın önüne geldiler. Michael hiç tereddüt etmeden iki kanatlı büyük meşe kapıdan girdi ve içerideki dev cüsseli adama yaklaştı. Adam Michael'ı görünce yüzünde dostça bir gülümseme belirmişti. Michael onunla fısıldaşarak bir şeyler konuştu. Sonra Nicole'e gülümseyerek peşinden gelmesini işaret etti ve antreden geçip büyük bir salona girdi.

İçerisi kostümlü insanlarla doluydu. Herkes gülüyor, eğleniyordu. Topluluğun oldukça seçkin bir havası olmasına rağmen, Nicole yine de burasının nasıl bir yer olduğunu anlayamamıştı. Parti verilen bir işyeri değildi. Ama konukların davet edildiği bir ev olmadığı da kesindi.

İçeri girdiklerinde, salonun bir köşesindeki kocaman kanepede oturmakta olan uzun boylu, hoş bir kadın yerinden kalktı. On sekizinci yüzyıl

kıyafetlerini hatırlatan bir tuvalet giymişti. Gülümseyerek onlara yaklaştı ve Michael'ı kucakladı.

Michael! Seni görmeyeli uzun zaman oldu sevgilim.

Michael kadının bu sıcak davranışına cevap vermek yerine nazik bir tavırla onun kollarından sıyrıldı.

Az önce Brutus'a bu gecelik bir odaya ihtiyacım olduğunu söyledim. Eski bir dost için bir oda ayarlayabilirsin, değil mi Sadie?

Bilemiyorum şekerim emin değilim. Bu gece çok dolu olduğumuzu tahmin edersin sen de. Tabii bu kararım odayı kiminle paylaşacağına göre değişir.

Nicole öfkeden deliye döndü. Michael'a sarılarak 'şekerim' diyen ve adi imalarda bulunan bu kadın da kimdi? Gözlerinden ateş fışkırarak öne doğru bir adım attı. Yorgunluğunu bir anda unutmuş ve savaşa hazırlanmıştı.

Yapma Sadie! Hiçbir zaman senin müşterilerinden biri olmadığımı biliyorsun. Odayı paylaşacağım hanım bu. Michael konuşurken kolunu Nicole'ün omzuna doladı. Genç kadının nasıl gerginleştiğini hissetmişti ve onu yatıştırmaya çalışıyordu.

Biliyorum Michael ama günün birinde fikrini değiştirebileceğini ummuştum hep. Kızlarım senin gibi yakışıklı b;r şeytanla birlikle olabilmek için carı atıyorlar.

Bu sözlerin anlamını anlayınca Nicole'ün gözleri hayretle irileşti. Burasının nasıl bir yer olduğu konusunda hiçbir kuşkusu kalmamıştı artık.

Dinle, eski defterleri karıştırmaktan hiç hoşlanmam ama şu anda tartışacak zamanım yok. Birkaç saatliğine bir odaya ihtiyacımız var. Senin de odan var. Yıllardır sana tavsiyemle gelen birçok müşterin var. Onlara bu ev hakkmdaki fikrimin değiştiğini söylemem hiç hoşuna gitmez, herhalde, değil mi? Sadie'nin gözleri korkuyla irileşti. Odaya bu kadar acil ihtiyacın olduğunu anlamamıştım Michael, dedi gülümsemeye çalışarak. Elbette senin için bir oda buluruz. Brutus, Galaksi Odası'nın anahtarını getir!

Salon kapısında bekleyen Brutus bu sözleri duyar duymaz yerinden fırladı ve birkaç saniye sonra dönerek elindeki anahtarı Michael'a uzattı.

Teşekkürler Brutus. Az önce konuştuklarımızı sakın unutma, dedi Michael. Hadi gel tatlım. Nicole'ün beline sarılarak merdivenlere yürüdü. Herkesin gözü önünde daha fazla oyalanmayalım.

İkinci kata çıkmalarından sonra Michael elindeki anahtarı oda kapısının kilide soktu. Aynı anda Nicole daha fazla dayanamayıp parladı.

Bana epey açıklama yapman gerekecek Michael Flynn! Buraya gelmemizin, böyle bir randevuevi...

Cümlesini tamamlamasına izin vermeden Michael eliyle onun ağzını kapadı. Sakın o kelimeyi kullanma burada. Eğer
Sadie duyarsa, daha önceki tehditlerime kulak bile asmadan ikimizi de buradan attırır.

Ne demek istiyorsun?

İşinden söz edilirken o kelimenin kullanılmasına asla izin vermez.
Peki, kendisi ne diyor buraya? Kızlarının katıldığı dikiş kursu filan mı? dedi Nicole alaycı bir sesle.
Michael güldü. Sesinde kıskançlık ifadesi mi seziyorum Nicki? Daha önce buranın müşterisi olmadığımı söyledim, duymadın mı?
Bu açıklama Nicole'ü biraz rahatlatmıştı ama yine de merak ettiği bazi şeyler vardı. Peki, Galaksi Odası da ne demek?
Duyduğuma göre, bazı odalar bazı fantezileri yaşatmak üzere dekore edilmiş.
Ne tür fanteziler?
Şey... Örneğin bazı odaların adlarını duymuştum. Safari Odası, Aztek Odası, Viking Odası, Tarih öncesi Odası, Sirk Odası, Aerobik Odası...
Tanrım, yeter! Pekâlâ, şu Galaksi Odasını görelim bakalım.
Michael anahtarı kilidin içinde döndürdükten sonra kapıyı açıp ışığı yaktı ve Önce Nicole'ün girmesi için geri çekildi.
Genç kadın odaya neden Galaksi Odası adı verildiğini ilk bakışta anladı. Yerdeki halı gümüş rengiydi. Duvarlar koyu gece mavisine boyanmıştı. Üstlerinde gümüş rengi yıldızlar parlıyordu. Tavandan sarkan ve gezegenleri andıran lambalar odaya gümüş rengi bir ışık veriyordu. Odadaki tek mobilya, üstüne yıldızlar ve güneşin işlendiği gümüş rengi bir örtü serilmiş kocaman, yuvarlak bir yataktı.
Michael kapıyı içeriden kilitleyip anahtarı da kilitte bıraktıktan sonra Fee, ne diyorsun? diye sordu.
Verdikleri adı hak etmesi için ellerinden geleni yapmışlar anlaşılan, dedi Nicole şaşkın bir halde. Ama ne olursa olsun, sadık hizmetkârların şikâyete hakkı yoktur. Aslında şu anda nasıl bir yatak bulursam bulayım kendimi üstüne atmaya hazırdım zaten.
Sözlerini bitirir bitirmez yatağın üsten sırtüstü uzanıp kollarını iki yana açtı ve gözlerini kapadı. Michael da onun yanına uzanıp son birkaç saatin gerginliğinden sıyrılmaya çalıştı.
Ama birkaç dakika sonra tek kolunun üstünde doğrulup Nicole'ün çıplak karnını yavaşça okşamaya başlamıştı. Genç kadın gözlerini açmadan bu okşayışın sürmesini bekledi. Ama beklediği gibi olmadı. Michael kalçasını saran ipek parçasını, tutturulduğu lastik banttan çıkartarak çekti.
Nicole paraların madeni şıngırtısını duyunca onun ne yaptığını anlayarak gözlerini açtı. Hemen doğrulup onunla birlikte paraları incelemeye başladı.
İpeğin üstüne dikilmiş yüzlerce para vardı. Kısa bir incelemeden sonra bu paraların bir kısmının süs için dikilmiş sahte paralar olduğunu gördüler. Ama bir kısmı diğerlerinden daha ağırdı. Antika paralar bu paraların arkasına yapıştırılmıştı.
Bunları nasıl yapıştırmışlar? diye sordu Nicole. Emin değilim ama kauçuk yapıştırıcıya benziyor. Yani bildiğimiz adi kauçuk yapıştırıcı mı? Emin

misin? Belki de kaçakçıların özel olarak kullandığı, teknolojinin son harikası yapıştırıcılardan biridir? Nicole'ün sesindeki hayal kırıklığı çok belirgindi.

Michael gülmeye başladı. Büyükbaban hayal gücünün zenginliği yüzünden başına iş açabileceğini söylerken haklıymış demek. Seni hayal kırıklığına uğratmak hiç hoşuma gitmiyor ama bildiğimiz kauçuk yapıştırıcı kullandıklarını sanıyorum. Böylece hem paralara zarar vermemiş olurlar hem de sonra çıkarması kolaydır.

Şimdi biz bunları çıkarmayacak mıyız?

Hayır. Olduğu gibi bıraksak daha iyi olur herhalde. Elimizdeki tek delil bu.

Ama kime karşı? Bunu yapanı hâlâ bilmiyoruz! Eğer bugün öğleyin Damien'i kulüpten dışarı atmasay-dım, aradığımız adamın o olduğuna yemin edebilirdim. Daha sonra geri gelmediğini nereden biliyorsun? Onu görmedim. Ya sen?

Hayır, ben de görmedim. Ama kulübe gelenlerin birçoğu kostümlü ve maskeliydi zaten.

Tanrım! Bunun neden düşünmedim! Michael elini alnına vurdu. Dışarı çıktıktan az sonra geri dönmüş ve saatlerce kulüpte oturmuş olabilir. Onu fark etmemiz imkânsızdı. Büyük bir ihtimalle şeytan kostümü içindeki adam oydu. Tam ruhuna uygun bir kostüm seçmiş, diye mırıldandı Nicole. Ama bu işin arkasmdakinin Damien olduğundan nasıl bu kadar emin olabilirsin?

Biraz düşün. Karanlık işler çeviren bir adam olduğunu ikimiz de biliyoruz. Çevirdiği pis işlerde seni araç olarak kullanmaktan hiç çekinmeyeceğini de biliyoruz. Eğer bu paralar gümrükte keşfcdilseydi.bu işle ilgin olmadığını asla ispat edemezdin. Anladığım kadarıyla seni kullanarak paraları gümrükten geçirmeyi düşündü. Eğer yakalanırsan senden intikamını almış olacaktı. Bu da kazançtı onun için. Nicole, Michael'm söylediklerine hiçbir şekilde itiraz edemeyeceğini biliyordu. Biraz daha düşününce Damien ile Tan-ca'da karşılaştıkları geceyi ve birlikte yedikleri yemeği hatırladı.

Evet! Bir dansöz giysisi ısmarladığımı söylemiştim ona. Çok fazla soru sorduğu için tedirgindim. O yüzden pek bir şey açıklamadım ama beni takip etmesi için o gri gözlü Arabi tuttuysa, adam hangi dükkâna girdiğimi söylemiştir. Para koleksiyonu ne zaman çalınmıştı?

Dur, biraz düşüneyim... Alışveriş için Casbah'a salı günü gitmiştim, bu durumda ondan önceki hafta sonu çalınmış olmalı. Gazetelerdeki haberde okuduğuma göre, hırsızlar hakkında hiçbir ip ucu elde edilemediği yazıyordu. Aslında hırsızlık olayı ondan birkaç gün önce gerçekleşmiş olmalı.

Eğer Damien paraları ele geçirmiş ve seni de bu işte kullanmaya karar vermişse, adını adım takip etmek zorundaydı.

Evet, hayvan hastanesine girmesi de bu yüzdendi demek. Bogie'yi orada bıraktığımı yemek sırasında söylemiştim. Kafesi kurcalayıp paraları saklayabileceği bir yer aradı demek. Eğer becerebilseydi, hiç kimsenin aklına gelmeyecek mükemmel bir yer bulmuş olacaktı.

Ama bence dansöz giysisinin üstüne diktirmekle çok daha zekice bir yol bulmuş. Değerli bir para koleksiyonunun böyle ucuz bir elbiseye dikili olduğu hiç kimsenin aklına gelmez. Tanrım! Hâlâ inanamıyorum. Beni böyle kullanmasına bakılırsa benden gerçekten nefret ediyor olmalı.

Bu iş sona erdiğinde, başka birini seçmeyip seni kullanmaya kalktığı için çok pişman olacak, diye homurdandı Michael.

Nicole birden korkuyla ona döndü. Michael, kendini yasaların yerine koymaya kalkamazsın. Beni koruduğun ve başıma kötü bir şey gelmesini engellemek için her şeyi yaptığın için seni çok seviyorum. Ama tehlikeye atılmana da razı olamam. Damien'in cezasını yasalar verir.

Genç adamın cevap vermediğini görünce Sadie ile karşılaşmalarından beri kendisini rahatsız eden bir şeyi daha itiraf etmenin zamanı geldiğini anladı.

Bugün öğleyin Daimen'e gösterdiğin tepkiyi şimdi anlıyorum Michael. Sadie sana sarıldığında, kadının saçlarını yolmak ve bana ait olduğunu bütün dünyaya haykırmak geldi içimden. Ayrıca, Damien'le adamından kaçarken bir şeyi daha anladım. Güçlü ve bağımsız bir kadın olmayı kafama takmıştım. Başka bir şey düşünemiyordum. Onları yine istiyorum ama hayatta en çok istediğim sensin.

Michael onu kendisine biraz daha çekip kollarının arasında sıktı. Beni istediğin sürece ben şeninim sevgilim. ömür boyu benim olmaya ne dersin? dedi Nicole çekingen bir sesle.

Michael onun gözlerinin içine baktı. Bu soruyu sormayı hep düşünüyordum ama çekiniyordum. Her şey yoluna girip normal hayatımıza döndüğümüzde sormayı planlamıştım. Ama artık daha fazla sabredemeyeceğimi hissediyorum. Benimle evlenir misin Nicole Reid?

Genç kadının yüzünde mutlu bir gülümseme belirdi. Böyle bir fırsatı kaçırmayacağından emindim zaten. Evet, seninle evlenirim Michael Flynn.

Michael onu yine kendisine çekli. Seni seviyorum Nicki. Benim en yakın dostum ve sevgilimsin. Yakında karım da ola-:aksın. New Orleans'a döndüğün gün, odamdan içeri girdiğin anda aramızda çok özel bir ilişkinin başlayacağını hissetmiştim. Ama daha sonra araya o kadar tehlikeli ve korkunç . iaylar girdi ki, bunu daha önce fark etmemizi engelledi. Nicole onun gömleğinin önünü açarak göğsünü öpmeye başladı. Artık tehlikeli şeyleri hatırlamak istemiyorum. Sabahleyin polise gider, bütün bildiklerimizi anlatırız. Ama o zamana kadar her şeyi unutalım.

Haklısın, diye fısıldadı genç adam soluk soluğa. Paraları bulduk ve esrarı çözdük. Bu işi kimin yaptığını da biliyoruz artık. Sokaklar boşalıncaya kadar en az birkaç saat geçer. O zamana kadar nasıl olsa bir yere gidemeyiz. Nicole onun gözlerinin içine baktı. Yoksa bana bir teklifte mi bulunmayı düşünüyorsunuz Michael Flynn? Teklifi yapan sensin sevgilim, diye mırıldandı genç adanı. Beni baştan çıkarmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyorsun.

Mr. Flynn! Yoksa nişanımızı böyle bir evde mi kutlayacağız? Nicole kulaklarına inanamıyormuş gibi gözlerini açtı.

İleride torunlarımıza anlattığımızda çok ilginç bulacaklarından eminim.

Genç kadın gülmeye başladı. Torunlarımıza anlatacağımız yeterince ilginç hikâye var sanırım. Bunu kendimize sak-lasak daha iyi olacak.

Dudaklarının birleşmesinden uzun bir süre sora Nicole nefes nefese geri çekildi.

Oh Michael! Öylesine mutluyum ki, korkuyorum. Bu mutluluğu kaybetmekten korkuyorum. Bir şeyler olacak ve mutluluğumuzu elimizden alacaklar diye korkuyorum. Sözlerini tamamlamıştı ki, kapının kilidinin kurcalandığını gösteren metalik bir ses duydular.

Bölüm On Altı

Nicole ile Michael korkuyla birbirlerine baktılar. Biri içeri girmeye çalışıyor, değil mi? diye fısıldadı genç kadın.

Emin değilim ama işi şansa bırakamayız, diye karşılık verdi Michael. Yerinden fırlayıp kapının arkasına geçti.

Nicole kalçalarını örtmek için telaşla mavi ipek parçasını kaptı. Ama aynı anda kilidin içinde duran anahtar halının üstüne sessizce düşmüş ve kapının tokmağı dönmeye başlamıştı.

Genç kadın donup kalmış bir şekilde bakarken kapı ardına kadar açıldı ve şeytan kostümü ve maskesi ardına gizlenmiş adam göründü.

Onu giymek için hiç zahmet etme güzelim, dedi Nicole'ün rüyalarına giren ses tonuyla. Nasıl olsa bana vereceksin.

Nicole kapının arkasına doğru bakıp Michael'ın yerini belli etmemek için gözlerini ondan ayırmadı. Michael'm harekete geçip üstüne atlayabilmesi için adamın içeri girmesini sağlamak zorundaydı.

Omuzlarını silkerek Senin olsun, dedi. Üstünde paraların dikili olduğu ipek parçasını uzattı.

Çok zekisin. Ama buna hiç şaşırmadım. Ne kadar zeki ve yetenekli bir kadın olduğunu ilk başka tahmin edememiştim. Yine de sevgilin ortaya çıkıncaya kadar içeri girmeyeceğim. Nerede? Kapının arkasında üstüme allamak için mi bekliyor?

Cebinden bir tabanca çıkartıp namlusunu Nicole'e doğrulttu. Ortaya çıksan iyi edersin Flynn. Yoksa silahımı kullanmak zorunda kalacağım. Mardi Gras yüzünden bu kadar gürültü varken silah sesinin hiç kimsenin ilgisini çekeceğini sanmıyorum.

Michael, Nicole'ün hayatını tehlikeye atmak istemediği için söyleneni yaptı.

Söylediklerimi derhal yerine getirdiğini görmek hoşuma gitti. Bu, işleri çok daha kolaylaştıracak. Şimdi Nicole'ün yanına geç ve sakın bir saçmalık yapmaya kalkma. Elime silah alınca genellikle çok sinirli olurum. Sonradan pişman olacağım bir şeye zorlamayın beni.

Michael yavaşça Nicole'ün yanına geçti. Genç kadın onun bir yay gibi gergin olduğunu fark etmişti. Her an adamın üstüne atlamaya hazır bekliyordu. Ama silah karşısında savunmasızdılar. O yüzden yapılabilecek en işi şey zaman kazanmaya çalışmak olacaktı.

Bizi nasıl buldun? diye sordu.

Her türlü ihtimale karşı hazırlıklıydın. Her köşe başında telsizli adamlarım vardı. Kulüpten kaçışınızdan itibaren her hareketinizi adım adım izlediler. Bu binaya girişinizden birkaç dakika sonra yerinizi öğrenmiştim.

Anlaşılan oyunu sen kazandın, dedi Nicole omuzlarını silkerek. Tebrikler. Çok zekice bir plan olduğunu kabul etmek gerek. Kaderin bazı ufak cilveleri olmasaydı çok daha erken kazanacaktın.

Michael yatağın yanında Nicole ile birlikte durduğu için adam içeri girip kapıyı kapadı...

Gerçekten kaderin cilveleri miydi tatlım? Yoksa bu oyunu ilk başka anlamış miydin?

Sana daha önce doğruyu söylemiştim. Neyin peşinde olduğunu ancak bugün anlayabildim.

Bugün anlayabildiklerimizin hepsi bu kadar değildi, diye söze karıştı Michael. Yüzündeki maskeyi çıkarsana Rave-nel. Çok sıkıldığından eminim. Ayrıca ihtiyacın da yok. Maskesiz de benziyorsun sen.

Damien gülerek Michael'ın istediğini yaptı. Kimliğimi öğrenmeniz sizin adınıza çok üzücü. Bunu anlamasaydınız hayatınız tehlikede olmayacaktı. Ama şimdi ikinizi de öldürmek zorundayım.

Nicole şaşkınlıkla irkildi. Bir zamanlar sevdiğini sandığı, yıllarca evli kaldığı adam böyle bir şey yapabilir miydi?

Çok mu şaşırdın Nicole? Benim her şeyi yapabilecek kapasitede bir adam olduğumu düşünüyorsun sanıyordum. Hayır Damien, yanılıyorsun. Senin bir kaçakçı, hatta bir hırsız olduğunu biliyordum ama katil olabileceğin asla aklına gelmemişti.

Ne yazık ki, koşullar normal zamanlarda yapmayacağımız şeyleri de yapmamızı gerektiriyor, diye karşılık verdi
Damien filozofça.

Nicole korkusunu bastırmaya ve sakin görünmeye gayret etti. Söylesene Damien, altınları çalmadan önce mi planlamıştın beni kullanmayı?

Doğrusunu istersen, altınları ben çalmadım. Ahmec çaldı. Onu tanıyorsun. Seni önce Casbah'da, sonra da Tanca'-dan uçağa bindiğinde izlemişti.

Sorunun cevabına gelince... Altınları çaldıktan ancak birkaç gün sonra öğrendim senin de Fas'ta olduğunu. Bu işte aracılık eden adamı bulmak üzere Vic'in yerine gitmiştim. Büyükbabanın öldüğünü ve senin de miras meselesini halletmek üzere orada olduğunu öğrendim. Bu işte bana yardımcı olabileceğini düşündüm.

Peki, ya aksanın Ravenel? diye söze karıştı Michael. Nicki, evliliğiniz süresince senin hiç Amerikan aksanıyla konuşmadığını söylüyor.

Onun bilmediği çok şey. Çok iyi bir oyuncuyumdur ben. Hatla gençliğimde yeteneğimi geliştirerek tiyatro oyuncusu olmayı bile düşünmüştüm. Daha sonra, bu yeteneklerini çok daha kârlı alanlarda kullanabileceğimi keşfettim.

Evet, kaçakçılık, diye mırıldandı Michael dişlerinin arasından.

Damien güldü. Sizinle kalıp gevezelik etmeyi gerçekten çok isterdim ama acelem var. O altınları heyecanla bekleyen birine götürmek zorundayım.

Damien, bizi öldürdükten sonra elini kolunu sallayarak çıkıp gidemezsin! Yukarı çıkarken mutlaka biri görmüştür seni.

İşin en güzel tarafı da bu ya da sevgilim. Yukarı çıkan maskeli bir adam gördüler. Beni tanımaları mümkün değil. 'Tanrım! Doğru!' diye düşündü Nicole panik içinde. Onları öldürecek ve sonra hiçbir şey olmamış gibi gidecekti.

Damien, bilmediğin bir şey var. Sana bir şey söylemek istiyorum, dedi öne doğru bir adım atarak.

Sakın yaklaşma Nicole! Sakın bana bir numara yapmaya kalkma! Son birkaç hafta içinde seni daha iyi tanıma fırsatı buldum!

Ben de sana bundan söz etmek istiyordum, diye ısrar etti genç kadın. Anlamıyor musun? Son birkaç hafta banada çok şey öğretti. Tehlikeden ne kadar hoşlandığımı anladım. Aklımı kullanarak yaşamanın ne kadar keyifli olduğunu öğrendim. Evliliğimiz boyunca senden istediğim tek şey buydu Damien. Kendimi ispatlamak istiyordum. Sanırım son birkaç hafta içinde bunu başardım.

Ne demek oluyor bunlar Nicole? Evliliğimiz bitti artık. Tanca'dayken bunu bir kere daha hatırlatmıştın bana. Hem de büyük bir zevkle.

Ama anlamıyor musun? O zamandan beri çok şey değişti. Senin seçtiğin hayat tarzının ne kadar heyecan verici olduğunu gördüm. Bundan zevk aldığımı anladım. Birlikte çalışabiliriz Damien. Sana da işlerinde çok yararım dokunacağından eminim.

Yani bana ortağım olmak istediğini mi söylüyorsun? dedi Damien hayretle. Beni her zaman küçümseyen, böyle işlere burun kıvırarak bakan sen!

O zaman bu işlerin içinde değildim Damien. Ne kadar heyecan verici olduğunu bilmiyordum.

Peki, ya o ne olacak? Damien silahın namlusuyla Mic-hael'ı işaret etti. Az önce yatakta onunla birlikte değil miydin?

Bunu inkâr edecek değilim. Nicole başım önüne eğdi. Tek isteği, yapmak istediği şeyi Michael'm anlamasıydı. Ama onu elde etlim ve işin bütün büyüsü kaçtı. Seninle sevişmekten aldığım zevki başka hiçbir erkeklen alamayacağımı biliyorum artık Damien. Damaien'in sessiz kaldığını ve bu sözlerin içten olup olmadığım anlamaya çalıştığım fark edince sözlerini sürdürdü. Beni hâlâ istediğini biliyorum Damien. Birlikle ne kadar mutlu

olurduk, hatırlasana. Bundan sonra birlikte çalışırsak, çok daha mutlu olabiliriz. Tehlike ikimizin de heyecanını artırarak yaşamımıza ayrı bir zevk katacak.

Gerçekten çok heyecan verici şeyler söylüyorsun benim güzel ve eski karıcığım. Ama bu bir oyunsa, şimdiden uyarayım, sonra çok pişman olursun.

Oyun filan değil Damien. Seni istiyorum.

Flynn konusunda hiçbir şeyin değişmediğini de biliyorsun değil mi? Onu öldürmek zorundayım. Böylece cinayette suç ortağım olacaksın.

Nicole korkudan boğazının kuruduğunu hissetti. Ama bütün gücünü toplayıp konuşmayı başardı. Elbette anlıyorum.

Damien odaya girdiğinden beri ilk kez gülümsedi. Nicole ağır adımlarla ona yaklaşırken yine de tetikte bekliyor ve silahının namlusunu indirmiyordu.

Silah sağ elindeydi. Nicole onun sol tarafına yaklaştı ve parmak uçlarında yükselip yanağına bir öpücük kondurdu. Sonra kolunu beline doladı.

Görüyorsun Flynn, senin için yolun sonu geldi, dedi Damien. Silahı ona doğru doğrulttu.

Nicole'ün beklediği an gelmişti. Bir adamın öldürüşünü seyretmeye dayanamıyormuş gibi Damien'e döndü. Başını onun çenesinin altına yerleştirdi. Damien sol koluyla ona sarılıp kendine çekti.

Seni suçlamıyorum sevgilim. Ölüm pek iç açıcı bir manzara değildir.

Nicole yıldırım gibi başını yukarı savurup onun çenesine vurdu. Aynı anda beline sarılan kolunu bileğinden yakalayıp bütün gücüyle büktü.

Böyle bir hareketi beklemeyen Damien acıyla bağırdı ve tabancası elinden düştü. Aynı anda Michael öne atılmış, yere düşen silahı ayağıyla ileri fırlatmıştı. Birkaç saniye sonra, Michael'ın karate darbesi sayesinde Damien yerde baygın yatıyordu.

Nicole ne olduğunu anlayamadan kendini Miclıael'ın kollarında buldu. İyi misin? diye soruyordu genç adam.

Genç kadının cevap vermesine fırsat bırakmadan sürdürdü. Çok aptalca, budalaca ve tehlikeli bir numaraydı ama kafandan geçenleri anlamıştım.

Yani Damien'e söylediklerimin yalan olduğunu anlamış miydin?

Ayrıca seni ondan çok daha iyi tanıyorum. Hiçbir şey yapmadan bizi öldürmesine seyirci kalmayacağını biliyordum.

Tanrıya şükürler olsun! Damien'e öyle şeyler söylemek ?orunda kaldığım için nasıl üz.üldüğümü bilemezsin. Ama işe • arayacağını tahmin etmiştim. İşin komik tarafı da, gitmem cin teşvik ettiği karate derslerinin sonunda kendi mahvına p.eden olması.

Sen harika bir kadınsın Nicole Reid. Yakında Nicole Flynn olacağını unutmadın değil mi?

Nasıl unuturum? Nicole gülümsedi. Şimdi ne yapıyoruz?

Michael'ın cevap vermesine fırsat kalmadan kapı kırılarak açıldı.

Hiç kimse kapırdamasın! Amerikan Federal Polisi karşınızda! Hepiniz tutuklusunuz!
Nicole bir an kâbus gördüğünü sandı. Şimdi de bileklerine kelepçe takılarak sorguya mı götürülecekti?
Tam zamanında geldin Sam, dedi Michael doğal bir sesle. Ama her zamanki gibi işin en pis kısmını yine bir başkasının üstüne yıktın.
Elinde tabancayla odaya dalan adam Michael'a döndü. Notunu alır almaz yola çıktım. Damien'in kıpırdadığını görünce silahını ona çevirdi.
Michael, ne demek bu? diye sordu Nicole.
Uzun bir hikâye bu sevgilim. Sam ile ben çok eski dostuz. Buraya geldiğimizde, Brutus'a Murphy'yi aramasını ve mesajımı Sam'e iletmesini söylemiştim. Sam gelir gelmez bu odaya göndermesini de tembih etmeyi ihmal etmedim tabii. İşte geldim, dedi Sam sabırsız bir sesle. Mutlaka terfi etmemi sağlayacak kaçak mal da neymiş bakalım? Michael yatağın yanına gidip paraların dikili olduğu ipeği uzattı. Sadece kaçak malı değil, onu çalan hırsızı da teslim edeceğiz sana. Yetkililer Damien Ravenel hakkında dava açabilecekleri delili nihayet buldukları için çok sevineceklerdir kuşkusuz.
Sam ipeği aldı. Eğer bu bir şakaysa, başın gerçekten belaya girecek dostum.
Yemin ederim şaka değil, dedi Michael gülümseyerek öyleyse bir an önce merkeze gidelim. Epey uzun bir gece olacağa benziyor.
Sam'in tahmini doğru çıktı. Nicole ile Michael polis merkezinden çıkıp Fransız bölgesine döndüklerinde şafak sökmek üzereydi. Taksiden indiklerinde doğruca eve gidecekleri yerde Jackson Alanı'nda ağır ağır yürümeye başladılar. Bütün sokaklar bomboştu. Daha birkaç saat önce her yerin insanlarla dolu olduğunu gösteren tek belirti caddelere saçılmış konfetiler, süslerden arta kalan renk renk kâğıt parçalarıydı.
Michael, Nicole'ü nehrin kıyısındaki banklardan birine oturttuktan sonra, Umarım eve gitmeden önce birkaç dakika burada oturmamızın bir sakıncası yoktur, dedi.
Nicole başını onun omzuna dayadı. Elbette yok. Her şeyin normale döndüğünü görmek çok güzel.
Bir süre hiç konuşmadan oturdular. İlk konuşan Nicole oldu. Biliyor musun, hâlâ kafamı kurcalayan bir şey var. Polis yetkilileri her şeyi didik didik ettiler. Bütün soruların cevaplarını aldığımızı sanıyordum. Kafanı kurcalayan ne?
Oklalıoma'ya Megan'ı görmeye gittiğini Damien'in nasıl öğrendiğini hâlâ anlayamıyorum.
Aynı şeyi ben de merak etmiş ve döndükten sonra Murphy ile konuşmuştum. Bara bir müşterinin geldiğini ve beni sorduğunu söyledi. Tabii neler olup bittiğini bilmediği için Me-gan'ın bir kaza geçirdiğini ve onu görmeye gittiğimi söyleniş. Murphy'nin konuştuğu müşteri büyük bir ihtimalle Ah-med veya Damien'in başka bir adamıydı. Kentten ayrılışım,

Damien’in evi ve kulübü araması için büyük bir fırsat oldu. Polis Ahmet’i de bulabilecek mi sence? Gri gözlü Aracın da demir parmaklıklar arkasında olması Nicole’ü rahatlatacaktı.

Sanırım bulurlar. Ama bulamasalar bile önemli değil. O Damien’in emirlerini uygulayan basit bir piyondu yalnızca. Bir daha seni rahatsız edemez.

Nicole rahatladığını hissederek ona biraz daha sokuldu. Michael onun boynunu okşamak için elini uzattı ama kocaman bir erkek ceketinin yakası hareketini engelledi. Şam’ın ceketini sana vermesi büyük incelikti ama davranışlarımı visıtlaması hoşuma gitmiyor.

Dansöz giysisini delil olarak ellerinde tutmak zorunda oldukları için bu ceket de olmasaydı ne yapardım bilemiyorum.

Evet, giysinin üstündeki bütün paraları kontrol edip hangilerinin sahte hangilerinin hakiki olduğunu anlamak zorundaydılar.

Aisha'nın o gün neden o kadar endişeli olduğunu ve bana Fatma’nın elini vermek için ısrar edişini de şimdi daha iyi atılıyorum. Damien’e suç ortaklığı etmek zorunda kaldığı için kendini suçlu hissediyordu.

Seni Damien’den koruyacak bir şey vermekle vicdanım rahatlatmaya çalışıyordu. Ama bundan sonra korunmak için mezarlıklara ihtiyacın olmayacak. Ben koruyacağım seni. Bu fikre alışmaya başladığım için artık bu tür sözlerle kız-dıramazstn beni.

Güzel, dedi Michael gülümseyerek. Şimdi bir teklifim var.

Teklifini yapmış, ben de kabul etmiştim. Evlenmeye karar vermedik mi?

Evet. Bundan sonraki bütün evlilik yıldönümlerimizi Sa-die’nin evinde kutlamayı teklif ediyorum.

Ne! Nicoie’ün hayretle yükselen sesi meydandaki güvercinlerin ürküp havalanmalarına neden oldu. Michael Flynn! Evlilik yıldönümlerimizi bir randevuevinde kutlamamızı ciddi olarak teklif edemezsin!

İlk başta böyle tepki göstereceğini tahmin etmiştim. Ama biraz düşünürsen ne kadar harika bir fikir olduğunu anlayacaksın.

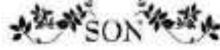
Nicole kaşlarını çatmaya çalıştı. Ama kendini tutamamış, gülmeye başlamıştı. Haklısın, dedi banktan kalkarak. İlk yıldönümümüzü Aerobik Odasında kutlayabiliriz belki. Hayır. Ben Tarih Öncesi Odasında kutlamak istiyorum. Böylece mağara adamı özlemlerimi de giderebileceğimi düşünüyorum. Genç adam birden yerinden kalkıp onu kollarının arasında havaya kaldırdı ve döndürdü. Bu konuda tartışma istemiyorum. Nasıl olsa önümüzde kutlayacağımız en az elli yıldönümü var. Senin isteklerini de yerine getiririz. Ağır ağır eve doğru yürümeye başladılar. Nicole geçirdikleri heyecan dolu geceyi hatırlayınca garip bir hüzne kapılmaktan kendini alamadı.

Sana çok saçma gelebilir ama karnavalın bitmesine üzülüyorum.

On bir ay sonra yine karnaval olacak. New Orleans'ta Mardi Gras her yıl aynı coşkuyla kutlanır sevgilim. Bu hiç değişmeyen bir kuraldır. Sana olan aşkımın değişmeyeceği gibi.

Michael onu kollarının arasına alarak uzun uzun öptü. Bazı şeyler sona erebilir, diye fısıldadı. Ama bizim için her son yeni bir başlangıç olacak.

Alandan uzaklaşırlarken yepyeni bir hayata adım attıklarını biliyorlardı.



Beyaz Dizi

Karanlık sokaklarda yaşadığı dehşeti Tanca'da bıraktığını sanmıştı.

Fas'ın bu egzotik kentinden ayrılırken bindiği uçakta yine o gri gözlü Arap arkasında oturuyordu. Artık tesadüf olamazdı. Nicole izleniyordu. Ama neden? Peki ya eski kocası Damian Ravenel'in Tanca'da ne işi vardı? Genç kadın her şeye rağmen bütün bu soruları unutup, New Orleans'a yerleşmeye ve yepyeni bir hayata başlamaya kararlıydı. Orada çocukluğundan beri hayallerinin kahramanı olan Michael Flynn'ı da görebilecekti. Ne var ki o gri gözlü Arap'la şeytan maskeli adamın bütün bunlara izin vermeye hiç niyetleri yoktu.

Gelişim Yayınları

300 TL. (KDV dahil)